Megillah

מגילה

مگیلا

Published by the Mashadi Youth Committee

Year 16, Number 71 Shevat 5761, January 2001

Megillah
Mashadi Youth Committee
Three Grace Avenue
Great Neck, N.Y. 11021

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAID
Great Neck, N.Y.
Permit No. 7

Time Value

WEB CREATION

ANIMATION

3-D

E-COMMERCE SOLUTIONS

www.ivudu.net email: vuduchild@ivudu.net

Phone: Jacob 516-343-2505

Pride and Prejudice!

Editorial

By: Mehran Etessami

One common characteristic among our community members, from the eldest to the youngest, is the pride most of us feel for being a part of the Mashadi Jewish community. We are proud of our history and our heritage. We are proud of the legacy and courage of our ancestors, and the values and reputation that they passed on to us. Over the generations, those who have recorded the history of our community, by writing and publishing journals, diaries, and books, have given us ample evidence and justification for this pride.

We know about the harsh conditions of the crypto-Jewish society in Mashad that our ancestors survived, during the long period of our forced conversion to Islam. We have read about how they gained the respect of others by building a reputation of honesty and trustworthiness in their business dealings, and in their relations with others. In fact, many specific examples of the honesty and integrity of our forefathers have been chronicled in our history.

This history has been passed down to us, from generation to generation, and it continues to serve as a great source of pride for many of us. But is this pride always justified? Are we living up to the reputation of our ancestors? Do we still try to live up to those standards of honesty in our businesses? Is a Mashadi businessman's handshake still better than any written contract, as it used to be? Do we still treat outsiders with respect and dignity? If we do not, then for how long can we possibly continue to feel proud of ourselves?

Honesty, integrity, and trustworthiness are not values that are given to us as a birthright. Each generation must acquire and re-establish these values, or they will wither away and decay until all that will remain is a memory of a long-ago pride. Unfortunately, we are observing increasing signs that we are not effectively passing our values to our younger generation. One recent example occurred at a Youth Committee sponsored trip to Upstate New York that took place over the Thanksgiving holiday weekend. Apparently, the young people from our community who went on this trip did not leave a very good impression. Several weeks later, the Youth Committee received a very scornful letter from the caretakers of the establishment, notifying us that our youth will no longer be welcomed.

This incident raised a question among the staff of Megillah: Should we hurt and embarrass our own community by publishing this letter and reporting on our youth's misbehavior, or should we brush the proverbial dirt under the rug, and forget that it ever happened? The editors of Megillah had faced this question before, on more than one occasion. But we decided, as we usually do, that honesty about our problems is more important, even at the expense of hurting our pride a little. That is why you will find the entire text of the letter from the Dippikill Wilderness Retreat, with some commentary from our community members, published in this issue.

We know that this decision will hurt the feelings of some, and get some of our readers angry. We certainly never intend to hurt or expose any individual personally. But we believe that when we witness a pattern of behavior that should be a cause for concern, it would be irresponsible of us to ignore it.

Every issue of Megillah does give us plenty of reasons to be proud of ourselves. In this issue alone, you will read about many of our young people who serve as volunteer firefighters. You will learn about charitable individuals who give of their time and money to be of help to our community and to the other communities we live with. And reports from our many volunteer organizations, like the Central Board, Synagogue Boards, Sisterhood, and the Youth Committee, are a moving reminder of the many people who are investing their valuable time for the betterment of our future. But a little embarrassment every once in a while, although unpleasant, is not necessarily a bad thing.

Honesty, integrity, and trustworthiness are not values that are given to us as a birthright. Each generation must acquire and re-establish these values, or they will wither away and decay until all that will remain is a memory of a long-ago pride.

I am certain that those who wrote the history of our community over the generations could have included examples of people and actions that would not be so pride inducing. There are bad apples in every community, and we must have had our own share of them. From time to time, we certainly had individuals who embarrassed us, or hurt our reputation badly. So, why don't we read about these embarrassing moments in our history? Perhaps our ancestors did not want to slander others personally. Or, perhaps, in the hostile environment of Iran, it would not have been wise to hang out our dirty laundry.

In our current environment in the United States, with all its freedoms and opportunities, our greatest concern should not be our pride. It should be the future of our children. What happened on the trip over Thanksgiving should be a testament to the fact that excessive and irrational pride could make us behave with arrogance and prejudice toward others.

We must be honest with ourselves and admit that perhaps we no longer enjoy or deserve the reputation that we once did. Just like any other community, we have those among us who are extremely honorable and trustworthy, but we also have those who should not be trusted. We have those who behave with dignity and respect toward others, and we have those who act like they care only about themselves.

Once we accept this fact, we will know that we can no longer rely on the reputation and pride of our community to protect us. We will know that we have to take individual responsibility for our actions, and for the upbringing of our children.

Central Board Report

By: Edward Nassimi

The following is a report of some of the Central Board's activities during the fourth quarter of 2000.

1. High Holidays

The continued growth of our community on Long Island resulted in record attendance at the High Holiday Services. As in previous years, the Central Board organized additional Minyans at the Huntington Hilton and the Colbeh Restaurant for Yom Kippur.

Once again, thanks to the community's generosity, a record amount of $1,377,000 was pledged during Rosh Hashanah and Yom Kippur. The Central Board would like to thank all of the volunteers in the community who helped to organize the High Holiday and Simcha Torah Services.

2. Simcha Torah

As previously announced, the Simcha Torah fundraising was divided into two separate fundraising events. The days of Shemini Atzeret and Simcha Torah were dedicated to the Jewish Day School Scholarship Program, and the traditional fundraising auction in the evening of Simcha Torah was dedicated to the Talmud Torah Program. As a result, the broad community participation in these fundraising events resulted in a substantial increase in pledges received totaling $285,000.

3. Financial Matters

As a result of the generous support by the community, the Central Board was able to reduce as of the end the community's debt on the 130 Steamboat Road building from $600,000 to $150,000 as of the end of December. It is the intention of the Central Board to pay off the balance of this debt during the year 2001.

4. 130 Steamboat Road

The revised plans for the project were submitted to the Zoning Board of the Village of Great Neck and the first hearing was scheduled for 1/04/01. The plans for the project were displayed in the Mashadi Jewish Center of Great Neck-Shaare Shalom for review by the community.

5. National Elections

As part of the ongoing effort by the Central Board and the Public Affairs Committee to introduce candidates for national, state and local positions to our community, several politicians were invited and spoke at the Mashadi Jewish Center of Great Neck-Shaare Shalom.

The Central Board is pleased to report that due to continued registration drives the number of our community members who voted in the local and national elections has increased substantially.

6. Parties in the Community

The Central Board would like to thank all of the community members who have followed the Central Board's recommendations regarding gifts, hours, etc.

7. Youth Issues

A number of issues concerning our youth have been the source of concern in the community and have been the subject of several Central Board meetings.

Clearly the permissive culture of this country is leading to behavior patterns among the youth which are not always compatible with our community's traditions. Unfortunately it appears that many parents have problems communicating effectively with their youth regarding these issues. This situation requires a diligent and careful approach if the Central Board is to deal with it credibly and effectively.

Among the topics that the Central Board dealt with were the following:

A. Rabbi for the Youth and Young Adults

Some time ago a Search Committee was established consisting of members of the Central Board, the Synagogue Board, the Young Adult Minyan and other volunteers. After reviewing a number of resumes and interviewing several candidates, the Committee focused on one candidate who seems to bring the best qualifications and experience for this position. This serious candidate is a Sephardic Rabbi with 20 years of Rabbinical experience. He is a graduate of Yeshiva University and earned, in addition to his Rabbinical degree, a Masters of Social Work from that institution. In a series of meetings, this Rabbi met with the Central Board, the Synagogue Board, the Religious Council and other individuals.

Late last year, this Rabbi was invited to hold a Shabbaton in the Mashadi Jewish Center of Great Neck-Shaare Shalom. This Shabbaton was well attended by a cross-section of our youth and young adults and the Central Board received very positive feedback from the Shabbaton.

As of this writing, discussions with Rabbi were far advanced and it is hoped to bring these discussions to a successful conclusion very shortly. It is anticipated that our new Rabbi would join the community by late spring/early summer. His anticipated duties would include, among others, the following:

- Supervision of both the Young Adult and the Youth Minyans
- Spiritual advisor to the youth and young adults
- Advisor to the Talmud Torah Program
- Advisor to the Mashadi Youth Committee
- Teaching and social programs targeted primarily to youth and younger adults.

The Central Board hopes that this esteemed Rabbi will be welcomed in the community and will be a positive force for our youth.

B. Marriage Issue

A decreasing number of marriages among the youth have been another source of concern among the community. This problem has a number of deep-rooted causes and is not easy to address. As part of a planned survey among different community groups, the Central Board held a special meeting with several senior members from our community, including Mr. Abdulrahim Etessami, Mr. Abdulrahim Zar, Mr. Ebrahim Aziz and Mr. Nassim Bassalian. At this meeting the main sources of this problem were identified as rapid cultural and behavioral changes among the youth which are not compatible with the traditions of our community. The Central Board plans on holding meetings with other groups including younger members of the community, in an effort to come up with recommended solutions to this problem.

C. Seminar on Substance Abuse

In cooperation with other Iranian Jewish Groups in Great Neck, a seminar was conducted by Mrs. Shahnaz Goldman, along with other experts, on the issue of drug and alcohol abuse by teenagers. This meeting was widely attended by parents and addressed many important issues concerning drug and alcohol abuse by the youth in the community.

D. General Observations

The youth problems such as lack of marriages, substance abuse, immoral behavior, etc. are a direct result of the conflict created between the pervasive popular culture and traditional customs of our community. The primary responsibility of dealing with these problems rests with the parents. While the Central Board and other community institutions can make certain decisions, the primary function will have to be one of education and guidance. This will require the cooperation of the entire community.

Megillah

מגילה مگیلا

is published quarterly by:

Mashadi Youth Committee
کمیته جوانان مشهدی
ועד צעירי משהד

a non-profit organization, affiliated with the
United Mashadi Jewish Community of America

Three Grace Avenue, Great Neck, NY 11021
Phone: (516) 829-3443 ● Fax: (516) 829-2822

Managing Editors:
Laleh Asher, Behnaz Dilmanian

Contributing Editors:
Yousef Davoudzadeh, Behrouz Dilmanian, Farrokh Dilmanian, Ph.D., Mehran Etessami

Contributing Writers:
Heshmat Bassali, Nora Ebrani, Yaghoub Ismaili, Bernard Livi, Robert Livi, Yaghoub Mardkhai

Viewpoints: Laleh Asher
Assistant: Mickey Karimzadeh

Electronic Typesetting & Publishing:
Behnaz Dilmanian

Art Director:
Robert Mardca

Advisory Board of Past Editors:
Michel Dilamani, Louis Ebrani, Nancy Hakimian, Bahman Kamali, Bernard Livi, Natascha Nassimi

Subscription Mailing List:
Shahab and Shiva Etessami

Advertisements:
Behnaz Dilmanian

Treasurer:
Seda Etessami

Distribution:
Benny Livian, Justin Hakimian, Karen Dilmanian, Talia Dilmanian, Tanya Ebrani, Odelia Hakimi, Shirley Hakimi, Brenda Hakimian, Sarah Hakimian, Jamie Kamali, Pamela Kashi, Evelyn Kashhimallak, Hope Nabavian, Vanessa Rahmanan, Yasmine Rahmanan, Tiffany Shaer, Blanche Zabihi

Megillah Subcommittee Directors:
Collette Karmily, Natalie Rahmani

Advertising space is sold to cover part of the cost of Megillah's publication. Megillah is not responsible for the validity of Kashrut claims of advertisers.

© Copyright 2001: Mashadi Youth Committee - Printed in the U.S.A.

Mazal Tov

Collected by: Elena Hajibai

Births:

Yael Hana, daughter of Ramona & Ronen Lubeck
Nadine, daughter of Honey & Vali Ebrani
Rochel, daughter of Erica & Eli Saghirnejad
Adina Tzivia, daughter of Tara & Shmuel Kohanim
Dalia Rachel, daughter of Mahtab & Mehran Etessami
Magny Esther Donya, daughter of Clara & Niku Nabavian
Sarah, daughter of Roya & Anthony Gorjian
Nicole, daughter of Rebecca & Farid Azid
Jasmine Dina, daughter of Suzy & Joseph Sokal
Sheilli, daughter of Karen (Hakimian) & Ram Orzach
Yonathan Azaria, son of Azadeh & Raymond Deil
Benjamin Haim, son of Bella & David Basaleli
Joseph, son of Shila & Ramin Hekmati
Jacob Joseph, son of Sharleen and Siamac Ijadi
Emanuel Avraham, son of Shoshana & William Hakimian
Aaron, son of Betty & Edison Akhavan
Ethan, son of Sandy & Raymond Mardkhai
Randall, son of Mojdeh & Benny Aziz
Ariel Mashiach, son of Ronit & Avik Kashizadeh
Ariel, son of Debra (Hakimian) & Elliot Cohen
Todd, son of Shahrzad & Morris Bichoupan

Bar-Mitzvah

Emil son of Ruthy & Ishay Ben David
Aaron son of Janet & Kamran Etessami
Philip son of Natalie & Farzan Etessami
Coby son of Mojgan & Robert Hakimi
Sean son of Mahshid & Kambiz Hakimi
Jason son of Suzy & Behrooz Hakimian
Simon son of Jaquline & Robert Hakimian
Jason son of Ladan & Simkha Idjadi
Yaniv son of Yockeved & Mordechai Moradi
Babak son of Juliet & Shahrokh Morovati
Daniel son of Ania & Mehdi Nassimi
Jonathan son of Helena & David Neek
Jonathan son of Esther & Steven Rahimi
Justin son of Azita & Yousef Zaroovabeli
Mathew son of Sabrina & David Zaroovabeli

Engagements:

Donna Kalati & David Nassimiha
Rosi Adibi & Keyvan Rahmanan
Sanam Hakimian & Steve Idjadi
Tina Namdar & Afshin Livian
Rose Levian & Reuben Nassimiha

Weddings:

Rebecca & Yaniv Abdollahi
Ayala & Roni Siouni
Sandy and Saeed Haroonian

TABLE OF CONTENTS

Editorial..... 1
Central Board Report..... 2
Mazal Tov..... 4
Sisterhood Report..... 5
Youth Committee Report..... 8
Community News..... 11
Community Couple to be Honored... 12
Just Do It!..... 13
Personals..... 14
Money Matters..... 16
Health..... 17
Letters to Megillah..... 19
Opinion 20
Mashadis to the Rescue!..... 22
Brainteasers..... 27
What To Eat? Where To Eat?... 28
Photo Collage 30
Literary Highlights..... 32
Viewpoints..... 33
MYC Members' Questionnaire..... 38
Next Time..... 55
Farsi Section..... 56

Cover Photographs:

- Group Bat Mitzvah - April 2000
- Mashadi Volunteer Firefighters

Sisterhood Report

By: Anna Carmili

Passover Clothing Drive

The semi-annual pre-Passover clothing drive was a great success. Three large trucks were filled with clothing donated by our community members.

The clothes were sent to an organization and distributed to needy people. Mr. Cyrus Hakimian and sons were kind enough to donate the funds to lease one of the trucks. The sisterhood would like to thank them for their donation. We would also like to thank the young men who lifted and carried the heavy bags for us. The volunteers were: Gabriel Shalom, Bessalel Ben-Haim, Benzi Siouni, Ronnie Kordevani, Kenny Kalati, Nati Loloi, Jack Zar and David Aminoff. A few weeks before Rosh HaShanah we had another clothing drive and two trucks full of clothing were collected. Again, this time many volunteers helped us. Our appreciation goes especially to young Lavi Hematian. Without his help this project would have been very difficult.

Ladies' Picnic

Every year we hold a picnic during the summer for our elderly ladies. Unfortunately, this year the day was spent indoors due to bad weather.

Over one hundred women joined us for lunch at Shaare Shalom Synagogue. A live band with a singer kept everybody entertained for several hours. The highlight of the day was the raffle and guests won some lovely prizes. Altogether, this was a very enjoyable day and hopefully we will be able to have these kinds of events more often.

Community Bat Mitzvah 2000

On Sunday, September 17th, we celebrated our annual community Bat Mitzvah. For the first time the party was held at Temple Israel, where 27 girls and 600 guests enjoyed a beautiful evening. The Sisterhood would like to thank several people who assisted in making this celebration a great success.

We would like to thank Mrs. Penina Saraff, the Hebrew teacher who practiced with the girls for their performance.

We would also like to thank Mr. Moshe for catering this event. Our appreciation goes to Mr. Farokhzad and his assistants for doing a great job with videotaping and photographing the party. Also, thank you to Mr. Nader and his band for the lively music, and thanks to Kings Point Florist for decorating the ballroom with balloons and flowers. Last but not least our appreciation goes to the Talmud Torah Committee for providing us with religious books and other gifts. These gifts were presented to the girls during the candle lighting ceremony and the ceremony of the *shira* on one Shabbat after the party.

Mazal Tov to the 27 Bat- Mitzvah girls and their families. They were a pleasure to work with. We wish them all the best for happy future.

This year's participants were:

Nadine Bani-Levi
Isabelle Bassalian
Jocelyn Davoodzadeh
Jamie Ghafarian
Natasha Haghighat
Chantal Hajibay
Daniella Hakimi
Paulina Hakimi
Regina Hakimian
Rosanna Hakimian
Bitta Hematian
Elana Hezghia
Shana Hezghia
Nadine Karmily
Pamela Karmily
Jennifer Livi
Sharon Livi
Rachel Namdar
Aimee Nassimi
Carolin Nassimi
Lauren Nassimi
Melody Nikfarjam
Sharleen Pouladian
Jocelyn Zar
Melanie Zar
Nicole Zar
Stephanie Zar

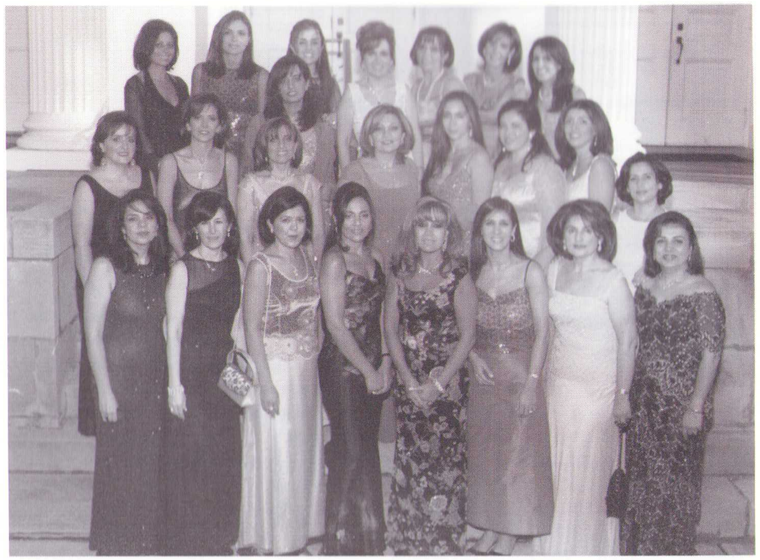

Simchat Torah Fundraiser

This year Simchat Torah, the fundraiser for the Talmud Torah was held at Shaare Shalom. On Sunday afternoon, the Mashadi community was invited to attend the auction. Many people participated and helped make this a successful event. With the guidance of Mr. Haroon Kohanim, the Sisterhood and several volunteers prepared 120 fruit baskets, bought several pieces of Lalique crystal, carpets, paintings, silverware and plants. The auction brought in a great deal of money. Thank you to everybody who was involved in this fundraiser.

Coat Drive

For the first time the Sisterhood assisted Mrs. Janet Hakimian for a coat drive. On two Saturdays, announcements were made at Shaare Shalom and many people were kind enough to bring their used winter coats to the Talmud Torah classes. Mrs. Laleh Kamali collected more than 60 childrens and adults coats, which were distributed to different organizations.

Simchah Torah Fundraiser Ceremony

Youth Committee Report

By: Benny Hematian

M.Y.C. Elections

On Sunday, November 19 the Mashadi Youth Committee held its elections. Over two hundred eligible members successfully voted for new members for the upcoming M.Y.C term. The elections were held under the auspices of the UMJCA. Special thanks to the Elections Supervisory Council for all their hard work and efforts. They were:

The following are the fifteen elected members in alphabetical order:

1. David Aminoff
2. Laleh Asher
3. Arun Bassalali
4. Seda Etessami
5. Odelia Hakimi
6. Justin Hakimian
7. Michael Hakimian
1. Bobby Hematian
9. Jamie Kamali
10. Benny Livian
11. Robert Nowbakht
12. Dana Rafinia
13. Natalie Rahmani
14. Farshid (Jack) Zar
15. Tanaz Zaruwabeli

The following are the seven elected alternates, in order of votes received:

1. Collette Karmily
2. Rama Nabavian (tie)
2. Pouya Dilmanian (tie)
4. Pamela Levian
5. Tiffany Shaer
6. David Liviem
7. Ilene Etessami (tie)
7. Jason Hakimi (tie)
7. Joshua Hackman (tie)
7. David Kamali (tie)

At our first meeting of the new term, the M.Y.C held internal elections to vote for officers as well as the various positions on the M.Y.C.

Arun Bassalali	President
Benny Livian	Vice President
Seda Etessami	Treasurer
Tanaz Zaruwabeli	Secretary
Dana Rafinia, Michael Hakimian	Israel & Zionism
Robert Nowbakht, Pamela Levian	Religion & Heritage
Collette Karmily, Natalie Rahmani	Megillah
Justin Hakimian, Jasmine Hakimian	Hachodesh
Tanaz Zaruwabeli, Tina Namdar	Culture Club
Tiffany Shaer, David Kamali	Teen Club
Jack Zar, Odelia Hakimi	Health & Fitness
Michael Hakimian	Higher Education
Benny Livian, Allen Hakimian	Parties & Recreation
Natalie Rahmani, Jack Zar	Historian
Justin Hakimian, Mickey Karimzadeh	Promotion Manager

The MYC is a voluntary board and holds meetings on the first Monday of each month. Meetings are open to the general public. If you would like to offer your support or suggestions, contact an MYC member, or you are welcome to come to our meetings.

Shabbat With Visiting Scholar

On Friday Nobember 17 and Saturday November 18, the MYC sponsored a very special Shabbat with Visiting Scholar at the Shaare Shalom Synagogue. The program included catered meals, special lectures, and group discussions. The guest lecturer was the distinguished scholar, Rabbi Hayyim Kassorla, who has served as Rabbi of the Magen David Sephardic Congregation in Washington, D.C. for the past thirteen years. He received his Rabbinical Ordination from Yeshiva University and also has a Masters Degree in Social Work. There were several informal talks and discussions as well as two formal lectures.

On Friday evening, Rabbi Kassorla, was planning to conduct a lecture entitled "Chesed & Emet, Tolerance & Truth." Instead, we were pleasantly surprised by a lecture on love and dating, relationships and marriage, and our unrealistic expectations in these areas of our lives. This insightful and funny lecture prodded at and shed some light on a very relevant current problem our community faces: that is the decline of marriages in our community. Shabbat lunch was followed by a second lecture entitled "Two Mountains, Sinai & Moriah."

The text of Rabbi Kassorla's speech appears as an article in this issue of Megillah.

We would like to thank Rabbi Kassorla and his son for sharing this Shabbat with us. We look forward to meeting the rest of the family who was unable to come to N.Y. Thanks also goes out to the Central Board for helping to organize this event.

Lecture by Rabbi Mezei of HANC

Rabbi Daniel Mezei of HANC, The Hebrew Academy of Nassau County, held a lecture on Wednesday night, December 6, at 7:30 p.m. for youth ages fourteen and older at the Mashadi Jewish Center. The subject of the discussion was, "What Is Love?" In this inspiring speech, Rabbi Mezei equated loving with giving. Whether it be the love between a mother

and child, or the love between a husband and wife, the person who loves most is also the person who gives most. Special thanks to Ms. Jennifer Zar and Ms. Anita Nowbakht for their help in organizing this event.

Megillah Brunch

On Sunday, December 10, Megillah held an open meeting at the MYC office to review the most recent issue as well as to discuss the upcoming issue. Many youth attended this meeting and helped to brainstorm ideas as well as to express concerns regarding the publication. All those looking to get involved with writing, soliciting, or editing articles, taking pictures, doing layout or just meeting the Megillah crew are welcome to attend our next meeting in February. Please contact the MYC at mycny@aol.com or Laleh Asher at laleh@mycweb.com

Megillah Purim Collage

The upcoming issue of Megillah will feature a Purim collage. We are looking for Purim photos, past and present! Get your old photos out, or get dressed up and take some new photos this Purim. Better yet: get out those funny photos of your friends and family! We are looking for photos of people of all ages, including parents, kids, teens, and newlyweds throughout the years! For consideration please submit photos to Megillah, C/O MYC. For more information contact Ms. Tiffany Shaer at (516) 498-9312 or Ms. Odelia Hakimi at (516) 829-5969. The deadline for submitting photos for the upcoming April issue is March 1.

Mashadi Magic

The Mashadi Magic 2001 basketball season begins in January. All home games will be played at Shaare Shalom Synagogue, with dates and times to be announced. The team is looking forward to another successful season under the leadership of Coach Brian Hakimian. All Community members are encouraged to attend home games and show their support for these young athletes. For information, please contact the Coach at (516) 482-5869, or email **MashadiMagic@aol.com**. This year's all-star squad includes:

Adam Bassalali
Steven Dilamani
Jonathan Eliassi
Matthew Eliassi
Etan Hakimi
Evan Hakimi
Jason Hakimi
Michael Hakimian
Joey Kashimallak
Simon Livi
Rami Moghadam
Jeremy Nikfarjam
Rodney Zabihi

Sukkot Lecture

On Wednesday, October 18, the M.Y.C sponsored a lecture titled, "Sukkot, The Time for Being Happy." Thanks to Sara Karmely for giving this speech.

Sefer Torah Fund Drive

The M.Y.C has commissioned the start of a new Commnunity Sefer Torah. The Sefer Torah is currently being written by a qualified Sofer in Israel and will be completed within the upcoming year. The Torah will be small in size in order to allow for use at conventions and holiday gatherings outside N.Y. The M.Y.C would like to share this mitzvah with the entire community. To contribute, make checks payable to "M.Y.C. Sefer Torah Fund," or contact Afshin Bassali at (516) 829-1751 or Benny Hematian at (516) 482-7276.

Annual Weekend Getaway

The MYC will be hosting its Annual Weekend Getaway at an Upstate New York resort in February. Participants will enjoy fully catered meals as well as sports and recreational activities throughout the weekend. Tickets will be sold in advance, with further details to be announced shortly. For more information, please contact Benny Hematian at (516) 482-7276, Robert Nowbakht at (516) 829-2071.

Youth Talent Wanted for Yom HaAtzmaut Show

There will be a performance featuring young talents in our community in honor of Yom HaAtzmaut. To be part of this celebration as a performer or choreographer, or for more information, please contact either Ms. Anita Nowbakht at (516) 829-2071 or Mr. Allen Hakimian at (516) 445-5350.

Community News

Rabbi Ben Haim Honored at the Annual Bet El Dinner

At a recent dinner given by the American Friends of the Bet El Yeshiva in Israel, Rabbi and Mrs. Eliyahu Ben Haim were given a special Keter Torah award for Torah leadership. Over 1,500 guests attended this annual event at the Marriot Marquis Hotel in Manhattan in support of Bet El and Israel. Special guest Yechiel Leiter, former head of the YESHA communities, and current political advisor to several top Israeli leaders, spoke about the current situation in Israel. He described how all Jews are like actors in a play, and that like any actor, all Jews have an important role to play. Every Jew should be active in his or her own way in showing their support for the Jewish State of Israel.

During his speech, Rabbi Ben Haim emphasized the importance of achieving unity within the family, community, with particular regard for the Jews in Israel.

Rabbi Ben Haim was also commended for his being a Torah prodigy who received his rabbinical ordination at the age of seventeen.

Rabbi Ben Haim headed the high school Hametivta Yerushalayim between 1967 and 1975. During this time, he served as an IDF soldier and fought for the liberation of Jerusalem in the 1967 Six-Day War, and as a reserve soldier under Ariel Sharon's division in the 1973 Yom Kippur War, he participated in the IDF crossing of the Suez Canal.

Since 1975 he has been with the Mashadi Community, first in Tehran and subsequently in New York, where he works tirelessly to reinforce Torah study and observance and restore the glorious Sephardi heritage. In addition to his current full time rabbinical leadership duties, Rabbi Ben Haim serves as Rosh Yeshiva at the Department of Sephardic Studies at Yeshiva University. He is also the Av Bet Din of the Bet Din Zedek of the Sephardi Community. Rabbi Ben Haim is one of the main sources to whom other rabbi's all across America turn to when they have difficult Halachic questions to answer, and he is recognized throughout the world as one of the leading Halachic authorities of our time.

Megillah recognizes Rabbi Ben Haim in honor of his achievements and service to our community.

Jona Dilamani Becomes Community's Most Recent Certified Mohel

Jona Dilamani always had the dream to become a mohel, the Hebrew term for one who performs circumcisions. While in Israel this past fall, Jona realized his dream and became our community's most recently certified mohel.

The process was not easy and required a great deal of dedication and courage. Jona's interest in his boyhood dream was rekindled two years ago while attending a brit mila at Shaare Tova Synagogue. Seeing that the mohel performing the brit that day had an understudy, Jona inquired into a similar understudy position.

After studying all the relevant laws involved, and observing as many brit milot as possible in his spare time, Jona was taken under the wings of one of Israel's renowned mohels, Rabbi Shlomo Machbud. Jona spent two months in intensive study and observation under Rabbi Machbud. Rabbi Machbud, who performs brit milot strictly for the sake of the mitzvah, would perform five to ten britot on any given day throughout Israel. From sunrise to sunset, which is the time provided to perform a brit by Jewish law; Rabbi Machbud would travel through Israel with Jona at his side to perform this mitzvah.

During his spare time in Israel, Jona practiced on the discarded foreskin in order to acquaint himself with the technicalities of the procedure. Since every child's brit is different, a mohel needs to adjust to every case, which a difficult task. Jona also had to get familiarize himself with the various medications used to curtail post-brit milah bleeding.

After his months in Israel, Jona grew in confidence and was ready to perform his first brit mila. With the supervision of his teacher, Jona was able to successfully perform his first brit milot on several non-Jewish African children.

We would like to congratulate Jona on his achievement, and convey his gratitude to his parents and brothers for allowing him the time to make his dream come true. Jona would especially like to thank his wife Sarit for giving him the opportunity to spend several months with expert Mohalim, in New York and Israel in dedication of becoming a mohel.

Community Couple to be Honored by NSHA

Miranda and Eddie Levian will be honored by the North Shore Hebrew Academy at its Annual Journal Dinner on Thursday, March 29, 2001. Mr. and Mrs. Levian, along will Rama and Reuben Seltzer and Claire Haber will be recognized at this year's Dinner for their outstanding dedication to the North Shore Hebrew Academy.

The Levians are intimately involved with the NSHA in a variety of capacities, including the Executive Boards of the lower school and the new High School, where Mr. Eddie Levian currently serves as an active member. Mr. Levian is also the chairman of the Computer Committee, and Eddie and Miranda led a recent effort to upgrade the computer program at the NSHA Lower School.

The Levian family (Mrs. Pary Levian, and brothers Larry, Eddie, and Moussa) is also one of the Founding Families of the newly established NSHA High School, which will begin 9th and 10th grade classes in September 2001. These classes will be held at a temporary location in Manhassett, as construction is to begin on a new beautiful, state-of-the-art High School that will be located on an eleven acre property located at the corner of Community Drive and the L.I.E. Service Road in Manhassett.

The Levians, as well as many other Mashadi families are very excited about the prospect of this High School being built. This is not only because it makes a high quality Jewish High School education available so close to Great Neck, but also because the ideology of NSHA matches our community's beliefs and priorities so well. Unlike some other Yeshiva high schools, all classes at the North Shore Hebrew Academy High School will be co-ed. The school will provide excellent athletic facilities, art and music departments, science, technology, and computer programs, a wide array of extra-curricular activities, as well as a superior modern Orthodox Jewish education, from Talmud and Torah to Hebrew classes. The school's mission will be to combine the very best of Judaic and General studies into an integrated, well-rounded, and personally rewarding education for each of its students.

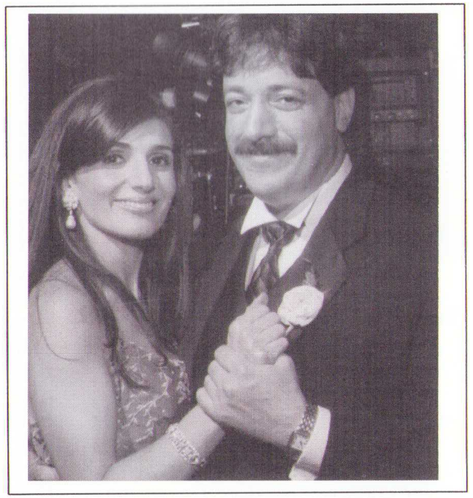

The NSHA High School will be led by the renowned educator, Dr. Daniel J. Vitow, as the Headmaster and Principal of General Studies, and Rabbi Dr. Stuart Grant, the Principal of Judaic Studies. Before being hired by NSHA for the High School's Headmaster position, Dr. Vitow served as the highly regarded Principal of the HAFTR High School for sixteen years, from 1984 to 2000. In academic circles, he is generally credited with the great success of the HAFTR school. He is known for his philosophy of finding and nurturing the individuality in each student to bring out his/her best potential.

The Levian family has also recently announced their intention to dedicate the Library at the new NSHA High School in memory of their father, the late Abdulrahim Ephraim Levian, z'l. The Levians invite their friends and fellow community members to participate in this wonderful project, as part of the Journal Dinner fundraiser, by earmarking their contributions accordingly. All donors who wish to contribute and take part in the dedication of the library will be recognized on a commemorative plaque that will be placed there.

Those who wish to participate in the NSHA dinner, place an ad in this year's Dinner Journal, or otherwise support Jewish Education at NSHA, are encouraged to contact the North Shore Hebrew Academy business office at (516) 487-8694, extension 33.

Megillah magazine takes this opportunity to congratulate Eddie and Miranda Levian on receiving this honor. We wish the entire Levian family success in all their charitable endeavors.

The North Shore Hebrew Academy High School, scheduled to be completed in 2002.

Komen New York Race for the Cure

Sunday September 17th marked the tenth anniversary of the Susan G. Komen New York Race for the Cure. This national organization holds an annual 5K run/ walk which raises money for breast health and breast cancer survivor services. The Race for the Cure is truly in a category of its own. It is an affirmation of hope, and recognition of courage and determination. Over 30,000 women participated in this phenomenal event this year, and made it one of the largest races in New York City. Money raised from this event supports a continuing effort to fund breast cancer screening, education, treatment, and free mammographies, which cost $175 each, as well as support programs for breast cancer survivors and their families. Participants made it possible for forty seven N.Y. metropolitan area organizations to provide over $1.5 million in breast health and breast cancer services to N.Y., N.J., and Connecticut women and men from of very socioeconomic, ethnic, and racial group, especially underprivileged communities.

It was a sad day for many who were running in memory of someone lost to cancer, and it was a joyous day, for those runners who were survivors. Hopefully we are each aware of breast cancer, and take the necessary precautions to ensure that we don't suffer from its perils.

Thanks to all the family, friends, and businesses who contributed over $4,750 in sponsorship of this event. If you didn't get a chance to contribute, get your checkbooks ready! There will be an M.Y.C. team running next year!

Just Do It!

By: Natalie Rahmani

"Just Do It!" is not only the catchy phrase that Nike uses in their commercials, but is a motto that Justina Hakimi uses when competing in tennis. Justina, who is sixteen right now, is the #1 Singles player on Herricks Varsity Tennis. But it wasn't easy getting to where she is now.

When she started getting serious about tennis, she was only thirteen, which is old, considering her competitors started playing around the age of nine. All the tournaments she competed in consisted of girls who had a few more years of experience under their belts. Did the tough competition deter Justina? No way! With the help of her tennis coach and the support of her parents, Justina learned to concentrate on setting goals and to put her whole heart into anything she does, not just tennis.

On a Megillah phone interview, I asked Justina various questions to answer for this piece. Let's just put it this way: there was no way I could keep up with Justina's energy and write down all her answers. You can tell she's passionate about the sport, otherwise she wouldn't be so excited to talk about it! After an hour of just schmoozing and hearing about the various competitions she has participated in, we got down to talking about the "big one." Justina won the Nassau Individual Girls Championship and was featured in a recent issue of Newsday in an article titled "Hakimi Has Stamina For Title." Like any other athlete, it took a lot of time and practice for her to accomplish her goal of winning. Having played the tournament before, she experienced losses in the first rounds during the previous years. The defeats only made her stronger and more determined to "Just Do It" the next time around. It was her goal to show everyone that even though she was ranked the #3 seed, she managed to beat the others and rise to #1!

A question Justina is often asked is, "So how do you do it?" She says, "All the girls there can hit the ball, it's just a matter of who can deal with the mental pressure the longest; it's 75% mental stamina." When she was asked to name a role model that gives her mental motivation, she answered Lance Armstrong. This great athlete is a professional bicyclist who won the Tour de France after fighting and surviving cancer. Justina says, "He won the most difficult cycling competition after fighting cancer. His attitude was truly inspirational to me."

One can imagine how difficult it can be to juggle school, tennis and a social life. In fact, it was very frustrating for her the first year she started playing. However, Justina soon began to realize that it's a waste of life to just sit around and do nothing, and that is when she made her final decision to stick to tennis. "So what about hanging out with your friends?" Justina answered that, "As long as I keep in touch with them, I'm happy. And honestly, I don't think I'm totally secluded. I've just learned to be satisfied with the amount of time I spend with them."

Will we eventually see Justina holding a trophy at a Grand Slam event? If we ever do see her there, be sure that she'll thank G-d and her parents in her victory speech. As far as her future is concerned, she says she chooses not to look that far. What she likes to do is set realistic goals. By setting goals, she allows herself to improve slowly, step by step. As the saying goes, "Practice makes perfect", and that is what Justina keeps close to heart.

When asked to name a current issue that needs to be addressed in our community and suggestions on how to improve it, Justina answered: "What people do with their free time. They should get more involved in other things." Basically, what Justina was saying was that experience and exposure to healthy activities will keep kids on the straight edge. One message that Justina made certain to get across was that "You shouldn't let anyone tell you that you can't do what you love, because that's the biggest failure."

So ladies and gents, be on the lookout, because the way I see it, Justina Hakimi is going to get better than ever! By the way, Justina if you're reading this, Megillah wants free tickets when you do get to the Grand Slam events!

Personals

By: Rabbi Hayyim Kassorla

The following is the text of a lecture delivered by Rabbi Hayyim Kassorla, of the Magen David Sephardi Synagogue in Washington, D.C., at the MYC's "Shabbat with Visiting Scholar" program in November.

There is a new cultural phenomenon these days, something that was unknown years ago, and that is the "personal" ad. Open up any magazine, be it the New Yorker or the Village Voice, Harper's or Atlantic, the B'nai Brith Monthly or Hadassah, and you will find at the back of the issue a section called Personals. Most of the ads in this section are from men or women who are looking for a mate.

I read these ads every so often out of curiosity. I read them because they contain a fascinating glimpse into people's yearnings, values, self-image, and expectations. I believe that they are a poignant testimony to people's loneliness and need for companionship, and I think they have much to teach us about what people want these days and what people hope to find in others.

Let me read you just one ad that I found some time ago which is especially interesting. It appeared in the New Yorker. Let us read it slowly, for I want you to catch every word:

"Lovely, loveable, petite, urbane, sophisticated SJF. (SJF. stands for single Jewish female) seeks confident, together, aware SJM. Must be between 5 feet 9 and 5 feet 11, 35 to 40, wealthy, generous, positive, spiritual, affectionate, marriage-minded, caring, fun to be with, health conscious, thin, fit, light drinker." And then she goes on to say: "non-smoker, no drugs, no children," (I never knew that children were in the same category as tobacco and drugs), "no hang-ups, no workaholics. A clean-shaven man of action, who loves skiing, dining, travel, adventure, books, honesty, understanding, and good conversation. Write, enclosing a photograph to box number…"

I read this ad, and it raised several questions in my mind: Number one: How many people do you know who have all these qualities? She's listed over 25 qualities that she is looking for in her prospective mate. What will she do if somebody writes back who has only 18 or 20 of these virtues? Will he be rejected?

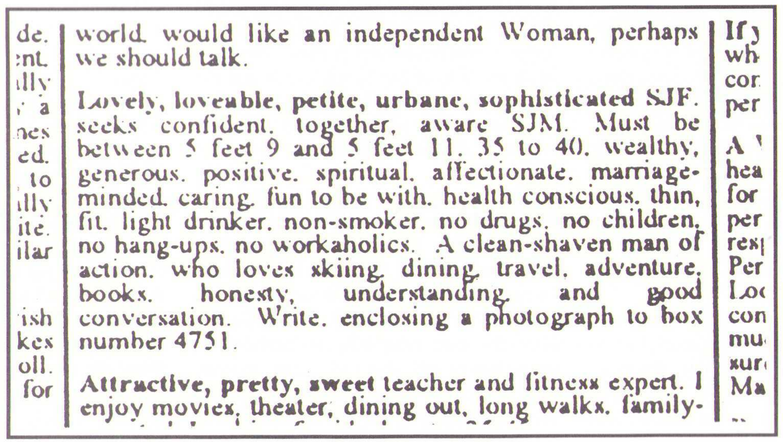
de.
nt.
lly
a
nes
ed.
to
lly
ite.
ilar
ish
kes
oll.
for
world. would like an independent Woman, perhaps we should talk.

Lovely, loveable, petite, urbane, sophisticated SJF. seeks confident. together, aware SJM. Must be between 5 feet 9 and 5 feet 11. 35 to 40. wealthy, generous. positive. spiritual. affectionate. marriage-minded. caring. fun to be with. health conscious. thin, fit. light drinker. non-smoker. no drugs. no children. no hang-ups. no workaholics. A clean-shaven man of action. who loves skiing. dining. travel. adventure. books. honesty. understanding. and good conversation. Write. enclosing a photograph to box number 4751.

Attractive, pretty, sweet teacher and fitness expert. I enjoy movies, theater, dining out, long walks. family-
If
wh
cor
per
A
hea
for
per
res
Per
Loc
con
mu
sur
Ma

And my second question was: What kind of a man would answer this kind of ad? If he has all these qualities, what would he need her for? He could find his fulfillment just by looking in the mirror!

This ad bothers me not only because some men may lack one, or perhaps even two of the 25 qualities that she mentions. It bothers me because I think that this woman has set herself up for failure, by creating an impossible standard of perfection that no human being will be able to live up to. She has created such a narrow definition of suitability that her quest is bound to end in frustration.

Now, if this ad were an aberration or an exception, if it were the product of some silly, spoiled immature brat, who grew up being told that she was a princess and that no man was good enough for her, I wouldn't take your time talking about it today; I have a hunch that this kind of fantasy expectation, is more common than we realize. I am not sure why. Perhaps it is because of the television commercials in which all of the actors are slim and trim and good looking. Or because of the movies in which the heroes are always so perfect.

Or perhaps it is because of the kind of education that our young people receive nowadays, that tells them that "they have a right to be happy," that they are entitled to fulfillment, and that they have a right to a refund if they don't get it from life (speedily and soon). This sense of entitlement is not only an affliction of children. It is all too common in our culture. And so, people set up so many pre-conditions for forming a relationship, be it with a prospective mate, a prospective job, a prospective career, a prospective employer, or with a prospective employee, that the field of candidates gets whittled down to no one.

It comes out of an inability to understand that there is a big shortage of perfect people, of perfect husbands, of perfect wives, of perfect careers, of perfect jobs, of perfect rabbis, or perfect synagogues. It comes out of a lack of understanding that perfection belongs only to G-d. Any marriage, any relationship, in which each partner is constantly required to meet idealized, romanticized expectations is bound to result in either deception or disappointment. For no one is perfect. And no one should be required to be.

This problem is not limited to man-woman relationships. I have a sense that there are other ads that we write, not necessarily in the magazines, but in our minds. Let me give you some examples.

There are parents who write ads in their heads, which go like this: "Loving, high class, highly educated parents seek intelligent, high achieving, good looking, healthy, athletic, sensitive, undemanding child, who will outperform the children of all our friends. He/she will always have time in his/her schedule for his/her parents, while at the same time, pursuing a successful career as a doctor or lawyer. Those meeting these requirements are invited to contact us, and we will be willing to give birth to them!"

Or, we write ads like this one to our prospective friends: "Friends wanted: must be charming, gracious, entertaining, easy-going, undemanding, and always available when we need them. Should never suffer illness, depression, or bereavement, because we would find those things unpleasant and upsetting. If we should break up, should be willing to disengage painlessly. If interested, contact us at box so and so."

Or, this is the ad that some of us put out to G-d: "Nominally religious, but not very observant Jewish person seeks all-powerful, all-loving G-d. Should be just, compassionate, and infinitely patient. Should grant all our wishes, anticipate all our needs, protect us from all harm, and make no demands upon us, in return, except for occasional visits to the synagogue and prompt payment of its annual dues. He should make Himself known to us through unmistakably moving spiritual experiences that require no effort, practice, discipline, or training on our part. Destruction of our enemies is optional. If interested, You may contact us at Temple so and so."

When you write these fantasies out this way, you realize how unrealistic they are. But these are the fantasies that many of us live with every day. There is a book by Francine Klagburn, called "The Art of Staying Married," that I love very much. In this book she makes the point that the key to successful marriage is not to require, not to desire, and not to demand perfection, either from your mate or from yourself.

She says that people think that living with the imperfect is "settling," or "selling out," or compromising. They are wrong. The ability to live with the imperfect is the essence of maturity. Mature people are able to accept the limitations that life places upon them, and to work within them. And in the process of working with them, they find some of the most satisfying, creative, and fulfilling moments in their lives.

I believe this is a very wise insight, and a very Jewish one. Look at the people in the Torah, and you will see, that from beginning to end, they are not perfect. There are no perfect people in the Bible. And yet, we respect them and revere them and we can learn from them just the same. In fact, it is precisely because they are not perfect that they can serve as guides and models to the rest of us who are also not perfect.

In order to live in this imperfect world of ours, and in order to live in the company of imperfect people, which all of us have to do, we need two things: humility and compassion. Humility about our own shortcomings, and compassion for those of others.

In order to live in this imperfect world of ours, and in order to live in the company of imperfect people, which all of us have to do, we need two things: humility and compassion. Humility about our own shortcomings, and compassion for those of others.

Do you know the story of the woman who comes to the butcher and says: I want a fresh chicken? He brings one out, and she sniffs it carefully under each wing, and says: I'm sorry, this isn't fresh enough. He brings out a second, and a third, and a fourth, and a fifth, and a sixth, and the same thing happens each time. She lifts up a wing and sniffs and says: "No, this one isn't fresh enough." Until finally, the butcher says in exasperation, "Lady, do you think you could pass this test yourself?"

This is the answer to all of us who want to judge others on a scale of perfection. If we aren't perfect, then how can we demand perfection of others, before we are willing to love them?

There's a strange story in the Talmud which I think has great wisdom. The Talmud says that there was once a man who married a woman who had a stump for a leg. And the man never noticed her deformity until the day she died. How can that be? The Talmud gives several explanations: One Rabbi says it was because she never showed him her leg. Another rabbi says it was because he was so modest that he never looked.

I think there is another explanation, a simpler one. I think he was so focused on her good qualities, he was so appreciative of her good heart, he was so conscious of her virtues, and he was so grateful for these that he was able to transcend and not focus on her physical flaw. He loved her and therefore he was able to overlook and to put in perspective her physical defect. It wasn't important, compared to the beauty of the rest of her, in his eyes.

that's what love is. Love is loving the whole person, flaws and all. And so, in closing, let me take the liberty of rewriting that ad that I saw in the New Yorker in order to make it more realistic and more human, and more in keeping with the wisdom of the Jewish tradition.

If I were that SJF, and I were looking for a mate, this is what I would write:

"Fairly beautiful SJF, who has some good qualities as well as some faults, wishes to meet "בן אדם" - Ben Adam who is generous, affectionate, marriage minded, please do not send a photograph, because I do not want to judge on externals or superficialities. Anyone who has some of these qualities, and who is open to meeting someone who has some of them too, is invited to respond. I am not perfect, but I do have a good heart, and if you have one too, then perhaps we can meet and get acquainted, and then, if we learn to love each other, somehow, with G-d's help, we can work out the rest. If interested, write to box so-and-so."

Money Matters

ESTATE TAX PLANNING: Promise Today And Transfer Tomorrow

By: David Eshagh Pour, Esq.

If you think income taxes are massive, consider these numbers: the estate taxes on a $2,000,000 estate are approximately $480,550. The estate taxes on a $5,000,000 estate reach $2,019,550. Furthermore, if a person dies with an estate worth over $10,000,000, his children would have to give away over $4,600,000 in estate taxes. But it does not stop here. These estate taxes must be paid within nine months from the death of the estate owner. This means that unless the estate has huge liquidity resources, the children would be forced to sell assets to raise the money quickly.

In cases where an individual owns a large estate, most estate tax planners would recommend transferring assets to the children during the individual's lifetime. The rationale behind such a strategy is to ensure that the appreciation of certain assets occurs outside the individual's estate. For example, suppose Danny owns a commercial building in Manhattan. In today's market, the building is assessed at $2,000,000, annually generating approximately $200,000 in income. If Danny lives another twenty years, when the building would be valued approximately at $6,000,000, his estate would then be subject to $2,940,800 in taxes on the building. In other words, by holding on to the building, Danny must include the appreciation in the value of the building in his estate. As a result, upon Danny's death, the government will confiscate almost fifty percent of the building.

To save the building from the government's long reach, Danny should transfer the building to his children during his lifetime. By doing so, the value of the building will not be included in Danny's estate. One method to eliminate the building from Danny's estate would be to immediately transfer the property to his children. Yet, this may not prove feasible if the building income represents a substantial resource of Danny's income. Furthermore, Danny may not want to part with his building so quickly. And, finally, a $2,000,000 gift would result in a gift tax in the amount greater than $480,550.

Under such circumstances Danny should consider transferring the building to his children through a Grantor retained annuity trust (GRAT). Under a GRAT, Danny would transfer the property to a trust in which he reserves the right to receive the income generated by the property for a fixed term, i.e., fifteen years. Danny could still manage the property, and even get paid for doing so. At the end of that term, the trust property would be distributed to his children. In other words, while Danny removed the building out of his estate, he is guaranteed to receive a fixed income from it for the next fifteen years, regardless of the amount of income actually earned by the trust.

Since Danny retains an interest in the building, namely the right to income for the next fifteen years, the value of the gift to the children is substantially reduced. Accordingly, using tables provided by the IRS, a transfer of a $2,000,000 building, with the donor retaining an annual income of $200,000 for fifteen years, is valued as a $416,720 gift. Since the value of this gift is smaller than the unified credit (the exemption on transfers of assets valued under $657,000, during one's life or death), this transfer will be tax-free. That is, by structuring the transfer under a GRAT, Danny has succeeded to reserve the income of the building for himself, while at the same time, reducing his estate and saving his children almost one-half of a million dollars.

The GRAT structure permits flexibility as to variables such as the donor's annual income and the term. The higher the annuity payment to be made to the donor, the lower the gift tax value. Also, the longer the period for which the annuity payment will be made by the GRAT to the donor, the lower the value of the gift to the beneficiaries. In other words, the longer the term, the better the tax results. However, should the donor fail to survive the term of the GRAT, the trust assets will revert back into his estate, thereby canceling the benefits of this estate-planning vehicle.

When structured and implemented correctly, GRATs can be enormously beneficial estate planning instruments. This arrangement is particularly attractive if the assets contributed to the trust are likely to appreciate in value. It guarantees continuation of the income flow to you as the owner, while ultimately facilitating a gradual transfer to your heirs. If you have a considerable estate, make sure to seriously consider taking advantage of this estate planning technique in order to shelter your heirs from huge taxes in the future.

David Eshagh Pour, who received his bachelor's degree in Economics from Columbia University and law degree from the University of Virginia School of Law, is the managing partner of David Pour & Associates, LLP

GRAND OPENING

THE BABY BOUDOIR

Specializing in Custom Infant & Toddler Bedding, Accessories and Gift-wear.

Gift Registry Available.

لوازم اطاق خواب و انواع هدایای نوزاد توسط

دبورا حکیمیان

By Appointment Only
516-482-0007

Deborah Hakimian
Great Neck

Health

Links Between Periodontal Disease And Other Health Concerns

By: Sally Mayo

Tooth decay is becoming a problem of the past, due to fluoridated water. However, people continue to lose their teeth due to Periodontal Disease, also known as gum disease. Sooner or later, 80% of adults develop this disease. Most tooth loss among adults is caused by periodontal infection. This is due to the fact that the disease can slowly progress to an advanced stage without causing discomfort or displaying obvious dental change.

Periodontal disease begins with Gingivitis, an irritation of the gums caused by plaque and tarter build-up. Plaque is a sticky, bacteria-containing deposit that continually forms on teeth. If not removed daily, plaque can accumulate and turn into a hard, crustlike material called calculus (tartar), which can be removed, only by a dentist or dental hygienist. Signs of gingivitis are chronic bad breath, swollen, and bleeding gums. If this condition goes untreated, the infection progresses to periodontal disease. At this stage, the gums begin to separate from the teeth. The supporting bone, which holds the teeth firm, begins to deteriorate. This can lead to loose teeth and even loss of healthy teeth.

Teeth are meant to last a lifetime, and dentists agree that prevention is necessary. While semiannual dental exams are sufficient for most people, those with continual gum trouble should have their teeth examined and cleaned four times a year.

Medical research has shown that periodontal disease is a chronic infection in the body that does more than cause people to loose their teeth. Recent studies indicate that gum disease may create a greater risk for respiratory infections, heart disease, heart attacks, and strokes. Also, diabetics with periodontal disease have a more difficult time controlling their blood sugar than diabetics without controlled periodontal disease. Studies also indicate that pregnant women with gum disease may be up to seven times more likely to deliver a preterm, low birth weight baby while alcohol and smoking are said to increase the odds of a low birth weight baby by three times. It is now recommended that women who are pregnant or planning to become pregnant include a periodontal exam as part of their prenatal care, because healthy gums may lead to a healthier body and healthy baby.

Periodontal disease as well as most other dental problems can be prevented by regular visits to your dentist. The dentist or dental hygienist will remove any calculus that may have accumulated.

A careful examination will reveal any possible infection at an early stage so treatment can take place before infection reaches the bone where irreversible damage can occur. The first defense is good oral hygiene. Proper use of a toothbrush combined with thorough use of dental floss will eliminate plaque before an infection may begin. Periodontal disease is a disease that cannot be cured but can be controlled.

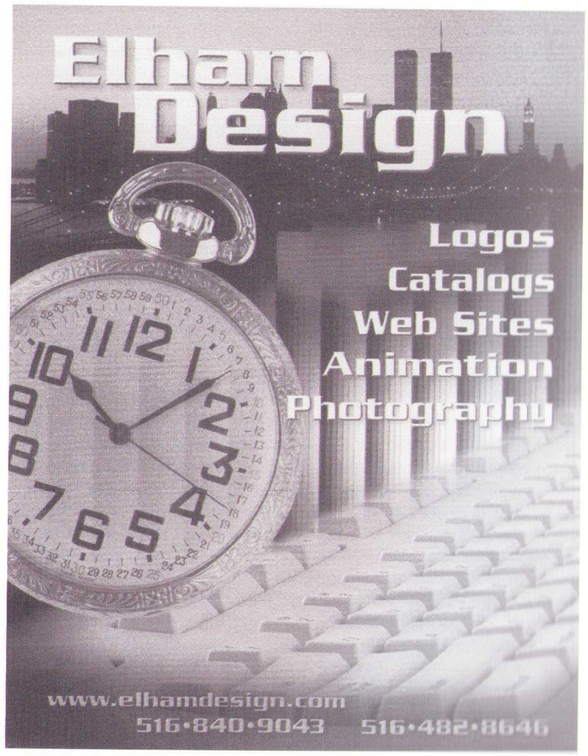

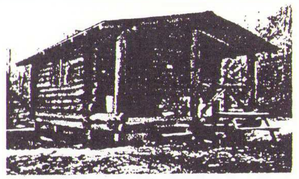

Dippikill Wilderness Retreat

November 29, 2000

To the Mashadi Youth Committee:

I am writing this letter to discuss your recent visit to Dippikill. In my two years of working here, I have never encountered a group so disrespectful to, our facility, guests, and staff.

I will begin with your blatant disregard to the Guest Services Manager, Dennie Swan-Scott. Last year you brought a keg of beer and she informed you of the policy prohibiting kegs; you agreed and were apologetic for the mix-up. This year, you brought another keg. There was obviously no mix-up, because she spoke to the same gentleman both years. Your reluctance to provide the sign-in sheets in a timely manner can only be attributed to your rudeness and lack of responsibility. Upon receiving this list, we discovered you were over your occupancy by thirteen individuals. This violates the New York State Fire Safety Regulations.

During your religious observance, my wife and I agreed to keep your fires going in both lodges while you observed your Sabbatical, as long as the wood was properly split. Every 3 hours, from sundown Friday until sunset Saturday, you complained of being cold. In each instance we found doors wide open, windows open, and our instructions of keeping fans going and clearing vented areas ignored. The temperatures in the lodges were between 73 and 76 degree each time, hardly freezing. In addition to this, we had to split your wood during this period. Paying us a stipend to perform this duty does not excuse you from stocking the wood for us, and demanding warmth when you will not observe our recommendations.

We also did not appreciate the effects of your drinking, smoking, and partying, and the rudeness displayed to us, our staff, and fellow guests. The rear of White Pine Lodge resembled a landfill the better part of the weekend. We asked you to kindly bring it up to the bathhouse rather than let it fester on the back porch. This request provoked laughing among some of you. Yet the next morning you wanted us to load it in our trucks.

The Bathhouse was defiled the entire span of your stay. Dennie and I made an effort to clean this facility every two hours, not a normal procedure. During this time, you broke two toilet paper holders, and the women's room cold water faucet. In the ladies room, a toilet was backed up so a few of you decided to go anyway creating a bigger problem. A few buffoons thought painting the men's room with maple syrup would be hilarious. It was not.

Upon one of our treks to clean the Bathhouse, we discovered a bonfire in the middle of the bathhouse field with every mattress from White Pine Lodge scattered around the spot for sitting. Not only was this another violation of New York State Fire Safety Regulations, but also improper treatment of our property. Still, we allowed you to continue the fire at Campsite A. We asked you to take the mattresses back to White Pine Lodge and many of you stared at us without action, as if this was open for discussion.

The other guests at Dippikill were horrified at the behavior your group displayed, consequentially, we received constant complaints that continue in the form of letters to this day.

I would like to remind your group you have no affiliation with the University and are therefore guests.

The chaperones could not keep the group organized; as a result, we had to focus our attention on your group alone, instead of to everyone, acting like baby sitters. This was to the detriment of the other guests staying at Dippikill. Your actions had rippling effects. Your group attempted to pull together on Sunday to sort the garbage, restore the wood, and do the appropriate clean up. However, you did so complaining the entire time, asking us to assist you in many ways.

Dippikill, its staff, and its facilities are designed to be self-sustained. We are not a resort, or hotel. We are not equipped to handle groups with your needs. You paid your fines, however, money cannot repair the ruination of other guests' and staff's enjoyment of the holiday. We hope that wherever your group chooses to spend the holidays in the future, you will keep this in mind and show respect towards others. On behalf of Dippikill and Student Association, you are no longer welcome at Dippikill.

Sincerely,

Matthew Scott, Director of Operations, Dippikill

CC: Erin McCampbell, President Student Association
Julia St. Amour Glass, Director of Operations, Student Association

650 Dippikill Road, Warrensburg, NY 12885

Shame on Us

By: Herzel Hakimi

About ten years ago, for a Thanksgiving weekend, I organized a trip for our community's youth to an 845 acre wooded, mountainous property called Dippikill, which is owned and operated by the Student Association of the State University of New York at Albany. Dippikill is located in a beautiful Southeast Adirondack region. Since that trip turned out to be a great success, people encouraged me, and in later years, Dennis Hakim to organize an annual trip on Thanksgiving. We called it the "Nature Appreciation Trip" (NAT), and it eventually became a Thanksgiving ritual.

We were always very proud of this trip since it introduced our youth to the beauty of untouched nature that we normally don't get to see. The cabins are very rustic and the only sources of heating are a couple of fireplaces and some wood stoves, which we would refill on a regular basis. We had to cook, prepare the meals, setup the tables, serve the food and clean the place ourselves. On Friday night and Saturday mornings we always managed to have a nice Shabbat minyan. We would go on a few hikes together, make bonfires outside, and have a lot of group games, such as Pictionary and Trivial Pursuit. In a society greatly influenced by materialism and unhealthy means of entertainment like night clubs, alcohol and drugs, we believed this trip provided our youth with an opportunity to remove itself from its day to day materialistic world and to experience a very modest and healthy environment. I always felt that this trip provided an unpretentious atmosphere in which people felt at ease to interact and get to know each other. We even believe a number of marriages came out of this trip!

For the past two years, the Mashadi Youth Committee has taken the responsibility of this trip. Unfortunately, this year the operators of Dippikill were very unhappy with the behavior of our youth, and went out of their way to write a letter of complaint printed in this issue of Megillah, which stated that our youth will no longer be accepted at Dippikill. What is most troubling to me is the fact that we go on this trip as a religious Jewish group. The workers at Dippikill know this because we ask them for the special favor of throwing wood in the fireplace during Shabbat hours, which they have always done without reservation, even though it is not part of their duty. As a group that exposes its Jewish identity, I believe we have a strong moral obligation to conduct ourselves in a responsible manner since our failure to do so is not only damaging to us as individuals, but to the entire Jewish community as a whole.

Unfortunately, this incident is not a rare occurrence in our community. Often times we Mashadis seem to have a sort of superiority complex and think of the Mashadi people as the only ones worthy of respect, while we treat outsiders with a different set of standards. This phenomenon often happens when we congregate, even though we don't always realize it. As a mild example, think of our loud conversations in Persian on the Long Island Rail Road, in which I often participate as well. I came to realize how disturbing it could be to others when I happened to sit next to a group of Russians that spoke loudly in their language.

Since the receipt of this letter, a number of people have been blamed. The organizers, the Youth Committee, and the chaperones, just to name a few. Even though the Youth Committee and the organizers bear some level of responsibility, I believe that our youth that attended are not any less responsible. After all, this was not a group of kids or even teenagers. The average age of the group was around 25 years old. There seems to be a trend towards destructive attitudes among our youth. Instead of being discouraged, these behaviors are reinforced by cheering friends that find these acts funny and cool. Among young Mashadis, a fearless destructive and rowdy guy is considered popular while a shy, low-profile successful intellectual might be considered a nerd. I believe our younger generation is picking up the wrong values from the society around us and the parents are either too busy to pay attention to these issues, or they don't care as long as their kids are accepted amongst Mashadi circles.

We should teach our children that being popular and accepted by other Mashadis is not the only thing that matters. We have to respect and acknowledge others the same way we expect others to respect us. The harder task would be to teach them that a responsible, well mannered, educated individual should be considered more popular than a rowdy, violent and perhaps even wealthy individual.

Furthermore, the Youth Committee and our event organizers should be prepared to deal with the enormous tendency of our events to become destructive, expect the worst from the participants, and plan in advance in order to avoid some otherwise inevitable future disappointments.

Letters to Megillah

Travel In Disguise

By: Shahrouz Rahmanan

I sat down to write this letter when I saw a letter of complaint from the keepers of a log cabin our Mashadi youth went to during Thanksgiving Weekend. Like many letters of this nature the groundkeepers complained of lack of respect for others, destruction of public property, and not even realizing that what was done was wrong. The husband and wife team complained of beer kegs, maple syrup fights, and general disobedience of the campground rules. This letter is not written to criticize the youth or to persuade them to behave and shape up. I know I am not in a position to do that. I am also not the least bit surprised by the letter. I don't know if our youth did any of the things mentioned in that letter, but I do know that our youth does similar and even worse things whenever they get together and go on a trip. I think part of the problem is that when our youth get away from their homes, they want to do the things that they are not allowed to do at home. Also, every trip and every generation has to do more damage and destruction than the previous. Every Israel trip, every rafting and skiing trip, every party has turned into a contest to set new records for destruction. The legacy gets bigger and bigger and then gets passed on. My problem is that all of this is done when these people go out under the name of a Jewish Organization, or wearing Kippas. I am not the most religious person in the community, but it still hurts me to see college graduates, wearing Kippas, having a maple syrup fight. It degrades Judaism, Zionism, and the State of Israel.

The log cabin was rented under the name of The Mashadi Youth Committee. The groundkeepers were asked to come to the houses and put wood in the fireplaces on Friday night and Saturday because the youth were observing Shabbat. Since this couple wrote a letter to the Youth Committee and asked them not to return ever again, chances are that they also lost respect for all Jews, forever.

I don't know how to fix this problem. Our youth feels protected from the outside world when they hang out with each other. We do not act disrespectful to the rest of the world when we are with non-Mashadis. But for some reason, when Mashadis get together, we have the right to do whatever we want. Our community is becoming more and more tolerant toward traditional taboos like drug abuse and promiscuity, and displays contempt for the outside world. Just about the only thing I could suggest is not going on trips under the name of a Jewish Organization. The next time The Mashadi Youth Committee wants to go on a camping trip, let's go under the name of "The Palestinian Youth Committee." The next Israel trip, let's go under the name of "Florida Board of Elections 2000." Next ski trip, let's rent the bus under the name of "Young Skinheads of Great Neck." Until we find a solution to our behavior, let's not disgrace Jews around the world.

The Barak Government's Failure

Opinion

By: Besalel BenHaim

On February 6, the Israeli people will go to the poles to determine the next Prime Minister of the Jewish State. It was only a few years ago when Ehud Barak seemed to be the answer to all of Israel's problems. Israel's most decorated soldier ever, Ehud Barak, beat Benjamin Netanyahu by a decisive 12% margin in May of 1999 to become Israel's Prime Minister. Barak, as a "leftist" was popular in Israel even among some "rightist" voters. But Barak today has a minority of the Israeli Parliament in his government and public opinion polls show that Ariel Sharon, his opponent in February, has a commanding 20% lead. So how did this happen? Obviously, the fact that innocent Israelis are murdered every day by savage Arabs, damages Barak's regard in the public eye, but the Prime Minister's popularity was falling apart this past summer, when his government unraveled, before the breakdown of talks in Camp David.

To understand why Barak will not finish his term, it is important to understand his two main agendas and the makeup of the Knesset. When Barak came into power, he wanted to accomplish either one of two things, or both. He did not prioritize one agenda over the other. One of his goals was to separate Judaism from the Jewish State. His second goal was to help create a Palestinian State with a capital in Jerusalem, to finish off the disastrous process that began at Oslo. But as Prime Minister, Barak could not do either one of these things on his own, but rather needed sixty one Knesset members to side with him and vote his proposals into law.

The problem is that in the same election that Barak won, the nation became more polarized than ever. On one hand, the religious parties grew stronger with Shas, the religious Sepharadi party becoming the third largest party in the government with 17 seats; only two seats behind Likud's 19. On the other hand, the anti-religious parties also grew stronger with the growth of Shinui, whose only agenda is to bring down religion. Similarly, on the peace front, the population polarized with many Israelis calling for the reversal of what has happened since Oslo and many calling for a creation of a Palestinian State. What made things difficult for the new Prime Minister is that not all anti-religious parties were pro-Oslo and not all religious parties were anti-Oslo. Shas, for example, was willing to allow Barak to continue in the Oslo process as long as the religious institutions were secured, while Shinui is also scared of making an agreement with the PLO. What was Barak to do?

Ehud Barak began his term by putting his "secular revolution" on the back burner and went full steam ahead with the peace process. He formed a majority government with Shas as his number two party and began strengthening the rights of the religious institutions in Israel. He proposed signing into law the "Tal bill" which would exempt the Yeshiva students from serving in the Army. Shas' schools began getting funding from the government and Barak even forced his good friends, the Meretz party, to leave the government. Meretz, which supports creating a PLO state and is anti-religious, was irked by Barak's move, but willing to sacrifice if it meant the establishment of a PLO state. Many Israelis who voted for Barak because of his stance against religion were irate that Barak was doing more for the religious parties than any Israeli Prime Minister in the past.

Things began going bad for Barak in the Summer of 2000. The religious parties who were supporting Barak's efforts were shocked to learn how much he was willing to give up and, beginning with the NRP, National Religious Party, the religious parties began abandoning Barak. The surprise blow, however, came from Nathan Sharansky's Russian party which also pulled out of the government. Now, Barak did not even have the power to pass the Tal bill. Shas too left the government.

On July 17, at Camp David, Barak made his fatal mistake. Barak's first offer at Camp David was his last one. He came in offering 95% of Yehuda and Shomron and half of Jerusalem. He figured, Arafat would be overwhelmed and very grateful. But being a man of war, Barak did not understand how the Arabs negotiate. Arafat, who wanted the Western Wall as well, responded: "These arguments are explosives and will set off massive fires in the region." Arafat warned the Israelis and Americans, "Do you want me to throw the region into a new age of religious conflict?" And within a short while, Arafat did precisely that.

When Arafat launched the offensive against the Israelis, Barak realized that there was no hope for peace. Instead, Barak teamed up with Meretz and Shinui and began his "secular revolution." This included, the removal of religion from the identity cards, it would no longer say Jewish or Muslim, closing of the Religious Affairs Ministry, operating bus lines and El-Al on Shabbat, recognizing Conservative and Reform marriages, including inter-marriages and homosexual ones, and advancing legislation towards drawing up a constitution.

When Barak saw that there will be early elections anyway, he promised Shas to put off these ideas for a one month "safety net." Shas promised not to vote for new elections for one month, if the government would financially support the Shas institutions and put off the "secular revolution" in return.

As the fighting in Israel intensified, Barak's popularity fell. In December, Barak realized that there will be new elections, so he resigned from his position. By resigning, he forced the elections to be held on February 6th and additionally blocked Benjamin Netanyahu, who took a break from politics to live in the U.S. from running. At the time, Netanyahu had a huge lead in public opinion polls and was ready to trounce Barak. The Knesset then had two options in front of them: either dissolve the Parliament despite Barak's resignation and allow anyone to run including Netanyahu or pass a new law, the "Netanyahu bill", which would allow non-Knesset members to run even without the dissolution of the Knesset.

Realizing that keeping Netanyahu, the people's choice, off the ballot would be anti-democratic, Barak and his party, Labor, supported the "Netanyahu bill." They preferred keeping the Knesset the way it was out of fear that Israelis are tired of the Oslo process. Netanyahu, however, announced that he will only run if there is a dissolution of the Knesset. He did this because he realized that if new elections were to be held, right-wing parties will gain strength in the Knesset. Additionally, he recognized the make up of the Knesset and its inherent inability to function. It was now up to Shas to decide whether or not to dissolve the Knesset. Shas understood that if the Knesset were to be dissolved it would lose seats to the right-wing parties and selfishly supported the Netanyahu bill instead. The Netanyahu bill became law and Netanyahu announced that he will wait until the Knesset dissolves itself, which will happen in due time.

This set up the showdown between Barak and Sharon scheduled for February. Barak's government crumbled further in December when two of his Ministers, Ronni Milo and Dan Meridor jumped ship. His popularity at an all time low, Barak is asking Israeliss to vote for him by predicting that if he does not win there will be an all-out war. Meanwhile, Barak wants to come into the February 6th elections with a peace agreement and has offered Arafat a package called "Camp-David plus" which gives the PLO control over the site of the Bet Hamikdash and most of the Kotel. (Not coincidentally, the "Tal bill" passed its first of three readings on January 1st.) Barak still trails Sharon by over 20% in public opinion polls. Security in Israel is at an all time low. Aside from the killing of random citizens, Arabs are now targeting Jewish Rabbis and leaders. On December 31, 34 year old Rabbi Binyamin Zev Kahane, son of assassinated Jewish leader Rabbi Meir Kahane, and his wife and children were shot at as they were driving home, killing Binyamin and his wife Talia.

Ehud Barak's policies have endangered the life of every Israeli. The man who in the military saved Jewish lives has become a political failure. Although, Israeli opinion sways faster than windshield wipers in a rain storm, it looks as if Barak will be ousted in February. The hope is that whoever wins can begin to heal the Jewish nation.

For parties, gifts or as a decor in your own home

Dried Flowers by:

DALIDA NAMDAR

516-487-3138 516-487-4743

EMERGENCY SERVICE 7 DAYS A WEEK
EVENING & SUNDAY APPOINTMENTS

دکتر ناهید نعمان

دندانپزشکی برای اطفال و بزرگسالان

NAHID NEMAN D.M.D.

General & Pediatric Dentistry

★ چك آپ كامل Check Up
★ كاشتن دندان Implant
★ سفيد كردن دندان Bleaching
★ گذاشتن دندانهای مصنوعی فوری در يك روز
★ درمان و جلوگيری از بيماريهای لثه Gum Therapy
★ دندانهای متحرک و ثابت Full or Partial Dentures
★ روكش و بريج چينی Crown & Bridge, Laminate
★ روت كانال (درمان ريشه دندانهای عفونی) Root Canal Therapy
★ ترميم دندانهای شكسته و تغيير رنگ داده شده با تكنيك باندينگ Cosmetic Bonding

اورژانس ۲۴ ساعته و پذيرائی از بيماران
در شبها و روزهای آخر هفته

64 Bayview Ave.
Great Neck, N.Y. 11021
(516) 773-4554

قبول اكثر بيمه‌های دندانپزشكی و مديكيد

68-63 108th St., Suite 1J
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 263-1010

Mashadis to the Rescue!!!

Historically, the United States of America has used many volunteers for its emergency fire protection. Most of the rural counties in the U.S. utilize volunteer fire departments instead of paying for fire protection. This is true for most of the country. Only major cities and some small cities use professional fire departments for this purpose, due to not having enough volunteers to protect their entire cities.

In Great Neck, the volunteer fire departments started as early as 1901. There are three volunteer fire departments in Great Neck. The Great Neck Alert Fire Company is the oldest, and was established in 1901. It was followed by the Great Neck Vigilant Fire Company, which was established in 1904. The newest was the Manhasset Lakeville Fire Department, established in 1912. Each department has their protection area and different services that they offer. The Great Neck Alert Fire Company offers the service of fire protection to the villages of Kings Point, Saddle Rock, Saddle Rock Estates, Harbor Hills, and some of the unincorporated areas of the Village of Great Neck. The Great Neck Vigilant Fire Company offers fire protection to Great Neck Estates, Great Neck Plaza, and the rest of the unincorporated Village of Great Neck. The Vigilants also provide first due ambulance service to their entire territory as well as to the Great Neck Alert's territory. This includes all addresses north of the Great Neck LIRR Station. Manhasset Lakeville protects all Great Neck areas south of the Railroad tracks, including Thomaston, Russell Gardens, University Gardens, Lake Success, and all of Manhasset. They have five companies that each have a firehouse of their own, but they are run as one department under the rule of the elected Commissioners. They also offer ambulance service to their protection area as a secondary emergency service after Nassau County Police Ambulance. There are eight Mashadi volunteers in the Great Neck area who are members of the Vigilant Fire Company. There is one Mashadi volunteer who is a member of the Manhasset Lakeville Fire Department.

Nick Nabavian

Since childhood, family and friends asked me, "What do you want to be when you grow up?" My answer was quick and to the point: "A fireman!" Well, I got pretty close to it. Today, I can understand why so many people want to become firemen or emergency personnel. Many people think that we are all paid, or on the other hand wonder why we even do it. It's called humanity! Being a medical personnel in the fire department such as myself, not only matures people, but at the same time, makes you appreciate what you have in life, and even makes you look at life from a totally different perspective.

Throughout the past years many Mashadi youth have shown interest in joining the fire department in order to help the community, whether as Emergency Medic Services or as firefighters.

As acting officer of many of these guys, I can admit that it has worked, and I know it will help them in their future lives.

Navid Hakimian
Sergeant of Great Neck Vigilant Fire Co.
EMS Squad

The volunteers include Niku Nabavian, Navid Hakimian, Benny Livian, Yoni Kavakeb, Justin Hakimian, Tony Hajibay, Leor Dilmanian, Michael Hakimian, and Jon Karmely. Below is an introduction to the volunteers and their feelings and thoughts on what they do, and why they do it. The immense time, effort, and passion they put into their work improves the community in which we live. It is one important example of how we can better integrate ourselves in the larger community we are a part of, and gain others' respect and trust. They are fine role models for all of us to look up to, congratulate, and to thank. The following are the set of questions we presented to the volunteers.

1- Describe how you got involved. The reason, the circumstances, when, why, and your main role.
2- Obviously it's very demanding and requires a lot of work. What motivates you to stay active and involved?
3- What are some of the requirements for getting involved? Do you have any advice or suggestions for people who want to get involved?
4- What was your most memorable call?
5- Name a current issue that needs to be addressed in our community and a suggestion on how to improve it.
6- Where do you want to see our community 5 years from now, 10 years from now, 20 years from now?

Niku Nabavian

1- It was in the early part of 1996, I was living on my own, had a lot of extra time on my hand, and I was thinking of getting back into serving my community. I went down to the Youth Committee office to see if I could get involved with Megillah. I left a couple of messages for the editor at the time, and she never called me back. So one day I was sitting at home and I heard the doorbell ring. I went to the door and no one was there. Less than a minute later, there was a hard knock on my door. There was a fireman at the door and smoke in the hallway. They evacuated my building, and later I found out that an older man on the first floor was trying to dry his underwear wash in the oven, and he burnt it. Two weeks later I saw a Fire Department fund raising letter at my door, but it also said, "Come give us your time!" So a lot of childhood dreams of being a fireman and a hero were rejuvenated. Next thing I knew I was walking in the firehouse asking what it takes to be a volunteer. In July 1996 I became a firefighter, the rest is history. I've been a firefighter for almost five years. I am a fireman and I drive every fire truck in the firehouse except for one. I mainly try to drive the Emergency vehicles, but when it is needed, I'll be right in there fighting the flames, or pulling the victim out.

2- Being a volunteer fireman definitely takes dedication. I enjoy many things about being a fireman. First and foremost is helping my community. There is nothing as gratifying as walking into a sick person's house, and seeing the look of recognition on their face, and noticing how your presence or the fact that you can speak Farsi at their time of need can make a difference on the ambulance. As far as the firefighting, it is the adrenaline. The rush of driving with lights and sirens screaming down Middle Neck Road in traffic in a huge red fire engine, with cars pulling aside letting you through, the feeling of danger when you are face to face with a fire and trying to subdue it, or even just knowing you were instrumental in saving someone's life and home from being burnt in front of their eyes, all motivate me to stay active and involved.

3- The requirements are a lot to some people, and a little to others. It is a state of mind. To me it didn't seem like a lot. One or two nights a week and weekends you respond to calls. It is the hardest the first year, then it becomes easier and more routine. My suggestion is, if you want to get involved, you have to dedicate yourself. You have to be ready to give up some fun or some sleep in order to be involved. But I tell you, it is worth every minute of it, if you dedicate yourself, and give of yourself without expecting something in return.

4- I have two. The first one was a Fire in Great Neck Estates. It was a huge fire, and it was the first time I was face to face with an uncontrollable fire. We finally had to evacuate the building and eventually had to bury it under tons of water to put the fire out, but we did save the house. The other was on a Saturday afternoon, when my wife and I had guests for lunch, and I had to leave them to go on a call that turned out to be a fire in a religious family's house who had a short in the pressure cooker that they were making cholent in. I drove the first due engine, and was instrumental in having water in the hoses that put the fire out. But what made it memorable was when the family whose house we saved, stopped at our table at Colbeh and thanked me for saving their house. At that moment my wife saw why it is all worth it for me to get up in the middle of the night, or on a Shabbat afternoon to go help people.

5- The issue that I see needing to be addressed is how the rest of Great Neck sees us and our community. I think we need to sit back and look at ourselves, at how we act in public, and how we look at other people around us. Other people look at us as ignorant, and as a cocky group of people. I suggest that by getting out and getting involved with our community and our neighbors, we can show them what makes us Mashadis so special. We have a great thing, being such a strong community, but we can't look down on our neighbors.

6- I'd like to see our community as strong as it is now, maybe stronger. But I would like us not only to have wealth, but also to have more leaders, more doctors, more lawyers, politicians, writers, judges, college professors. I want to see our community be a community that people look up to, not for how much money we have, or how great we live, but for how educated we are and how accomplished we have become. I want us to be an example to other communities, and to see how we can balance religion, education, and values to be the best people we can be, so help us G-D.

Navid Hakimian

1. I joined four years ago in order to help my community and learn about emergency situations. Currently, I hold rank of sergeant of firemedics for the Vigilant Fire Company. This is equivalent to chief of all EMS within the Great Neck community. My main role, with the help of my two subordinating officers is to train and then observe the members while they are on an ambulance call, in order to make sure they learn and do their jobs properly. At any point, the most qualified emergency personnel present steps forward to help.

2- There is a great motivation involved when you are a member of the fire department. My motivation is achievement in the new members, and of course, being able to save a life.

3- You have to be seventeen years of age, and show an interest in helping out. The only advice that I have for all new prospective members is to make sure that you have some extra time to spare. Although it is a fulfilling job, it is also very demanding.

4- My most memorable call was when I first got my N.Y. State certificate to practice EMS, and was called to a person's apartment, when he was having difficulty breathing. Upon my arrival, the patient's wife was waiting by the doorway crying. Suddenly I figured that this may be more than I had expected. I went into the apartment and found a seventy six year old male lying naked on his back on the bathroom floor. To my surprise, not only was he having difficulty breathing, but instead he was not breathing at all! I used my skills and started CPR up until the ambulance arrived with another Mashadi member. Upon its arrival, I asked my partner to continue CPR while I set up the defibrillator. I then shocked the patient two times with no change. On the third try, the monitor showed me a heart rhythm! I asked my partner to check for a pulse. He became speechless after checking and asked me for a second opinion. I couldn't believe it, but it was true, his pulse was back! It was one of the best feelings in my life. I wish I could have shared that feeling with everyone.

5- A current issue that has to be addressed within our community is alcohol abuse. I hope all the teenagers will speak to the young Mashadi members of the fire department and see

their opinions. Although these guys have not seen much yet, they can understand that things like alcohol and drugs can ruin lives.

6- I see the future of our community growing united with the residents of Great Neck within the future years. Four years ago, Niku and I joined as the only Mashadis. Today there are nine of us, and soon ten.

Benny Livian

1- I had a situation one evening about three and half years ago that I needed to be rushed to the hospital. It turned out that Navid Hakimian, who is currently the Sergeant of the medic squad came to my rescue. From then on I felt that I owed him a favor, and he asked me to join the fire department. I've been an active member of the medic squad for the past three years. I am currently in the middle of getting my certification to be an emergency medical technician, which is a six month course.

2- I get a rush off the opportunity to be able to save others' lives, just like mine was saved. There is a fire within me, and it is something I am very passionate about. I enjoy constantly being occupied with something. There is a hierarchy within the squad, and I am looking forward to going on to the next level.

3- One of the requirements is devoting your time and care to helping others. I am required to be available two night a week from 11:30 P.M. to 7:30 A.M. During that time I am required to make all the emergency calls that come through. There are also various training courses and drills during the course of each month which you must attend. My advice to anyone who wants to get involved is that if you decide to join, you must have a strong heart to be able to witness some dramatic emergency situations. You must also be ready to commit a lot of your time and energy.

4- It's very hard to pinpoint any one particular circumstance because every single call has a different rush to it. From the little old lady whom you helped pick up after she has fallen, to the mother whose baby you just helped deliver. It is an amazing feeling to see the look of happiness and gratitude from these people for holding their hand and just being there for them.

5- Unfortunately, we seem to lose track of our priorities sometimes. We get so involved with our business and social lives that we seem to forget that we have a responsibility to the community as a whole. Life is not only about making money. We should give back to the community by getting involved in some volunteer work.

Justin Hakimian

1- I took first aid and CPR classes in both middle school and high school. Later on I became more interested and realized that my friend Benny Livian was a Firemedic at the Vigilant Firehouse, and found the opportunity to further develop my interests.

2- I enjoy lending a hand to the community and learning neat medical stuff.

3- Basically, you have to have the time and motivation to put into the firehouse. Once you're in, it becomes a major part of your life. The requirements include: ambulance and fire calls, periodic meetings and drills, ambulance checks, and kitchen duty.

4- We got a call for a motor vehicle accident. When we arrived, there was a phone poll imbedded in the middle of a car. The driver was unconscious and suffered major trauma. We had to stabilize his neck and back and extricate him from the car; and then rush him to the hospital.

5- Current issues which have to be addressed are drugs and alcohol. A suggestion is to hold more meetings with young community leaders.

Yoni Kavakeb

1- It's pretty typical that a young child imagines him or herself as a firefighter. I figured I'd actually follow through. It would be an adventure. At seventeen, I walked in to a Manhasset-Lakeville firehouse and it all began from there. I don't hold any positions, just a firefighter who is currently on leave of absence for college.

2- Since college, I haven't been very active. But I think of the fact that I made this commitment almost three years ago and look back at my first year in the dept. when I was in high school and I miss being as

being as active as I was. The knowledge and perspective that I've acquired have been precious. The willingness to make a sacrifice that can be found in the firefighters and EMTs for the people around them is something that any group, community, or country can learn from. It can't be quantified.

3- You spend your fist year or so as a Probationary Fireman when you train and learn as you go along, and all the while you can do the things that any firemen does. You must be prepared for the clutch when things are truly vital. The situation can come at any time when a life, whether it be yours, a strangers or a fellow fireman or EMT is in your hands.

4- From a fire set by an arsonist who was sitting on the porch watching his family home in a blaze to letting kids play on the trucks at a birthday or carnival, it's all equally memorable.

5- The willingness to give up ourselves and the things most valuable to us for the sake of a person in need, from family to a total stranger.

6- Together, living with love, appreciation and respect for the things ahead of us which we might not yet understand. We're doing pretty well.

Tony Hajibay

1- My uncle Navid, started doing this about four years ago. He used to take me on calls once in a while and make me sit in the car and watch. Because of that, I gained a great interest in joining the fire department.

2- The threats that I have been getting from my uncle. Just kidding!

3- The most important thing is that you have to be committed.

4- When I arrived to the scene of a car accident, I saw a car that went straight into a tree at about fifty miles per hour. The front of the car was totally crushed in. There were fire trucks and police all over the place. All the doors were jammed shut so we had to break the windows and cut the doors to get the patient out. We then saw that he was bleeding form his head. My uncle, who was managing the scene asked us to quickly stabilize the patient and then rush him to the hospital. Thank G-d nothing happened to him and he is alive today.

5- Drugs and alcohol is an issue which has to get addressed more often.

Leor Dilmanian

1- I became interested after seeing my cousin Niku do his job. I have no plans in quitting except taking a leave of absence while I go to college.

2- Although this is a demanding job, saving lives keeps me motivated.

3- If a member does not do their job, they get thrown out.

4- There was a drunk person in Dunkin Donuts who could not find his way home and did not speak English. The police officers made him leave and ten minutes later he was picked up again at an office building nearby. We decided to take him to the hospital till he sobered up. On the way to the hospital, he threw up in the ambulance.

5- Current issues which have to be addressed include substance abuse, and teenage sex. There is concern over material objects, vanity, and other people's private lives. Many young ones are too naive.

6- I want to see our community healthy, united, and prosperous in the future.

Michael Hakimian

1- I wanted to do something to give back to the Vigilantes after the medics, especially Navid, helped my niece when she got hurt. I wanted to give back to them and the community, but I wanted to do something that was exciting to me and which gave me pride. I became a firefighter.

2- I want to become a more complete firefighter. By going on calls I learn more. Also, I meet more people in the community on different calls.

3- People who want to be a fireman need to work out in order to use some of the equipment and carry victims of a fire or car accident. You should not join unless you are going to be committed. In the short time that I've been here, I've seen three people get kicked out for not being actively involved

4- Most of the calls are memorable, but the most memorable event was the last annual turkey bowl, our company football game, where the youngsters won. Justin and I battered some of the cocky older members.

5- Gossiping. People care too much about other people's affairs. What really bothers me is that I can find easily find out personal details about other people's lives; things that should not be public.

6- I'd like to see our community willing and able to help out the people and communities of the places where we live, not just other Mashadis.

Jon Karmely

1- I saw some friends doing it, and always heard them talking about the fire department. Slowly, I started to become curious and before I realized, I became a member.

2- It's hard to describe what motivates me to remain a member, but when you're in an ambulance helping others, it's self explanatory.

3- My suggestion to anyone who wants to get involved is to let you know that you are treated like a give year old; everything is told to you in terms of threat, in order to get you to do something and to learn.

4- My most memorable call so far was when a person got into a huge accident. He was driving at high speed and smashed against a huge tree. Both airbags went off. We had to break the doors to get the patient out. It was scary; the car was gone! Thank G-d he didn't die and didn't get paralyzed. Airbags work!!! I beg people who drive not to drive under the influence of alcohol or talk on the phone.

Brainteasers

Submitted by: Farshad Namdar

Track Words

Solution 41

Fill in the spaces to find the words. All letters are in the correct order and the overlapping letter appears twice. The word might appear reading clockwise or anti-clockwise.

1. Fifteen-letter word

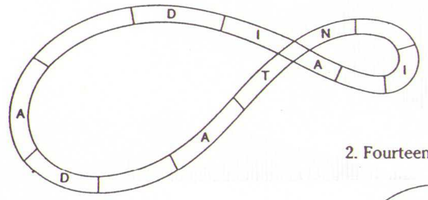

2. Fourteen-letter word

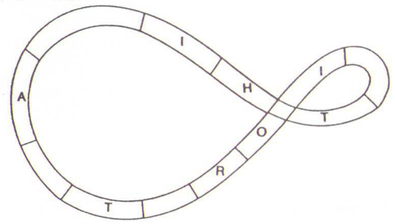

Word Search

Solution 53

Find fifteen words commencing with the letter Z. Words run across, down, diagonally, forwards and backwards, but always in a straight line.

Z	Z	U	L	U	Z	Z	Z
E	E	Z	Z	O	I	E	A
A	T	P	O	T	B	A	N
L	A	M	H	U	Z	L	Y
O	Z	E	T	Y	Z	Z	T
T	R	S	Z	I	R	Z	O
Z	E	N	O	Z	Z	O	L
Z	Z	N	Z	C	I	O	Z

Dice

Solution 94

A gambler made three dice.

The white dice had the numbers 2–4–9 twice on its faces.
The blue dice had the numbers 3–5–7 twice on its faces.
The green dice had the numbers 1–6–8 twice on its faces.

The total on each dice was the same, 30, but the gambler let his opponent choose a dice first and roll it. He could select a dice which would give him a better chance of obtaining a higher score.
How was that?

Square

Solution 57

Divide the square into four identical sections. Each section must contain the same nine letters, which can be arranged into a familiar nine-letter word.

O	A	E	U	A	A	
A	G	A	T	L	E	
E	L	C	L	C	O	
O	C	L	T	G	U	
T	G	G	A	O	C	
U	E	A	T	U	A	

Magic Square

Solution 153

Words spell the same across and down. Place the twenty-five letters in the square. Four have been placed for you.

			A	
			A	
A		A		

A A A A C
C E E L L
L L L M O
O O O O O
R S S T V

Magic within Magic

Solution 58

Insert the remaining numbers from 1–64 into the grid in such a way that the 8 × 8 square is magic in that each horizontal, vertical and corner-to-corner line totals 260, and the inner 6 × 6 core is also magic because each horizontal, vertical and corner-to-corner line totals 195.

1				5			
	15			47			
		22		42			
			29	30			
				36			
13	26	40	24	23	43	39	52
				17		50	
				60			64

Cheese

Solution 101

Can you tell how many pieces of cheese are produced by these six straight cuts?

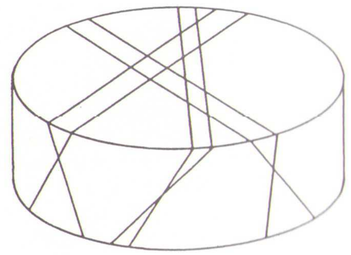

From: The Mensa Puzzle Book 3
By Philip Carter & Ken Russell
Sphere Books Limited, UK

What to Eat? WHERE to Eat?

By: Allen Hakimian & Afshin Bassali
Guest Critics: Pooneh Hakimi and Leon Kashi

Location	Gusto Va Mare 237 East 53rd Street Between 2nd and 3rd Ave. (212) 583-9300
Food	Dairy Italian Cuisine Pasta, Fish, Salad Wine and Beer Served
Hours	Mon.-Thurs.: 11:00 a.m-10:00 p.m. Sun: 12:00p.m.-10:30 p.m. Saturday nights: Opens one hour after Shabbat in the winter months only. Reservations recommended. Major credit cards accepted.
Supervision	O-K Labs Chalov Yisrael and Pat Yisrael

It cost him a pretty penny for dinner and dessert, but at the end it was finally worth it. Leon Kashi had finally made it into an issue of Megillah. After many years of alleged discrimination as an Italian Mashadi, Leon is finally pictured in the magazine which our community's women use to select their PA's, otherwise known as potential agzemhas, from.

Speaking of spouse selection, Gusto Va Mare is the ultimate in "shadiness" appeal. Located on Manhattan's East Side, Gusto has an Italian dairy menu. Appetizers range from $9 and up while pasta and fish dishes are $13 and $21 and up respectively. Though a bit pricey, Gusto is a cute little restaurant which offers the diner a homey atmosphere nonetheless.

Based on Pooneh's recommendation of a "you can't go wrong appetizer," we ordered an Insalata Capprese, tomatoes and roasted peppers with Basalmic vinegar. We also ordered the Verdure Alla Griglia, which is grilled zucchini, eggplant, onion, tomatoes, and bell peppers. This was well liked by all of us because of the tasty garlic yogurt sauce that accompanied it.

It must have been a combination of the charming setting and the charming company, but we started discussing dating etiquette. Well known to many is Afshin's fixation with going into "tagid lee," or Hebrew speaking mode, with the waiters and waitresses while dining at restaurants. While all of us agreed that it would be acceptable to chit-chat with a waiter in a foreign language on a date to create rapport, it could get very annoying and would need to involve the date, if the conversation became too prolonged. In general, this applies to all of us whether we are on a date or hanging out with a bunch of friends. We all, except Leon, experience this in the winter and summer months when our fellow Mashadis from Milan take over New York in droves. We sometimes feel left out when their conversations take place in Italian, which is their native tongue. It makes you relate to how Americans perceive us as we flock to Middle Neck Road's sidewalks and chit-chat in Farsi, which seems antisocial and very rude.

For the main course, Leon tried a Rigatoni Aspray which contained peas, mushrooms, and a cream sauce. It was well prepared and was aromatic, according to our guest critic from Milan. Afshin, had expectations of a thin crust pizza, which was actually available by special request. However, he had tasted better Mushroom Pizzas elsewhere. Disappointing to Allen was the fact that Gusto had a limited fish menu on this Monday night, and no fish fillets were available at all. Instead, Allen ended up with a Macapia, an indescribable fish which he ended up having a difficult time finishing. On the other hand, we all enjoyed Pooneh's Lasagna Combination. It consisted of vegatable, mushroom, and spinach lasagna individually served in marinara, cream, and pesto sauce respectively.

While ordering the main course, we went off on a tangent once again and started discussing dating etiquette. We all noticed that the dishes were all listed in Italian, as is common in most Italian restaurants, followed with a description in English. Afshin was bothered by the Italian "mumbo jumbo" on the menu and would never embarrass himself by being made to order in Italian. He and Allen both suggested pointing to the item while ordering, or describing it in English. We even got into a discussion and ended up agreeing with Pooneh, who pointed out that ordering in Italian would actually show a lot of confidence on a date. It may even display a great sense of humor, even if it is "mumbo jumbo." On the other hand, Leon, our romantic Italian, would order in the language of the restaurant to set the right mood for the date.

For dessert we ordered Chocolate Cake and a Tiramisui. While the cake received a thumbs up from all of us for its richness as it was both topped and filled with a delectable fudge, our Tiramisui received mixed results from our panel as it lacked the coffee flavor many of us are accustomed to. However, Afshin gave Gusto extra points for carrying his favorite beer, Samuel Adams Boston Lager. Sorry Dave, no Tequiza.

Rating Categories

	Rating	Comments
Food Quality	✪✪✪	Fresh with great zest. Allen was a bit disappointed with his fish though.
Value	✪✪✪	Portion sizes were decent. Prices moderate for an Italian restaurant in the City.
Service & Friendliness	✪✪✪	Seemed understaffed during our trip and slow as a result. Staff was very personable though.
Atmosphere & Cleanliness	✪✪✪✪	Nicely decorated and maintained. Background music. Table setting
Doreh Appeal	✪	Not too roomy. Better luck taking your gang into Moshe's Falafel Booth.
Shadiness: for dating couples	✪✪✪✪	Intimate and cozy. Basement location even made it very hard to find.

Ratings	Farsi Description
✪✪✪✪✪	hameh chi tamoom!
✪✪✪✪	fogholadeh nashodeh
✪✪✪	motevaset
✪✪	baad neest
✪	taarifi nadasht

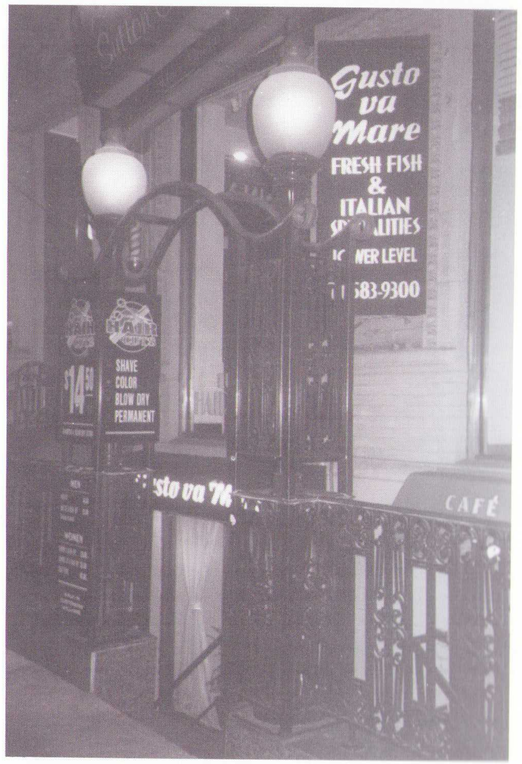

49ERS
8

KIRKLAND
FSIN

Literary Highlights

Childhood In Old Jerusalem By: Ya'akob Yehoshua

By: Laleh Asher

"Ya'akob Yehoshua [born in 1905] was descended from a family that lived in Jerusalem for many generations. He was trained as a scholar of Near Eastern culture, and after the partition of Palestine, he worked for many years in the Israeli Ministry of Religious Affairs. His work concerned Islamic issues among Israeli and Arab communities, but he never affected Israeli political and cultural policies in relation to the Arab world. He was part of a circle of old Sephardic and Asian Jewish intellectuals who found themselves more and more marginalized as the party structure of Jewish settlement in Palestine turned into the state of Israel.

As his more famous son, A. B. Yehoshua, gained prominence on the Israeli literary scene, Ya'akob Yehoshua began to write his magnum opus, *Childhood in Old Jerusalem*. This six-volume work investigates every aspect of life in Jerusalem. Yehoshua used the tools of a journalist, folklorist, rabbinical scholar, linguist, and historian. Most of all, he spoke as a lover and inhabitant of this ancient city. The work remains an invaluable resource for examining aspects of Jerusalem's culture that have died with its older residents. Particularly notable are his observations and descriptions of the relations between the native Jewish and Arab populations within the same community. (P.433)" The following is an excerpt from *Childhood in old Jerusalem.*

"Jews and Muslims had common courtyards, just as if we were a single family. We grew up together. Our mothers revealed everything to the Muslim women and they, in turn, opened their hearts to our mothers. The Muslim women even learned how to speak Ladino and were adept in its sayings and proverbs. We didn't live in shelters for the needy like the Ashkenazim and there were no large estates separating our houses from those of the Muslims. The Muslim women used to come down to our places across the roof at dusk to spend the evening in conversation. All the kids played together and if anyone else from the neighborhood bothered us, our Muslim friends would come to our defense. We were allies.

Our mothers would nurse any Muslim children whose mothers had dies or were unable to attend to them, just as they could care and watch over them if their mothers were busy or otherwise occupied. And the same was true the other way around. The parents of Muslim boys born after great expectation and long suffering often asked their Jewish friends to arrange for a Jew to perform their circumcision on the eight day, following Jewish and not Islamic custom.... According to Islamic custom, though, a baby nursed by someone other than its biological mother was considered a member of the nursing mother's family. Nissim Franco, son of the Hacham Yaagob Franc, told me the following story: "Once my brother and I accompanied our father to the train station on the way to Haifa from where he intended to go and visit the saints; tombs in Meron. As we sat in the coach a very dignified Muslim sheikh entered and, upon seeing my father, cried out ya akhi (Oh, my brother). They grabbed each other and stood a few moments in a tight embrace. My father asked us to kiss the sheikh's hand. We both got up and kissed his hand after which he blessed us. When my father saw how astonished we wre at the whole thing, he turned to us and said: 'When I was young we lived with the sheikh's parents in one courtyard. His mother dies suddenly and my mother nursed him until he was weaned. So we're brothers.' (P. 444)"

With everything that's happening in the Middle East right now, it is interesting to look at some of the original ideals that were present during the formation of the State of Israel. World War II aroused the need for European Jews to find a place to live and a place to survive. However, for many that migration was an issue, and the pending question was: could we form our promised land not having yet reached the Messianic era? The partition of Palestine and each of the events that ensued have been at the core of struggle in the Middle East, as well as for Jews, Muslims, and Christians throughout the world. Whereas religious tension has always existed in the Middle East, the aspects of every day life presented in this excerpt of *Childhood in Jerusalem* clearly demonstrate that there has been a dramatic change in relations between Jews and Muslims. Not only has Israel today reached a secular stance: businesses thrive on Shabbat and pork is trendy in local bistros, but the antiquated ideals and naivete presented in this piece serve as a sharp contrast to modern Jerusalem and current events, as well as the progress in modernity which we call modern humanitarianism, modern education, and the most modern idea of all: Peace in the Middle East.

Story Translated by Ammiel Alcaly
Modern Literature of the Non Western World:
Where the Waters are Born
Jayana Clerk & Ruth Siegel Editors

Viewpoints

MYC Campaign 2000: A Race Too Close To Call

With 99% of the Mashadi districts reporting, the Mashadi Youth Committee, or MYC elections were too close to call! Thanks to the kind support of our family members, friends, and former MYC members, there were forty-five candidates running. We had a great number of candidates, which made this race very interesting and unpredictable. As with everything else that I try to do, I went after it with passion.

Through time I have realized how involved the MYC is in our community. The MYC is involved in everything from Hachodesh and Megillah, to Israel & Zionism, and parties and recreation. This is one reason why I am looking forward to being part of the new MYC team.

As a growing community, some of the positive things that we need to emphasize are unity, investment in the growth of our youth, and support for Israel. Keeping the unity within the community is one of the most important goals of our leaders. I truly believe that the MYC brings unity among the youth. The MYC gives the youth a chance to get together, have fun, and learn. This is something that attracts me to the MYC, and something we need to continue to emphasize.

I expect the new MYC group to become more active in setting up events that target our teenagers. These events would help bring them together. Also, we should create an open forum for them to discuss relevant issues. This would give the teenagers a voice in our community. Our teenagers need our support. These are the people whose lives we could influence the most. We have a chance to shape their ideas and their lives in the right direction, so we must be committed to this purpose.

One of the main themes that the MYC continually promotes is united support for Israel and Zionism. As MYC members, we are obligated to keep our strong support for Israel and to educate our youth and community about the importance of our sacred Jewish homeland. One of our major responsibilities is the Israel Tour. This tour gives the youth a chance to visit Israel and is one of the many ways that we can continue to educate the Mashadi youth in America about the importance of Israel.

As Mashadi Jews living in America, we have to find our place within American society, while still keeping our values alive. We did this in Iran and we have to do it here too. We should hold strongly to our religion and our values, two things that have kept us strong and united throughout our history. We have to teach our youth that being a Mashadi Jew is meaningful. It is one of the goals of the MYC to help our youth form a strong sense of identity. At the same time, the newfound freedoms in America, a country that values independence, can be good or bad, based on how we decide to use them. There is one thing about American culture that I admire. I feel that through higher education in America, we have the opportunity to pursue the profession of our choice and through perseverance, be successful at it.

Our parents have a great influence on how far we go with our education, and have always been a great source of guidance and support. Their continued support is especially vital now, at a time when education and technical skills are becoming more important in the workplace. By working together with them, the students who have either pursued or are pursuing higher education, and the Higher Education Committee, we can increase our emphasis on education. Their knowledge and support will play an important role in this process.

As MYC members we also need to pose a positive image of the youth and the community. I believe that we can improve our image by telling the world about our community, participating in community related volunteer projects, and by joining committees within the local communities in which we live. Even the Great Neck community, in which many of us live, has almost no clue what we are really about. There are many great things about our community and if we let others know about them, we can improve our image.

The newly elected MYC is one of the most energetic and enthusiastic that we have ever had. I am just one member of this focused team. Like myself, each new MYC member has his or her own ideas. Together with your support, we can make a great contribution to our community.

➢ Michael Hakimian

THE GOOD OLD DAYS

The lifestyle in suburban London is a lot more relaxed than anywhere else I've been in the world. After moving to New York, I now see how laid back and easygoing my London life was. School in London, was not necessarily more advanced, but I came out at the end of a day in a much better mental state than I do now in New York. Back there, relaxation and breaks from school were also quite frequent. In addition, people tell me that at least I have no language barrier, but I abhor the American language. We also house some of the world's greatest educational institutions. Whatever I do, and whatever happens to me here, reminds me of my fourteen years of pleasure in my hometown of London.

In London, we do everything and pretty much anything to make ourselves enjoy our life more. We frequently interact with nature, not because we are made to, but rather, because we prefer to. Why else do you think that 80% of residential houses in the UK have gardens with grass and flowers and sufficient space for the whole street to play a game of footie on, together? I don't know why, but we English are probably some of the most relaxed people in the world. In the UK, everybody is laid back. There is no need to do anything at all, which you don't want to do.

In America, a piece of homework is not simply a set of questions, which you sit down at the end of the evening and answer. Far from it. A piece of homework is given to you, and until you do it, it is constantly on your mind. Even this is an understatement. However much I distract myself from the fact that I have homework waiting to be done, it is constantly on my mind, eating away from my productivity time. It is so persistent in my mind that even when I go and enjoy myself, anything from a game of footie to socialising to having a *Shabbat shluf,* I am constantly uneasy. This is an emotion that I have rarely felt before. Yes, if I had immense amounts of work, requiring research, to be handed in the next day, I would be under stress, but not like here,

> As far as I have seen, it is not only I who am stressed, but also 99.99% of the American people

where stress can be associated with even the most simple of homework. Day in and day out, I have constant pain and anxiety. In my hometown, when I came out of my Jewish high school, however stressful my day in school had been, I knew that my evening would be relaxing. When I say relaxing, I don't mean physically relaxing, as in going to the sofa and lying down for six hours and then going to bed; I mean something more along the lines of watching a bit of TV, some time for eating, (two meals: tea and dinner), computer time and a sprinkle of homework.

Both in the UK and the USA, we have approximately ten to twelve weeks of holiday from school. In the USA, this is given, more or less, as a lump sum in the summer. Contrary to this, all over the UK, we get five to six weeks of summer holiday, with the other five to eight weeks sprinkled evenly over the school months. This made it very easy for everyone to give themselves a couple of days to catch up on all lost work, but also gave us some time to relax. This overstressed country, literally wants to kill all students, immigrants included. I have to work, almost non-stop, except Jewish holidays, until June. If I were at home, I would have just completed a two-week holiday at the end of December. And they have the nerve to call the USA a 'free country!'

British English and American English are not the same language. From different spelling to different measurement systems, to different words used for the same thing, to different meanings for the same word, to different pronunciations of the same word, everything is not necessarily the same. Loo and bathroom, centimetres and inches, motorway and highway, pounds and dollars, counties and states. Whichever branch of life you walk into, there is not only new terminology to be learned, but also different standards, measurements for example. Total and utter mental mayhem! As if this wasn't bad enough, the constant accusation that we English have accents, when to me, all other foreigners whom I hear have accents, hasn't been very thoughtful of my psychological barrier. It is true, that because I have spent so much of my life abroad, mostly in America but also in other countries, I have learnt to understand the other accents I encounter, but there are still many people, my grandmothers included, who move to a foreign country, only to find that they cannot understand a single word that is spoken.

The United Kingdom has some of the worlds most famous, oldest, and best universities. These are lead by Cambridge and Oxford. Their corresponding towns not only are built around the universities, but they also swarm with students discussing their studies. For example, when I visited Oxford, several years ago, even though it was a Sunday, it was hard not to overhear some student discussing some obscure topic. Our educational institutions are so fine, that even the president of the United States, Bill Clinton had to pop over to the other side of the pond, to Oxford University, to study. As if I haven't said enough about these towns, I should also mention that many students in Oxford and Cambridge stay there to find jobs. I know of several high-tech companies, in Cambridge especially, which are dominated by young graduates. These students don't just work, they're good at working, too.

In the months I have been here, I have taken more 'anti-stress' advice and action, than in my fourteen years spent in North London. As far as I have seen, it is not only I who am stressed, but also 99.99% of the American people. This stress rubs off not only on me, but also on my fellow pupils, my teachers, and anyone else with whom I converse. And it is not only life in Britain that is relaxing, but also most countries on the continent. This stress, as I see it, is not going allow me to reach my full potential. In conclusion, I think, that even though I have made the unfortunate mistake of moving here, my ventures into a foreign land should serve as a warning for anyone who wants to leave their hometown. Don't do it. Especially if that means leaving Europe or changing your language. I am now able to fully understand how the days I spent in London, my home, were the good old days.

➢ Mickey Karimzadeh

WHAT DO COWS HAVE TO DO WITH IT?

I hate cows. I mean, I hate them as animals. I am grateful that they provide me with meat, milk, and leather boots, but I also find them very annoying. Who would have thought that there are laws that tell us what to do if we borrow a cow, if we kidnap a cow, if we borrow a cow and then lose the cow, and so on. Who would have thought that I would be forced to take tests in school about these laws? Better yet, who would have thought that my grades on those exams would help determine my acceptance into high school, and eventually, college?

In the eighth grade, I had a class where I learned the laws of borrowing a cow from my neighbor and what Jewish law ordained if the cow fell off a cliff. I recall asking my teacher why we are required to learn such absurdities when in our time these laws seem inapplicable. He told me that it is not the content that is vital as much as the manner in which the content is conveyed to the student. The stories, laws, tangents, and arguments of the Talmud, while seemingly verbose, tedious, and frivolous, in fact teach you how to analyze, interpret, and reason the simpler and more pertinent elements of life. Though at the time I was frustrated with my Rabbi's answer, I have learned that these precepts are true and beneficial to my intellectual growth.

The issue of Yeshiva education has been a taboo and controversial topic amongst Jews of the modern world. Many argue that they "brainwash" their students into becoming Rabbis and Rebbitzen and that Yeshiva students are never exposed to the "real world." Advocates have countered this argument saying that the homogeneous environment of Jewish children, along with the respect and love for religion and morals, are rooted in the atmosphere of a Yeshiva. These are the pedestrian arguments; for there are secular academic benefits to the Yeshiva method of education that few realize and appreciate.

The mere length of the school day in a Yeshiva environment teaches children to maintain a strong mental stamina from their youth. During high school, I saw sunrise and sunset from my school bus. While it feels overwhelming, torturous, and extremely stressful at times, it teaches you to constantly exercise the mind. A student grows so accustomed to this way of life that once they complete their Yeshiva education, no amount of work or stress impinges upon him/her.

The method in which a person learns Judaic subjects is diametrically opposite from the manner in which courses such as Math, Science and History are studied. In the first grade, children begin to learn the Torah along with the renowned medieval scholar, Rashi. As a child advances, so does the number of texts and commentators studied simultaneously. This approach to learning allows for a student to interpret and analyze text in a mode that is unique to Yeshiva education.

In high school, I remember scoffing at my teachers who would teach seemingly nonsensical insights of the Tanach. I laughed at their folly and inability to see things in a practical light. I am now at the midpoint of my college career and I am finally beginning to understand the words of my eighth grade teacher as well as the benefits of learning such asinine explanations of text. College professors expect their students to relate all sorts of texts to one another, because in the secular world, precedent sets everything. In English literature the term is "anxiety of influence," for every writer feels as though he is being "burdened" with the knowledge gathered from his predecessors, to the extent that he fears he will emulate their insights verbatim. Nothing is looked at by itself. Everything is a mere part in relation to a greater whole. Most students are baffled with correlations between writers such as William Shakespeare and John Milton, to psychoanalysts such as Michel Foucault or Sigmund Freud. But to a student with a mental training in Yeshiva, it seems credible and logical, for it is the analysis and correlation of Torah learning veiled in the secular world.

The strong foundation in Judaism and its texts as proof are advantageous when studying other religions. The three largest and most widespread religions of the world, those of Christianity, Buddhism and Islam, are rooted in Judaism. Christian ideals of love, Buddhist filial piety, and Islamic severity of ritual are all modifications of Judaism. When learning and observing practices of these deities, not only does a Yeshiva student understand the motives of these religions, but they can scrutinize them intelligently. When a builder builds a house, he sees all the details from within. While some pillars and poles

> When a builder builds a house, he sees all the details from within. While some pillars and poles may look unnecessary and unattractive, they are vital to the ultimate foundation of the home

may look unnecessary and unattractive, they are vital to the ultimate foundation of the home. They see the benefits from a different light that any onlooker may perceive. Similarly, we, the children of Yeshiva, in essence, the children of Judaic tradition, are builders. We have learned and studied the most monumental and seemingly ludicrous points of our religion: more than Paul, Confucius, or Mohammed ever could have. One may argue that as an outsider, I cannot fathom the motives of Christianity, Buddhism, or Islam, but I venture to argue that since Judaism is the father of these religions, each of these religions, whether consciously or unconsciously, is in some way trying to differ and retaliate against Judaic principle. In truth, Judaism is so complete that it provides arguments for any who come to contest it. Because of this, we, students of Yeshiva, are trained to be debaters without even acknowledging it. For example, the apostles of Jesus, particularly Matthew and Paul, argue that Judaism focuses too much on ritualistic practices and fails to concentrate on devotion and genuine faith. It is the basis for the majority of their arguments, and their modified laws and practices. However, with a Yeshiva education, a student can open up any portion of Isaiah and prove that G-d indeed was angered by the fact that the Jews of his time would perform rituals, but failed to honor and love their fellow man, that being the ultimate cause of the Assyrian exile.

So I guess the cows aren't as bad as I had imagined. Thanks to my Yeshiva education, I am an expert on cows and their value. I also know all there is to know about sheep and oxen if anyone is interested. The benefits of a Yeshiva education are not only useful on an agricultural level, but contribute to mental strength, and in depth analysis of seemingly unrelated information. It helps us, as Jews, a minority vulnerable to the world at large, come to realize the ability of our religion to solve any religious disputes. Most importantly, it gives a child the necessary religious and secular background to confront the world at large with a strong mind and individuality.

➢ Collette Karmily

Reflections of an Israeli: Janet's Choice

I enjoyed reading Josh Hackman's article in the July 2000 issue of Viewpoints titled, "When I grow up." He had a clever way of presenting the mediocre expectations of his parents as opposed to his own dreams. I admire his future dreams where Mashadis open their minds to new ideas and concepts. Especially his idea of more freedom for women. As a Mashadi girl growing up in Israel, I faced a very similar dilemma when I was about to graduate high school.

In my junior year I received a draft to the Israeli army. I knew that my parents had some backward ideas about women serving in the Israeli army. This is where the food is not quite up to the quality of home made kosher dishes that good Mashadi housewives cook. Shabbat is not always observed, and men and women are much too free and liberal in their behavior. However, my idea was that this is our defense force against our surrounding Arab enemies. All my friends were going to enlist and I did not want to be the one to stand out. These days you hear about the debate in Israeli society regarding yeshiva students being exempt from the army. But, married women were always exempt, and there was also a way for young women in orthodox families to get an exemption by declaring that serving in the army will force them to relax their religious observance.

I tried to bypass the family and took the psychometric exam without their knowledge. But to no avail. Soon they found out what I was about to do and the pressure was on to change my decision. Life in Israel was hard and my parent's dream for me was to marry well, have children and be a good Mashadi housewife. Having their oldest and

> I hope you realize that breaking up with old traditions and fighting ignorance is not always simple and easy. Life confronts you with unexpected challenges.

gifted daughter enlist in the army caused tremendous distress. In the argument that ensued we all decided to go to a referee, a third uninvolved person and ask for his opinion. We chose my English teacher. He had no personal interest in the matter. He was part of the school system, which made him the optimum mediator, because he was someone that both my parents and I would respect.

When Mr. Howard heard the argument, he thought for a while, then he brought up a third option that none of us had considered before: "Sara, have you thought of studying in the university?"

To Josh, and the other youngsters, I hope you realize that breaking up with old traditions and fighting ignorance is not always simple and easy. Life confronts you with unexpected challenges. My choice was not which man to marry and how many German cars I should own. My choice was whether to disappoint my parents and serve in the army, or whether to apply for the newly created chemistry department in Tel Aviv university, and pave the way for other Mashadi girls to get a university degree. I chose the second option, not because it made my parents happy, but because it was less distressing than the first one.

I was always proud of my education, but my choice caused me considerable embarrassment. I had to go in front of a committee with my grandfather and an elderly uncle as witnesses and declare that serving in the army is against my beliefs. In the university all my classmates were veterans of the Israeli army and every one of them was drafted for the six-day war. During the war, classes were dismissed. My younger brother served as a parachutist. My younger sister served as a policewoman. Only I was the Iranian girl that was not fit to fight. My Iranian name was Janet.

➢ Sara Bassilian

The Fabricated

The two different sides of a person:
the person you knew last year,
with the fashion mistress you know this year.
Their group,
their changes.
Not for the better,
maybe for the worse.
Their looks seem to be all the same.
To have the Prada,
to collect the Kates.
Their good tucked into their evil.
The new way,
this way.
The way of
the emphasized.
The way of
the deceitful.
The continuation of
the old.
Their followers look upon them
with such beauty,
but I see no intention
to care.
Their footsteps polished
after their every heel.
And we look upon them
and wonder,

will the circle
ever end?

➢ Charlene Hakimi

The Nagger Mentality: Why it's all about control

I've noticed that there is an attitude that exists not only among Mashadis, but among all Iranians. It is a feeling of superiority which I believe masks hidden but unforgotten pain. It becomes apparent when people ask you private questions, not once, but over and over, and loudly in public, where others could hear. It's also the way they ask, with a condescending, confrontational tone, which makes the listener uncomfortable. If you're single, they demand to know why you haven't married; if you're married, they want to know why you're not pregnant. No matter how many kids you have, they'll accost you and harass you for not having more. Some people speak this way in order to convince others to be more religious. These are all delicate issues which shouldn't be forced onto others.

I grew up in America, and ever since I got married, Iranian women whom my husband and I were not related to, and I had never even met before, keep coming up to me, saying inappropriate things, and asking me personal questions. I asked my husband why they were not minding their own business, and telling me off like this. He told me it was part of Persian culture to be a little nosy. A little? What it sounded like from my point of view was, "Listen here, we're in control. We can say whatever we want to you, as often as we want, and if you dare talk back, we'll start a rumor that you have a rotten personality!" I guess there was a lot more tolerance for the opinions and criticisms of elders and even strangers in old world Iran, but in modern day America, people are more independent and less apt to listen to this kind of criticism from others.

Some people react to aggression with passive aggression, in the form of withholding attention from certain people. Others react by actively talking back, or allowing themselves to become so familiar with others that they respond to a criticism with an insult. I don't believe in doing either of these things, as they would only cause an unnecessary power struggle. Besides, none of these are the mature, intelligent, and ethical way to handle a disagreement. I've tried to remind myself that inquisitive people, including myself, mean well, and have good intentions, but could use a kinder approach. If you listen carefully to their words, you would notice that concealed under that abusive exterior is a concerned person who wants to help you improve, and/or do more Mitzvot. Some people just naturally yearn to teach others. Yet, when we see each other, we nag and discourage one another to the point that we cause each other to become sad, depressed, and withdrawn. Some people deal with this kind of emotional trauma by internalizing it and either eating too much or too little. Others allow themselves to get addicted to alcohol, cigarettes, or other substances. Some of us just shop compulsively to feel better.

Just look at the rate of marriages in the past few years. There are so many young men and women among us who are close to or over forty and are not yet married. Whether the females want to or not, it's many of the guys who are completely losing interest in marriage. Either the outrageous expectations of family and friends is preventing them from committing, or somehow, our constant probing has turned them off, and made them opt for living without a spouse. Some even separate themselves from overly curious friends and relatives altogether.

I think we need to step back and ask ourselves why we really need to interrogate one another when we socialize instead of talking about positive things. Are we really that bored or unhappy that we can only discuss a person's vulnerabilities with them or behind their backs? Or is this a method of control? Could it be that we have hidden "agendas," which we may or may not be aware of? I read in a psychology book once that people's questionable

> I think we need to step back and ask ourselves why we really need to interrogate one another when we socialize instead of talking about positive things

behavior is caused by one of three reasons. The first is when they sense a flaw in themselves which they cannot correct on their own and they "project" it on to others, by saying someone else has that flaw to see how that person deals with it. The second is when they are upset with someone to whom they cannot express this discomfort so they "transfer" this anger onto someone whom they feel comfortable blaming, or argue with. The third is when they duplicate the behavior that they've seen, whether it was done to them or to those around them, and they incorporate it into their own thought patterns. For example, if a person has only seen warmth and sincerity, then that is how they will relate to others. In the same manner, a person who has been irritated or distressed constantly, or has endured much hardship will feel the need to annoy or control others to release or get rid of their "emotional baggage" or pent up frustration somehow.

That is not the correct way to deal with disappointment though. The healthy way to deal with pain is to talk to a professional about it, or at least to a trustworthy friend or relative, and to find a positive outlet for these emotions. Some use this energy to do volunteer work or to help others. Even a hobby such as baking, painting, or writing can be a spiritual and uplifting form of self expression. Exercise is great too. I think it all depends on how aware we are of ourselves at each stage of our lives, and how we handle, grow, and build from our past experiences. We can also help people who nag by listening: not to their rude commands, but to the root of their problems. As hard as it seems, if you're patient with them and allow them to talk long enough, they'll reveal to you somewhere along the line why they are hurting. Sometimes you just have to read between the lines.

➢ Nancy R. Dilamani

WHY MYC?

1 good reason why you're in public service. Why did you run for the MYC?

I ran for the MYC because I have a very focused ideology on what's right and wrong, and how things need to be done. I would like to make sure that the events we run and what we do is just as focused. Watch out! I won't back down from my principles!

➢ Laleh Asher

Generations before me have worked hard to keep this community alive. So I feel it is my responsibility to this community to start speaking up, and give whatever I can back.

➢ Arun Bassalali

I ran for the MYC purely for selfish reasons. I ran because I wanted to be part of a great committee that does amazing things. I have seen the MYC bring youth together and make them organize and work in teams to get things done. I believe that anyone who is part of the MYC will walk away learning respect, team work, organization, and a sense of family. I am proud to be part of such a committee. I only wish all the youth would take an active role in the MYC.

➢ Seda Etessami

I realized that I've always helped the MYC behind the scenes, and I thought that it was time to run for the board. I want to do as many positive things for the community's youth, to the best of my ability.

➢ Odelia Hakimi

The reason I got involved is because I enjoy working with people. I enjoy organizing and promoting events. For all those that know me, nothing gives me bigger pleasure than being with a ton of Mesh all in one place. This way I know I'm not missing anything. There is a great sense of accomplishment when you see ideas come together & when groups of people work together to accomplish a task successfully. On a deeper level I really love being involved in different projects; life becomes a little more meaningful.

➢ Allen Hakimian

I ran for the MYC because I feel that being a Mashadi is the greatest asset anyone can have.

➢ Bobby Hematian

I ran for the MYC because I had this impression that being on the committee is loads of fun, and I was right! Despite all the responsibility and hard work, it is fun. Also, I have to mention the satisfaction and joy I feel accomplishing any goal in the MYC's mission statement.

➢ Kamran Kalaty

One good reason why I'm in public service: I love helping people. I truly do, ask my friends. I ran for the MYC because I really thought it would be a cool experience, and you know what? It turned out to be a very new and fun one to be a part of.

➢ Dina Malkah Kamali

You know you're not wasting your time because all your hard work is for a good cause.

➢ Jamie Kamali

Tough question to answer. Sometimes I ask myself this very question and the answer I get is: I don't know. Maybe it gives me something to do with the free time that I don't really have. When it really comes down to it, it's probably because this community means a lot to me, and you all play a big role in my life. So I guess I want to play a role in yours, so that I can help make a difference.

➢ Benny Livian

I ran for the MYC because I saw a void that I felt I could fill, and that I could contribute something new and helpful to our community. Plus, I like seeing my name in Megillah every month.

➢ Tina Namdar

I believe that man is a "social animal," in other words, he needs the community as much as the community needs him. Everyone makes a difference and everyone has to give his share to the society he lives in. If he does, we all win; but if he doesn't we all lose. I decided to run for the MYC, because I wanted to contribute my part to my community, and it's action and it's fun.

➢ Anita Nowbakht

In our world, being self-centered will not bring us far. Indeed, we should all care for one another, and therefore I decided to enter the public service field. I ran for the MYC because I felt I have to serve our community and be publicly active.

➢ Robert Nowbakht

I love to be involved in doing things that I think in some way benefits other people. Not just any people but people I know and care about. I realized this recently when I tried to get involved with a club at school. I realized that I wasn't as enthusiastic toward the club, as I am toward the MYC. It's because I don't really care about the people the club benefits. I care about our community.

➢ Dana Rafinia

To try and make a difference. That sounds so cheesy but it's true!

➢ Natalie Rahmani

I joined the MYC mainly to try to give back something to the community in which I live. I'm extremely proud to be a part of our community, but I'll admit, there are areas which we can or need to improve. I just hope that by being a part of the MYC, I can affect our community for the better.

➢ Farshid Jack Zar

I ran for MYC because I was flattered that someone nominated me and I also wanted to help out the Youth Committee and make a difference.

➢ Lobat Zaruwabeli

I would like to bring about a diversity in our cultural events and broaden my own interests with the help of the other MYC members.

➢ Tanaz Zaruwabeli

EXPECTATIONS & DEMANDS

What are your expectations and demands for the upcoming MYC term and its members?

That each member will give their undivided attention to one another so that we can plan events in a detailed and orderly fashion.

➢ David Aminoff

My expectations and demands for the upcoming members and this term, are that everyone try their best, and that we all offer support, help, and respect to one another. The minimum requirement for this to take place is for everyone, including non members, to actively participate in what's going on

➢ Laleh Asher

President Lincoln once said, "A house divided against itself cannot stand." I wish that this term could learn from this quote and not be torn and political with its actions. We need to have a strong and cohesive front in order to maximize our efficiency and realize synergies, which will ultimately benefit the community at large.

➢ Arun Bassalali

I expect the upcoming MYC to focus on problems within the youth in the community, and to organize more events that are focused on helping alleviate these problems.

➢ Seda Etessami

To be involved as much as you can. When people elect you as a member of a committee they have expectations and demands of every member. You should try your best to live up to it. Becoming a member means more than just showing up at meetings once a month and listening. Being a member means being involved, giving ideas, and attending subcommittee meetings. Laleh making us fill out this questionnaire should be an example of what commitment to MYC means.

➢ Allen Hakimian

This is a very young and energetic group. I am looking forward to an MYC with a new vision, new reputation, and fresh events.

➢ Justin Hakimian

I have high expectations for the upcoming MYC term and its members. They should be able to make a difference in the community. I have faith that they will develop even better ways to getting in touch with the youth and helping the community as a whole.

➢ Kamran Kalaty

I expect us all to take on as much responsibility as we can handle, and work together to think of creative ways for us to address important issues in our community.

➢ Jamie Kamali

What I hope for our members is that we all work together as one unit, one entity, and as a team. Although we have separate subcommittee heads for all our tasks, we should make every effort to take part in all events and roles to help them go smoother.

➢ Benny Livian

The role of the MYC has grown tremendously over the years. The early terms focused on social events, and the later terms expanded to cultural, educational, and religious events. But the new term needs to expand this focus, and begin to tackle serious issues that are affecting our youth, such as drugs, alcohol, and sex. They need to focus on both solving existing problems, and even more on preventing greater problems from arising.

➢ Tina Namdar

I would expect from each member to put their hearts and intellect into what they really care about. They should explore it, discuss it and then ... Just Do It!

➢ Anita Nowbakht

I hope that all the elected members will fulfill their duties, and I anticipate that we will work together in a good atmosphere with many good memories. Of course I hope the MYC Board will satisfy its voters' expectations, and hopefully this term will be the best one ever!

➢ Robert Nowbakht

To slowly but surely make an impact on our community in a positive way.

➢ Natalie Rahmani

I'd like to see the members of the new MYC board band together, and try to deal with the growing problem of substance abuse among our youth.

➢ Farshid Jack Zar

my role...

What role did you play on the MYC this past term? What was your main accomplishment or contribution?

My main role in the MYC this past term was to get acquainted with some of the people we call the Mashadi youth. My personal accomplishment was to have the self confidence to appear on the scene, where most people neither knew me or recognized me, and work against people's preconceptions and judgement to demonstrate my capacity and ability, and to earn their trust. My main contribution manifested itself in Megillah. I am proud to be a part of this thing we call Megillah, and through it to share and spread a sense of belonging and participation.

➢ Laleh Asher

The past term was my 3rd and last as an MYC Member. Over the past few years, I served on different subcommittees and I had different roles. I was treasurer, promotional manager, Hachodesh director, Parties and Recreation subcommittee director, and I helped with all MYC events. When I used to work on HaChodesh, I took great pride in working on such a great and useful publication for the whole community to use.

➢ Kamran Kalaty

I had the pleasure as well as the stress of serving as subcommittee head of Parties and Recreation, Israel and Zionism, and last but not least MTC. I had the chance to be involved in many interesting events as well as meeting some of the greatest people who are now my dear and closest friends. It was actually through the Parties and Recreation subcommittee that I met Allen Hakimian. If I had to pick, my main contribution to the MYC was the office relocation project. The MYC is like a second home to us, and finding a place that felt right was tricky. This would not have come together without Rex and Behnaz Khanoom.

➢ Benny Livian

For the past two terms, I was the chairperson of the Culture Club Subcommittee. I arranged for groups of Mashadi youth to attend Broadway shows, museums, concerts, and other cultural events. I held events about once a month, and tried to focus on issues relevant to either Persian culture, Jewish themes, or both. My main contribution was in getting people who would otherwise never seek out such events to participate in something new. Many of these people would then continue to go to these events on their own, once they saw that it can be interesting and fun, and to take their families and friends with them.

➢ Tina Namdar

As a former member of the MYC, my main concern was to show how our old traditions and beliefs could still be fascinating and meaningful for us Persian Jews today. Even though it is a "mission impossible" to do justice to 6,000 years of Jewish history, I tried my best to serve on the Religion and Heritage subcommittee. My main event was without doubt the Purimfest, an entertaining musical produced to emphasize the relevance of Purim in our times. The great thing achieved by this artistic performance was to touch everyone, carry them away in time and space, for them to unfold the hidden messages of Purim. My contribution was to discover the talents of our youth, bring 60 people to work together and make them forget about their differences in order to turn a crazy project into a crazy success.

➢ Anita Nowbakht

I was the Vice President of the Youth Committee, which means I got to sign checks and help out the other members with their subcommittees and events. Before this past term I was the Historian for two terms, and the director of the Israel and Zionism subcommittee. My favorite event: The Salute to Israel Parade. The most successful event of all the ones I have been involved in was the Yom HaAtzmaut celebration we had for Israel's 50th Anniversary. We held a formal dinner. I don't know what my main contribution has been to the MYC. I think I was involved with a little of everything. But if you ask the others, my main contribution had to be my lovely nagging voice.

➢ Dana Rafinia

My main role in the MYC during the past term was serving as the Historian. The main event I organized was a trip to the Jewish Heritage Museum for Yom HaShoah. My main contribution was attending, and photographing most of our community events for the Megillah.

➢ Farshid Jack Zar

I was the MYC secretary. I took notes during the MYC meetings and made sure everyone received a copy of the minutes. The minutes are important because they keep track of what goes on at the meetings and make sure we follow up on what we previously planned. Also, one major event I helped out with was the MYC elections.

➢ Lobat Zaruwabeli

____my focus_____

What will be your main focus in the upcoming term? What are some of the ideas you have? What do you hope to accomplish?

In the upcoming term I hope to build stronger relationships with all the people I've met this past year. With everyone's help I plan on building up Megillah even more, and also hope to act as the facilitator, especially for the newer members. I would especially like to integrate our social sensibilities more, by looking at how communities other than ours resolve some of their issues and problems.

➢ Laleh Asher

I plan on revamping the philosophy of the MYC. We should focus on achieving the mission statement and stop fussing over parties and recreation. The community is slacking in educational, religious, secular, and traditional areas that could jeopardize what generations of Mashadis before us toiled to maintain.

➢ Arun Bassalali

First, I want to focus more attention on our teenagers, which can be done through our Mashadi Teen Club, MTC. I also want to build more support for Higher education and Israel & Zionism, the two subcommittees that I will be heading. However, since I am an MYC member, I want to be active in everything we do.

➢ Michael Hakimian

Our lifestyles are certainly changing, but it's important to keep our family and community values and remain a close-knit community. So as an MYC member, I hope I can help the youth of the community remain united.

➢ Jamie Kamali

Well, here goes nothing. This is the first time I've mentioned it, but I feel very privileged and at the same time excited to say that I am Vice President of the MYC. This role holds many responsibilities. My main focus for this term will be to play the motivator: to get the most effort from each and every member of our subcommittees. And yes, as Dana says, I will be signing checks.

➢ Benny Livian

I will try to continue the great work of the previous Religion & Heritage subcommittee, together with my partner Pamela. I am planning to bring in some well known speakers and personalities, who will broaden our knowledge of Judaism and bring the religion closer to us. I also have in mind to plan Shabbatonim, the first one is already planned for the end of February!!! I hope I will fulfill my responsibilities, and I hope to awaken our young members' interest in our Mashadi heritage and our beautiful religion.

➢ Robert Nowbakht

My main focus for this term is to try to hold the MYC together, in the sense of reminding the other members how the MYC has always been run. Not that I'm an expert but I have been on the board for the longest period of time out of all the members. I have been involved for four terms.

➢ Dana Rafinia

To get more members of the community involved and interested in what we do. My biggest goal is to get everyone to have a sense of Persian Pride!!!

➢ Natalie Rahmani

This term, I would like to work on promoting the benefits of higher education to members of our community. I believe that our community would be better off, if our youth would be encouraged to explore new career opportunities, different than the traditional ones. It's encouraging to see that the youth in our community are beginning to pursue more diverse career paths, and I hope to be able to facilitate this transition.

➢ Farshid Jack Zar

I hope I can contribute to the MYC in order to make it a place where our youth can benefit from. I also wish to plan events which can broaden our cultural views on society and at the same time have a good time.

➢ Tanaz Zaruwabeli

THE BEST

What was the best MYC event or memory from this past term?

I try to go to all MYC events, and each one has a special moment for me, or something that I learn. However, this past November, I had the privilege of participating in the Shabbaton with Rabbi Kassorla. In such a brief period of time, he shared so much with us. I hope he joins us in the near future, and I hope we will have the opportunity to give back to him and his family as well.

➢ Laleh Asher

As always, the Israeli Day Parade. There is nothing better than going out and marching to show support for our homeland, while thousands of fellow Jews cheer you on. It always makes me smile.

➢ Arun Bassalali

Israel Tour '99. I learned more about myself than ever in my life on that trip.

➢ Odelia Hakimi

It is very hard to pinpoint any MYC event as the best event, because every single one involved so much effort from so many people. But if I have to answer this question I guess I would say the past Purim play which Anita Nobakht and Gidon Aghler organized. I saw the whole making of the play from scratch. I saw Anita working day and night for months and months with different groups at a time. Seeing the whole thing come together just shocked me and everyone, of how professional this play was.

➢ Allen Hakimian

The Israeli Independence Day Parade. We brought so much life to New York City and it was all for the great cause of supporting Israel.

➢ Michael Hakimian

The best MYC event in the past term was the MYC Purim Play in which I was the narrator. I was extremely proud to be part of this elaborate production that brought the talents and energies of our very own youth to the stage in a cultural, educational, and highly entertaining show.

➢ Kamran Kalaty

Of course, the Israel trip! Wow! No trip could get funnier or more exciting!

➢ Dina Malkah Kamali

Israel Tour 1999 because you don't always get the chance to have such a spiritual experience along with fifteen of your friends !!!

➢ Jamie Kamali

Our most memorable event was....actually come to think of it none of them. They were all nightmares to be involved with. Just Kidding!! They were all a lot of fun, but they also had their share of stress. If you could only realize how much time and effort is put in from each of our members to organize an event you would come to understand that each event, in its own way, was the best.

➢ Benny Livian

Best memory: On the Thanksgiving Weekend getaway, both this year and last: sitting around a midnight campfire roasting marshmallows and singing Hebrew songs, "Avinu Malkenu!" with all my friends around me.

➢ Tina Namdar

There are many beautiful memories from this past term, but the Purimfest production stands out. Through five months of hard work and sacrifices we, cast and crew, grew a little closer to each other & shared unique moments that tied us into a very special friendship. The Purimfest became for me, personally, the most enriching experience of my life.

➢ Anita Nowbakht

It's definitely the Purim Play. We all really enjoyed to be involved in it, and the outcome was a big success.

➢ Robert Nowbakht

The MYC office moving this past term was the most memorable moment for me. I love our new office but we had many memories from the old office. I think we will all miss it.

➢ Dana Rafinia

Yom HaAtzmaut Celebrations! They're fun and they get everyone into the spirit!

➢ Natalie Rahmani

My fondest memory from this past term was the standing ovation we received at the end of the MYC play 'Purimfest.' It was so great to see all the hard work of so many pay off. It was the moment I felt most proud of being a member of the MYC.

➢ Farshid Jack Zar

MYC camping trip 2000. 72 hours of togetherness.

➢ Lobat Zaruwabeli

SOME ADVICE:

What are some of the problems you encountered during your term? What advice can you offer new members?

One of the main problems with public service is that you're constantly under the scrutiny of all the public. This keeps you in a vulnerable position. You and your work are under nonstop surveillance. No matter what you do, people will always complain before they praise you. It's a good idea to listen to those complaints though, because there's often a point to them.

➢ Laleh Asher

My advice to new members: Don't Give Up. Organizing or being involved in any event although fun, can often become frustrating, but the sense of accomplishment when you complete the project outweighs any problems.

➢ Allen Hakimian

It's easy to say that you want something done. The hard part is going out and doing it. The heart of the MYC is at making events happen, not just planning them. Sometimes the hard part is finding time to invest in the events. Another obstacle I had to face was the criticism that came from every direction. No matter what happens at an event, there is going to be some criticism.

➢ Justin Hakimian

A problem that I encountered was that sometimes I never got the support and help that I needed to organize an event. That's why I think that non-member support and help is just as important as the members pitching in. My advice to new members is to have a positive outlook on all events. Even if an event fails drastically, you have still accomplished your goal of bringing the youth together. That by itself is a major success.

➢ Kamran Kalaty

Some problems we encountered during the term was having conflicts over certain issues that did not seem important or appropriate at the time. The only advice I can offer to the new members is really just being very open-minded when others are speaking and really respecting each other.

➢ Dina Malkah Kamali

A wise man once told me, "Even if you hand the world to them (our community) on a platinum platter, it is still not enough." As Allen and I realized, trying to keep everybody happy and at the same time making sure the event you're throwing is meaningful, and of course keeping the community together, are all very tough when you're the head of parties and recreation. My advice to you is, although throwing events are very strenuous, nothing beats the feeling you get when it all works out and you see how much fun everyone is having.

➢ Benny Livian

It is really important to listen to others and let them finish their sentence. At some point I gave up screaming "Sheket guys! Dana is speaking!" Furthermore, to be a good team you need good teamwork which requires unforeseeable hours of discussion on Monday nights. Sometimes until 1 A.M.

➢ Anita Nowbakht

Most of the problems seemed to be based on a lack of understanding by some newer members of how the MYC is run, like certain unspoken rules that people weren't aware of. I found myself constantly reminding people of things we just could or could not do. The only thing I can say to our new members is to contact the old members when you need help. If you are doing an event that has been done before, you don't have to start from scratch, ask for help.

➢ Dana Rafinia

Attending all the MYC sponsored events in our community was really tough to fit into my schedule, but in retrospect, was really worthwhile. I'd recommend to all the new members, as well as the rest of the members of our community, to try to attend as many of these events as you can. Most of them are quite enriching, and the ones that are not, can use your input in order to be improved in the future.

➢ Farshid Jack Zar

The advice I would give to the new MYC members is to plan in advance and work together. Also that you should always remember the purpose of the events you throw and relate them to the MYC goals.

➢ Lobat Zaruwabeli

American Culture

What can we learn from "American" or non-Mashadi culture?

To be more punctual at events and affairs.

➢ David Aminoff

What we can learn from American culture is how to deal with some of the problems we are currently experiencing. We are not as unique as we think we are, others have been there and done that before us.

➢ Laleh Asher

The primary thing would be to strive for professionalism. There is a shortage of highly educated professionals in our community after almost 25 years since our immigration. We need to start wearing white collars, and leave the typical family businesses.

➢ Arun Bassalali

The unity and sense of family that comes along with being part of this community, as valuable an asset as it is, is also one of our weaknesses. The sense of comfort in having family and friends around at anytime, makes us less eager to meet new people, who may have a lot to offer us. The "American" or Non-Mashadi is more willing to meet new people, and be more grateful for each new friend they have. This is one thing I think we can learn from them. Non-Mashadis can be good allies.

➢ Seda Etessami

We can learn a little something from everyone, especially other non Mashadi communities or American culture for that matter. Not to put our community down, I have a lot of respect for our community but let's face it: no one's perfect. I think by observing and evaluating other communities' morals and ethics, we can learn from our rights and wrongs. I have a lot of admiration for our community's morals and family values. Most American family values are not as strong as ours. After looking at some other cultures' values regarding lifelong marriage commitments we can learn to respect and enhance ours.

➢ Allen Hakimian

That the marriage of two people should not necessarily depend on the relationship of the families.

➢ Justin Hakimian

We can be a little more open to new ways of doing things.

➢ Michael Hakimian

One thing that I am envious of non-Mashadi culture is the fact that Americans are more open minded and less materialistic. One big problem with Mashadis is that people are judged by their financial status, the clothes they where, the location of their houses, etc. A better way to judge a person is to look at his or her virtues and good qualities.

➢ Kamran Kalaty

Mashadis have a tendency to stick to one group of friends from a very early age. One thing we can learn from Americans is to mingle a little more and interact with all different types of people.

➢ Jamie Kamali

We can learn something from all cultures. We should not feel that we are superior to anyone, because my dear community, we are not perfect.

➢ Benny Livian

American culture should teach us the value of an education. In today's society, it is not enough to make a lot of money. You need the education to back it up.

➢ Tina Namdar

We could learn almost anything from the American culture except for their obsession with materialism, hedonism and egoism. Life is all about consumption in the USA. But true happiness doesn't come from luxury, lust, or endless freedom. It follows from labor, love and clear limits. Hollywood is surely great entertainment, but also bad news.

➢ Anita Nowbakht

We can definitely learn that there are great opportunities to expand educationally and occupationally.

➢ Natalie Rahmani

I think there is a lot we can learn from the American culture. I think we should learn the importance of higher education and pursuing a career. Another aspect is reaching for your dreams and believing in yourself.

➢ Lobat Zaruwabeli

We can learn that there are different views other than our own which teach us to be more tolerant to life's challenges.

➢ Tanaz Zaruwabeli

Mashadis as assets

How do we make ourselves a greater asset to the Great Neck community?

By being conscientious about our actions and behaviors. By being in any way more involved and an active participant. By listening and understanding or trying to understand what's important to other people and hearing what they're trying to say. If this is not specific enough: by joining the PTA, by knowing who your kids' teachers are, by voting in the local elections, by sorting your garbage and recycling, by moving out of the way when people are trying to pass by on the sidewalk, by parking in a spot, not stopping your car in middle of the street to talk to your friends, by keeping it quiet during movies. By making a slight effort or slight gesture to do exactly what we sometimes can't be bothered with.

➢ Laleh Asher

By educating our youth, and showing Great Neck the potential we possess. We cannot live in a gilded ghetto forever, taking from society without giving back.

➢ Arun Bassalali

We have the potential of becoming great assets to the Great Neck community. But to do so we first have to become more willing to look at ourselves more critically. Until we can see our bad aspects and try to better them, we cannot be an asset to any community.

➢ Seda Etessami

We can make ourselves a greater asset to the Great Neck community not only by being involved in the MYC or Central Board or any other Mashadi committees, but also by being involved in Great Neck related committees. We already have many people from our community volunteering in Vigilant Fire Co. as well as other political committees. We should try to have more representatives of our community involved in such organizations. We have obviously had a tremendous impact on Great Neck's population, growth, and economy. I think if we were a bit more courteous to our fellow Great Neck neighbors I am sure they would see us as an asset as well.

➢ Allen Hakimian

Community service. I think that we need to spend more time giving back to the community that we, as Iranian Jews, have basically taken over.

➢ Justin Hakimian

We can do some volunteer work, vote during village elections, and join some of the village committees.

➢ Michael Hakimian

By acting as an entity within the community, not as a society juxtaposed to it. We must realize that we share this town with many other cultures.

➢ Bobby Hematian

First of all, we can be more considerate to others outside the community. Don't block the sidewalks, don't speak to your gang during a movie, and don't cut lines. Secondly, rock the vote! Show the Great Neck community you care.

➢ Kamran Kalaty

To become more important to the Great Neck community, we need to participate more in our town governments, PTA boards, park committees, etc. In order to do this, we first need to realize the wealth of resources we have here in Great Neck. We need to take advantage of what we have around us: the best park districts, libraries, and public schools around. I grew up in Great Neck from the age of five, and the hours I spent at the library, in school clubs and shows, at the parks, and in skating lessons and swimming lessons, has made me more appreciative of what Great Neck has to offer.

➢ Tina Namdar

We would be a greater asset to the community of Great Neck if we would be more engaged in public service, or simply, by being a good neighbor.

➢ Anita Nowbakht

Most important: respect and help the other members of the Great Neck community. We should be more involved with the communal issues and not turn away when asked about our opinion (elections!!!).

➢ Robert Nowbakht

By voting. This is my new issue, I think everyone that is eligible to vote in our community, should vote. If we all vote for the different people that run for office in Great Neck, then we choose who makes the decisions about Great Neck, and therefore influence Great Neck as a whole.

➢ Dana Rafinia

I believe we can start by being more conscious of our behavior in public. All too often, we crowd together, dozens or even hundreds of us, and we don't realize how intimidating we can be to other members of the Great Neck community.

➢ Farshid Jack Zar

To get involved and to be more considerate to others.

➢ Lobat Zaruwabeli

WHAT CONSEQUENCES?

Do you understand the consequences of smoking, doing drugs, or risky sexual behavior? Why do you think people do these things anyway?

I understand the consequences of smoking, doing drugs, or risky behavior. The reason why people do some of these things is because of low self-esteem, peer pressure, and especially because their friends are doing it. They feel like they will fit in.

➢ David Aminoff

It is in our nature to try and get away with as much as we can. It makes us good businessmen and entrepreneurs, but also makes us gamblers, alcoholics, and drug addicts. It pushes us to success and it also traps us in failure. The consequences of risky behavior in any form are implicit to the rush and what we think we can gain. Unfortunately, we are currently really testing the parameters of what is good and what is bad, and what is acceptable and what isn't. We do as much as we can get away with, and take as much as we can. This is not only destructive on a community level, but also self destructive on an individual level. For some of us however, it takes getting caught or really messed up to wake up.

➢ Laleh Asher

Peer pressure. Most people in this community are too concerned with trying to fit in and being accepted, when they completely cross the boundaries of sanity. It has even gotten to the point where parents feel the same, pushing children further to go out with youth, without doing a background check on those people. A famous author in the 50's titled one of her books: A Nation of Sheep. All I can say to the people in this community who live like this is, Baaaa! You are only as good as the people around you, so start making good friends, and encourage others to follow suit.

➢ Arun Bassalali

I think people do these things for many reasons, one of which I believe is the appeal of the unknown. The best form of education unfortunately is experimentation. Most people need to experience the consequences for themselves to truly learn their lesson.

➢ Seda Etessami

There is no one answer, or even a definite one. I can't speak from personal experience, but I have tried to understand the logic behind it from others. I've come up with a few answers. Some do it simply to seek attention, others to escape from their problems and reality, and sadly enough, some just follow examples, such as parents, siblings, or friends. People must understand that "I'll just try it once" can risk them falling into a trap that is utterly difficult to escape from.

➢ Odelia Hakimi

I think we all know the consequences of smoking, doing drugs and risky sexual behavior. The reason people do it anyway is due to lack of self control.

➢ Allen Hakimian

It's fun and dangerous.

➢ Justin Hakimian

Yes. There is a lot of peer pressure to do these things. Also, they serve as unproductive ways that people deal with their problems.

➢ Michael Hakimian

I am aware of the consequences of these types of behavior. People get involved with smoking, drugs, and risky sex because of peer pressure and because of the lack of will power.

➢ Kamran Kalaty

Many people don't think before they act. They just follow what everyone else is doing because they think it's the "cool thing to do" and they want to fit in. Everyone falls into the trap, but the truth is you'll get a lot further in life by just being yourself.

➢ Jamie Kamali

I think most young people, including myself, somewhat understand the risks involved in smoking, drugs, and sex. One reason they continue to do these things is because young people can't imagine that something terrible would actually happen to them. To other people, sure, but not ME.

➢ Tina Namdar

All of these things have dreadful consequences, and therefore they repulse me. Unfortunately not all decisions are guided by reason. Some people neglect the consequences and dangers for the sake of momentary pleasure. The inability to resist and the curiosity to experiment may turn into a fatal temptation.

➢ Robert Nowbakht

I understand the consequences of almost everything I do, but if a person has a passive personality, it's sometimes hard to say "NO!"

➢ Natalie Rahmani

All these can be detrimental to our health. However, most of us don't stop to consider the consequences of all our actions. We often try things that aren't good for us, and mostly walk away without being hurt by those actions. This helps create a false sense of invulnerability within us, and the next time around, we are willing to repeat those actions with less hesitation.

➢ Farshid Jack Zar

Yes, in my opinion it has to do mainly with curiosity and peer pressure.

➢ Lobat Zaruwabeli

I feel that most people act the way they do because they want to be part of something, either for their friends or for an image they are trying to convey. I wish there were some other means by which people could express themselves rather than by drugs or sexually explicit behavior.

➢ Tanaz Zaruwabeli

FOLLOW THE LEADER

It is said that the best way to lead is by example. In what way do you lead by example?

I am not sure that I am actually a good example. I have made my fair share of mistakes. I hope I have been able to learn from them, and at least know not to make the same ones again. I choose what I get involved in cautiously, but I put 1000% into those things I choose, although it can be a bit overbearing for those around me.

➢ Laleh Asher

Through my interpersonal skills I try to relate to my peers. A management professor of mine once said, "There are two ways to get a donkey to do what you want it to: either you give it the carrot or the stick." From this quote I learned an important lesson, treat others kindly and your wish is their command.

➢ Arun Bassalali

Unfortunately, I don't think I fit under the category of "leader" quite yet. I am still in the category of people who can dish out the advice but find it difficult to follow the same advice themselves.

➢ Seda Etessami

I am no example buddy!! Anybody can tell you that! But I guess I just live life by the moment. I enjoy every second of it and keep my morals as well.

➢ Odelia Hakimi

Just so I don't sound pompous I asked Laleh Asher, how I lead by example and she replied: "Allen is dedicated, generous, and gives 100% of himself. When Allen enters a room, smiles are sure to follow; he brings out the best in people."

➢ Allen Hakimian

I have put an emphasis on our youth and on religion and heritage by leading our youth minyan and keeping it strong. Similarly, I have put an emphasis on higher education by pursuing it myself, and leading the Higher Education Subcommittee on the newly elected MYC. Also, I have put an emphasis on Israel and Zionism by participating in the Israel Tour, the Israeli Independence Day Parade, and other pro-Israel events.

➢ Michael Hakimian

Treat your neighbors as you wish to be treated yourself. I try to treat people with the respect and regard they deserve. I always keep a smile on my face, and encourage everyone around me to do the same.

➢ Bobby Hematian

I have experience working as an MYC member for 3 terms. I would lead by sharing that with new members.

➢ Kamran Kalaty

Me, an example? I never really thought of myself as one. Maybe you guys can tell me how I led by example at the end of the term!

➢ Jamie Kamali

If you ever need my support or just need an extra hand to help build a stage for your event, I'll be there for you. In turn I hope you'll do the same for me.

➢ Benny Livian

I think that to lead people you need respect, and the best way to get respect is by giving respect.

➢ Anita Nowbakht

I am trying to be the example of a religious modern Jew, who practices his religion faithfully, but who also enjoys his life by having fun and going out.... I do anything appropriate that a German or American does, with the only difference being that I know when to stop, and where the limits are.

➢ Robert Nowbakht

By writing for the Megillah for the past four issues and the next one that is going to come out in April. What I mean is I just do what needs to get done; I try not to ask why. If Anita calls me from Germany to ask me to take over her event because she didn't get her visa yet, I'll do it even if I don't have time.

➢ Dana Rafinia

I think that the best way to lead by example is to just show that you care and have fun while you're doing it

➢ Natalie Rahmani

I try to be as punctual as possible for events within our community. I think it's quite rude when people straddle into an event a couple of hours after it was supposed to have begun. Hopefully, some day soon, adhering to the 'Mashadi Time' will be the exception rather than the norm.

➢ Farshid Jack Zar

I try to lead by examples of people whom I admire in my life and who portray a strong sense of identity.

➢ Tanaz Zaruwabeli

STD's

Do you know that you can get STD's, Sexually Transmitted Diseases, without actually having sex? Do you know what some of those STD's are or anything about them?

No, I do not know, and No, I don't know what they are.
- David Aminoff

They weren't exaggerating when they said you can get cooties from boys. You can get a sexually transmitted disease just by kissing someone.
- Laleh Asher

Yes I do know this fact. I had the pleasure of taking a 'human reproduction and development' class in college, and we skimmed the surface on STD's. Even with my introductory knowledge, I realize it's tough to truly prevent any of these diseases unless you are completely abstinent. You can never trust anyone you are with, so come fully prepared and educated if you plan to dabble in this dangerous area.
- Arun Bassalali

Woah, what's with these questions?!?! This goes back to the health class I dreaded! Using dirty needles, blood transfusions prior to the 80's, and being born from an infected victim. It's very unfortunate to be born into it; you're absolutely helpless. It makes me think about, and should make everyone think that what we do now can effect our children in the future.
- Odelia Hakimi

Yes, I wouldn't mind getting more educated on this topic.
- Bobby Hematian

I am aware that one can get an STD just by kissing. Thus, knowing one's kissing partners STD status is very important,
- Kamran Kalaty

You can actually get an STD without actually having sexual intercourse, though it's important to know that some are curable and others aren't. In any case, everyone has got to know about their body and care for it.
- Dina Malkah Kamali

Honestly, I have no idea.
- Jamie Kamali

Yes. It's very unfortunate that someone can get AIDS from a blood transfusion or herpes from something as innocent as sharing chocolate milk. Hopefully one day we will find a cure to all these horrible diseases.
- Benny Livian

The limited knowledge I have of STD's is unfortunately based on high school "Health" class. We did a quick overview on many health related issues including STD's, but our education focused on AIDS awareness, not so much on other diseases. I have to admit that our health teacher was the school's football coach, we didn't learn much, and I've forgotten most of it.
- Tina Namdar

No. I did not know that.
- Anita Nowbakht

To get AIDS you only need to have blood contact with another person's blood who is the holder of the virus. So sex is not the only way to get it. Sexually transmitted diseases are among the most common infectious diseases in the United States today. More than twenty STD's have now been identified, among others AIDS, HIV, Genital Herpes, and Chlamydial Infection.
- Robert Nowbakht

Duhh, you can get something like Herpes from drinking out of the same glass as someone or even just kissing them.
- Dana Rafinia

8th grade health class was a long time ago! I do remember that you can get STD's without having sex but I have no recollection of what they are or anything about them.
- Natalie Rahmani

I would hope that every one of us knows a bit about STD's and the different ways one can be infected other than by actually having sex.
- Farshid Jack Zar

I am aware and have knowledge about these STD's that are rapidly spreading around. Hopefully, by directing and informing our youth toward a healthier and safer lifestyle in the future, we can prevent such occurrences within our community.
- Tanaz Zaruwabeli

marijuana or cigarettes?

Is marijuana worse for you or cigarettes & WHY?

I honestly do not know much about both of them, but in my eyes, they are equally dangerous to the human body.
- David Aminoff

The implications of this question are far more resounding than anyone's answer could be. This question epitomizes the way contemporary society views everything. We constantly create a dichotomy whether it be good or evil, day or night, black or white. No one should pit the consequences and various factors involved with one and use it to justify the other. Your body and your health are the greatest gifts you're given. Respect for your body, whether intellectual, emotional, or physical, are the bases for how you enter and respect the rest of the world.
- Laleh Asher

It depends on duration of usage and consumption quantities. Although smoking cigarettes a long time will eventually take its toll on your life, people think marijuana can't hurt you. On the contrary, I have seen many people grow severely slower and dumber as a result of experimentation with marijuana, and they seemed almost dead to me.
- Arun Bassalali

Why do we have to pick one or the other... why can't we just stay away from both?
- Seda Etessami

Initially, I thought marijuana; because it burns your brain cells, and holds you back from life. Then I thought about it more, and realized that one is just as bad as the other. Life is too valuable to destroy by doing stupid things like that.
- Odelia Hakimi

I definitely think that marijuana is worse, otherwise they would sell it at convenient stores like they do cigarettes.
- Allen Hakimian

This is an inconsequential question, because both are destructive and harmful. If someone asked me whether I would choose to be shot in the leg or in the arm, I could not decide.
- Bobby Hematian

In my opinion, cigarettes are worse than marijuana because cigarettes are more easily accessible and are smoked more leisurely and regularly than pot.
- Kamran Kalaty

They're both bad for you...so simply don't do it.
- Jamie Kamali

In my opinion, they are both equally bad for you. Cigarettes are a risk to your health and marijuana deteriorates your mind. If that is not reason enough for people to put an end to the bad habit of smoking cigarettes and marijuana then I don't know what is.
- Benny Livian

I'm really not sure. Marijuana is worse in that it can lead to addiction and more serious drug use, but cigarettes are worse in the cumulative, lasting effects they have on your lungs, leading to serious diseases including, but not limited to, lung cancer and emphysema.
- Tina Namdar

Marijuana is worse than cigarettes because it is illegal in most countries. Why? Probably because it affects our brains immediately and ruins our nervous system. It is suicide.
- Anita Nowbakht

Both are terrible. No further comment necessary.
- Robert Nowbakht

Marijuana. I guess even though both can be harmful, marijuana is illegal, and from my understanding it causes more direct damage, like loss of brain cells, which if you have ever known a "Pot head," which unfortunately I have, it is apparent. It can also cause impotence, and so on.
- Dana Rafinia

Although statistically cigarettes are more physically harmful, I think they are both equal mentally addictive behaviors.
- Natalie Rahmani

I believe marijuana is more severe but they are both very harmful for you. Both are addictive and can cause major health problems.
- Lobat Zaruwabeli

Both are harmful to our bodies. Even though cigarettes are more socially acceptable, we have to realize the harms that both these substances bring upon us.
- Tanaz Zaruwabeli

I admire

Name a person in the community you admire and say why? Pick an actual person and name characteristics you admire. Not just the characteristics.

I admire Allen Hakimian because he is an individual who is warm to everyone, does everything with a smile, makes everyone around him feel wanted, and plans great events.

➢ David Aminoff

Feloria Asher. My mom. Her courage, will, and determination in the face of obstacles, her ability to fulfill and exceed the demands of whatever role presented, and most of all, her adaptability to whatever the situation or circumstances may be, are characteristics which I have learned from and hope to be able to emulate.

➢ Laleh Asher

Almost everyone writes one of their own parents, but the funny thing is, no one really knows mine. I would have to say the most admirable person in my life is my dad. Besides the miraculous success story, his passion for life, and the pursuit of knowledge, my dad has been blessed with modesty. Of his many characteristics, the most outstanding is the fact that he insists that a person thinks before he or she speaks. This is something he fully practices in life, gathering the most information on numerous topics prior to answering someone, in order to give the questioner the best possible answer he can.

➢ Arun Bassalali

I admire my sister, Eva. Aside from being beautiful, she's smart, funny and has a great personality. She is caring and giving, and has the biggest heart of anyone I know. She has a strong will, and stands up for what she believes in, and she never lets anyone force her into doing something she doesn't believe is ethical.

➢ Seda Etessami

My Pedarjun is a man of knowledge and respect. My Madarjun is a woman of modesty and courteousness. Together, they have brought up the person whom I admire most in life, my mother. She has always taught me right from wrong. She puts her children before anything, anyone, and especially herself.

➢ Odelia Hakimi

Fun question. There are a lot of people I admire in the community, but if I must narrow it down I will keep it to Benny Livian and Anita Nowbakht. Anita: people's reaction to her, from teenagers to grandparents explains it all. Benny: his commitment and involvement in so many different projects. Benny and Anita are the people I've really gotten to know through my MYC experience.

➢ Allen Hakimian

Edward Nassimi. As the President of the Central Board, he has so much pressure on him from our community, but he still finds a way to be a great leader, and serves the best interests of the community. He is intelligent, confident, and very caring.

➢ Michael Hakimian

Mr. Fattolah Hematian, my father, is the man I admire the most. My father was a top technician in Iran working with the president. Twenty one years ago he moved to a foreign country with his wife and son, having nothing, and leaving everything he worked for behind. While he achieved success financially through dedication and effort, he never lost sight of the Divine Power in his life. He always considered his prosperity in life to be the blessing of the Supreme Being, not personal accomplishment. Humility, contentment, and a steadfast respect for G-d's providence are some of the traits I respect most in my father.

➢ Bobby Hematian

A person whom I admire in the community, other than Laleh Asher who has the diligence and enthusiasm to get this publication going, (brownie points!!!) is my father. My father is a hard-working, kind-hearted, family-loving, and very intelligent man. These are all characteristics that I admire and which I try to emulate.

➢ Kamran Kalaty

To be honest, I can't simply choose one person I admire. There are two people who made me, therefore I've got to admire them both! My mom and dad are the two greatest in my life. My mom is one who's so ambitious till this day, modest, pure, caring, understanding, helpful and intelligent, while my dad is so sharp, risk-taking, fearless, funny in his own way, mysterious, and extremely knowledgeable. They make the best together!!! I love you two so much, even though I bother you sometimes!

➢ Dina Malkah Kamali

Well if I choose my dad, my mom will probably get upset, and if I choose my mom, my dad will probably get upset. So I'm going to have to say I admire both my dad and my mom. I should mention my brother, Jackie, as well. All three of them have shown me love and support every day of my life. They are the most hard-working, intelligent, and caring people I know and I hope they know how much I appreciate them.

➢ Jamie Kamali

Although I would like to go on and on about how much I admire some of my dear friends, Emanuel Etessami, Allen Hakimian, and Arun Bassalali, I feel I should take this opportunity to commend Farshad Rahmanan for his relentless effort in everything he does. He devotes so much of his time to the MYC. He is always there for you when you need him. Farshad never ran for the MYC, but attends every meeting. He has never requested for acknowledgement or credit. I consider him the silent president of the Youth Committee.

➢ Benny Livian

I admire my cousin Sheila Rahmanan. She has always shown me how to be an independent, educated, successful woman who also takes wonderful care of her family and shares her love with everyone around her, while still finding time to consistently contribute to the Mashadi community through the Higher Education Committee. Sheila has always symbolized to me the epitome of grace and class. Most of all, I remember one instance at a Higher Ed meeting where someone was asking high school graduates what careers they wanted to pursue, and Sheila spoke up and said, "It's o.k. if you're not sure. I still don't what I want to be when I grow up." That comment exemplifies the characteristic that I most admire, the need to constantly learn and grow throughout one's life.

➢ Tina Namdar

I admire all my close friends but the greatest of all is my sister Marlin. She is just perfect: caring, compassionate, sensitive, sweet, smart, wise, fair, honest, pure and there is still so much more to add!

➢ Anita Nowbakht

I love Behnaz Khanoom. She is the most wonderful person in our community, if you all only knew what this woman does for our community. She practically puts the entire Megillah and Hachodesh together with some help form others. She does all the behind the scenes stuff for the MYC. Sometimes even us the members don't realize how much she does for the MYC and the entire community. Not only does she do everything for the MYC, she is a mother and a wife, an intelligent and educated woman, and she is so cool and so much fun.

➢ Dana Rafinia

I admire my sister Nazly because she is one of the strongest, most beautiful people I know. She sticks up for what she believes in and is one of the greatest moms in the world. She's superwoman to me.

➢ Natalie Rahmani

I admire Mr. Nassim Bassalian for his dedication and devotion to our community. The time and effort he expends toward community service, is a great inspiration for us all.

➢ Farshid Jack Zar

My grandfather, Haroun Kohanim. He is one of the people I admire most in my life. He has taught me from his example. He is a humble man and with his considerate ways he has been giving and helping our community through the years.

➢ Lobat Zaruwabeli

My grandfather, Haroun Kohanim, has been one of the active leaders in our community for many years now. His desire to help and improve the youth through the Talmud Torah has been one characteristic of his which I admire greatly. His positive outlook on life through life's many struggles has been a lesson for me and one which I will always follow.

➢ Tanaz Zaruwabeli

HOLIDAYS & RITUALS

Describe your favorite holiday ritual. Name the holiday. Describe the ritual.

Purim is my favorite holiday because everyone is running around and giving their friends mishloach manot. This to me, brings a warm and happy feeling amongst everyone.
- David Aminoff

My favorite holiday ritual has always been going to kenisa. Whether on Shabbat, Rosh Hashannah or Yom Kippur going to kenisa creates the aura of the holidays. From the respect and pride of getting dressed up and looking your best to the kavannah and unity present in the minyan, we each feel the specialness of the holidays in our own way. Although I must say, this feeling has been rapidly dissolving the past few years, and is apparent as we adopt newer customs, especially apparent in Shaare Shalom, in simple customs such as how we celebrate our shiras or the shift in what is acceptable for us to wear, which move away from the spirit of the holidays and more toward our pompous side.
- Laleh Asher

My favorite holiday ritual is singing songs together with my family at my grandfather's house after the Passover seder.
- Seda Etessami

Rosh Hashanah and Passover! My entire family gets together and we have a great time. A ritual..? You mean how we stand around and tell each other how much weight one has lost, what a nice Prada bag one has, or how good one looks? Yeah, that's fun!
- Odelia Hakimi

Dancing with the Torahs on Simcha Torah!

- Justin Hakimian

My favorite holiday ritual is giving shelach manot during Purim. I consider myself a giving person and I find Purim to be a very festive & happy holiday. Everyone wears costumes and gives baskets and trays of sweets.
- Allen Hakimian

Every Passover I join my family members in a great Seder. We sing, eat, but more importantly, we take a special break just for dayenu. Unfortunately, I am the usually the one doing the reading, and so I get clobbered. But I understand that it is all in good love.
- Michael Hakimian

Yom Kippur is my favorite holiday because it brings out our spirituality and closeness to G-d.
- Bobby Hematian

Giving gifts to my nephews and nieces for Chanukah is my favorite holiday ritual. It's the only time of year I have the opportunity to trick the kids into liking me. Seeing the smiles on their faces is all worth it.
- Kamran Kalaty

Pesach when all the children and adults get together, sit around the table after a long and exciting night and sing the holiday songs in the back of the Haggadah. It brings such joy!
- Dina Malkah Kamali

Dayenu during the Passover Seder. There's no other time of year you can get away with literally whipping your own family members.
- Jamie Kamali

My favorite holiday ritual is reading from my late uncle's Megillah on Purim. Unfortunately he passed away when my mother was pregnant with me, and left his Megillah to my name. In respect to my uncle, my parents named me after him.
- Benny Livian

Every year before Pesach, we clean through every nook and cranny of our house. This is my favorite holiday ritual for two reasons. As we get deeper into our "spring cleaning," we begin to look through old photographs, birthday cards, drawings we did when we were little kids, souvenirs from family vacations, and lots of other little items that bring back old memories. We talk, we share, we reminisce, we cry (a lot), and we laugh. I love the way this Pesach ritual gets us to dig out these objects and these memories, both of which would stay buried away otherwise. This becomes a good time to sit back and look at the year that has passed, take stock, and see what new memories we'd like to accumulate in the year to come.
- Tina Namdar

From all the holidays I like Pesach the most. Even though the preparation for this holiday takes a few weeks, the seder as well as the following week, make it all up: a feeling of peace and liberation fills our homes and lifts our spirits.
- Anita Nowbakht

I love to blow and hear the Tekia G'dola of the Shofar at the end of Yom Kippur. After this spiritual day of fasting, praying, and asking G-d to forgive all our sins, I always tremble while hearing the long sound, which makes me feel His Divine Presence.
- Robert Nowbakht

Dayenoo, Passover, my family is a bit silly.
- Dana Rafinia

My favorite question! Watching the Chanukah candles burn. Try it, it's so soothing and beautiful!
- Natalie Rahmani

Chasing after, and running away from the young kids in my family, while holding the scallion, and screaming Dayenou, during the seder on Passover.
- Jack Zar

Yom Kippur. It's a spiritual holiday, and one that the community as a whole observes the most fully.
- Lobat Zaruwabeli

Rosh Hashanah is one of the holidays that I look forward to. Since the celebration of the new year is spent with my family, I am reminded each and every year to be thankful for all the people that surround me in my life as years go by.
- Tanaz Zaruwabeli

HISTORY

Why did we leave Iran?

For each of us, our personal history is tightly woven with the history of our country, and an historic world event. The revolution in 1979 had vast repercussions on all our lives. I hope that everyone will ask their families and dig into the circumstances and the details of why and how we fled Iran, which includes but is much more specific than persecution, freedom, and higher education.
- Laleh Asher

Cause the King of Tanzanite said, "Shahla Joon, pack up deh stuff, vee are going to Amereeca!"
- Odelia Hakimi

I think it's safe to say that 90% of us left Iran because of the revolution in 1979. We left searching for freedom and peace. We all abandoned everything we had coming to a foreign land with a foreign language, but thank G-d we have had luck to be able to settle in and find good living environments for ourselves. Now our task is to keep our community, culture, and values strong which I'm hoping all these different subcommittees will achieve.
- Allen Hakimian

For freedom, opportunity, and safety.
- Michael Hakimian

We left Iran to avoid the oppression of the Ayatollah's regime.
- Kamran Kalaty

Because they don't have designer clothing there...what else?!?!
- Jamie Kamali

Well the typical answer you'll get when you ask this question is "because of the revolution." We realized that living in Iran would no longer be a safe environment for us and our generations to come. I believe the standard of living was very difficult and we needed a better lifestyle to raise our children in.
- Benny Livian

Our community left Iran at the time of the Revolution because we had seen what freedom was like under the Shah, and we were afraid that the Islamic Revolution would take us only backwards to a time when there was no freedom for Jews. We no longer saw Iran as a safe place to raise a family, run a business, or maintain our religion. We wanted more, and we had seen that it was possible! There was clearly no future for Jews in a country moving backwards to ancient prejudices, superstitions, and persecutions. So, we moved in search of greater freedom and opportunity.
- Tina Namdar

We left Iran for one main reason, the fear of anti-Semitism and persecution. Our strong will to remain Jewish and our concern to survive as a community made us leave everything behind to start anew.
- Anita Nowbakht

This is a good question each and everyone one of us should ask his parents, because this is the reason why we all ended up here. As far as I know the main reason was the Islamic revolution in 1979 with its consequences, as well as the long-term sufferings the Jews always had while living in Iran.
- Robert Nowbakht

My Dad wanted to go to college in America.
- Dana Rafinia

Our religious freedom was in danger and so we came to "The land of the Free."
- Natalie Rahmani

The main reason we left Iran was fear of religious persecution. After the suffering that our grandparents had to endure in Mashad, our parents migrated to a foreign land, in order to avoid the possibility of having to live under such circumstances again.
- Farshid Jack Zar

Because we wanted to expand our moral and religious beliefs while obtaining freedom.
- Tanaz Zaruwabeli

SHABBAT

What is your favorite part of Shabbat?

Eating dinner with my family, because it is the only time during the week when we sit down as a family and catch up on the week's events.
- David Aminoff

One of my earliest memories throughout childhood is of Shabbat dinner, especially cholo-nokhod-ab. The only problem was that, I didn't like it. No disrespect to my mom, her cholo-nokhod-ab is great. But as with everything else, there are foods you like, and foods you don't like, and unfortunately for me, this fell into the latter. For some reason though, my mom kept making it week after week, year after year. In fact, we still have it for dinner every Shabbat. I am certain I questioned this ongoing ritual and even tried to convince my mom to change this habit of hers, to no avail. Somewhere along the line though, I began to enjoy it. I don't know if it came all of a sudden, or if I grew to like it. But it's genuinely one of my favorites today. Need an explanation to the allegory? You can ask. For each person, each meal has a different flavor. For me, the hardest lesson was embedded in this one.
- Laleh Asher

The only night of the week we gather around the dinner table and discuss controversial topics, eventually getting into fights and retreating to our rooms, i.e. life, responsibility, religion.
- Arun Bassalali

My favorite part of Shabbat is sleeping!
- Seda Etessami

After Friday night dinner, no doubt! Wrestling and dancing in Matin's room, along with our ping pong tournaments!
- Odelia Hakimi

My favorite part of Shabbat is resting. We don't even realize what a necessary part of our lives it is. I think it's correct to say every Friday night we just tune out of the day to day and weekly stress and we get into a relaxed, serene state of mind.
- Allen Hakimian

Saying the kiddush.
- Justin Hakimian

Getting to spend more time with my friends and family. I also look forward to the Mashadi Youth Minyan, a minyan that I have led and participated in for years. This minyan has a lot of talented young people. It serves as a place of growth for the youth, who are the future of our community.
- Michael Hakimian

My favorite part of Shabbat is seeing my family members on Friday night. It's the only time of the week my whole family gathers around and sees each other. I think it's great.
- Kamran Kalaty

There are so many favorite parts of Shabbat for me, but the most unique part of Shabbat is going with my mom to the kitchen, and lighting the Shabbat candles because it makes me feel holy and gives me a chance to recap on the past week and thank G-d for all that my family has. It's just a peaceful time of the week and I try to enjoy every moment of it!
- Dina Malkah Kamali

My favorite part of Shabbat is the peaceful, non-hectic feeling that comes over our house. It's that feeling of not having to worry about anything, not having to look at my watch constantly, just being able to rest, mentally even more than physically. My other favorite part of Shabbat is my mother's delicious, golden, crispy "tahdig."
- Tina Namdar

My favorite part of Shabbat is praying in synagogue. To hear people davening fills me with pride, happiness, and content. I just can't explain it. I also feel like becoming a better person, someone that deserves to be in G-d's holy house, someone that G-d wants to listen to. Especially at the "Shema Israel," I feel strength and confidence as if He is watching over us, as if He is right above.
- Anita Nowbakht

I am affected the most by the prayers of Shabbat. I especially love the melodies and singing of the Kabalat Shabbat Ashkenazi style. It is the most beautiful part of our Tfillah, and it always reminds me my childhood in Germany. Just marvelous.
- Robert Nowbakht

My afternoon nap.
- Dana Rafinia

Okay, besides the sleeping that I like to do on any other day, my favorite part is spending time with the mishpacha.
- Natalie Rahmani

My mom's Chelo Nokhodab for Shabbat dinner.
- Farshid Jack Zar

After a long and tiring week, being with my family and friends is what I look forward to.
- Tanaz Zaruwabeli

Anonymous Or Not!

One of the important functions of Megillah is to allow an open expression and exchange of opinions regarding community related issues. We often receive anonymous letters that we would certainly wish to be able to print. Unfortunately, we are unable to.

Megillah, just like any other publication that abides by professional journalistic principals, does not accept submissions or letters received anonymously. In order to maintain integrity, we must be able to verify and demonstrate the authenticity of a submission.

We understand that in a certain rare case the author might want to withhold his or her name. Occasionally, we can accommodate this request. Our policy dictates that at least one of our editors must be able to authenticate any letter or article that we publish. Even so, we insist that our writers stand behind their opinions, as this adds strength to any argument.

We will not weaken the magazine's content by encouraging articles whose authors hide behind their anonymity.

- Editorial Staff

Guidelines for Articles

- We will consider articles, opinion pieces, short stories, poems.
- We promise lots of readers.
- Write anything you feel passionate about.
- You do not need to be an experienced writer.
- If you're having difficulty, imagine you're writing to your best friend.
- Keep your article between 500 and 800 words if possible.
- Try to submit a relevant photo or two with your piece.
- Submissions may be edited as necessary.
- Include your complete name, telephone #, email address.
- Attach your article as a word document and email to megillah5761@hotmail.com or mycny@aol.com
- Otherwise, include article in an email, fax or snail mail.
- Anonymous pieces will not be considered except in life threatening circumstances. Even then, author's identity must be known to at least one editor.

NEXT TIME!

WRITING CONTEST:
Best Short Story/ Fiction:
Win a $25 Gift Certificate J. Crew
(it has to be REALLY good to win)

PHOTO COLLAGE:
Submit Photos to MYC c/o Megillah

Dr's QUESTIONNAIRES
Contact us to respond to the Dr's
Deadline for articles: February 18.

Upcoming Issue: Your Health

A variety of factors contribute to what we refer to as our health. There is an intellectual and emotional as well as a physical side to being healthy. While there are limitations to changing your physicality, there are no bounds to improving your health with the right attitude. Respect for the world and people mirrors self respect and self esteem.

What are the **various factors** that contribute to a **healthy outlook**?
What makes your outlook healthy?
In what way can we **promote better** mental, physical, and emotional health **among the youth**?
Do you DIET? Do you EXERCISE?
Overeating & Eating to fill the VOID.
Fighting temptation. **Chocolate**. Girls. Boys. Sex. Cigarettes. Gambling.
Alcohol consumption & designated drivers.
Are **today's youth** mimicking "American" culture? Or are today's youth **mimicking** their parents' behavior?
What is a healthy aspect of **ASSIMILATION**? Coca-Cola. *Anorexia. Bulimia.* Diet Pills.
How do we increase the YOUTH'S **SELF ESTEEM**? Are our problems **SYMPTOMS** of low self esteem?
How do we increase our **sense of responsibility**?
Public image: **self image**. Which is more important?
How do we increase our sense of *pride and belonging*?
How do the *things we do and say* affect other people?
How does *the way we look at someone* affect them?
Is RED MEAT worse for you or *smoking*?
ETHICS: **Abortion & Euthanasia**. Right or wrong?
Does **INTERMARRIAGE** produce healthier babies?
GENE THERAPY? Creating the *perfect children*.
Is **disrespect and destructiveness** a symptom of low *self esteem and lack of pride*?
Did these problems exist 20 years ago? 10 years ago? 5 years ago? How do we prevent PROBLEMS from developing in the future?

Think about it: If you come up with anything, email: megillah5761@hotmail.com fax MYC: 516.829.2822

What's your Viewpoint?

Megillah is currently looking for a Columnist in the area of Community News. Contact us to find out if you meet the criteria. Commitment required.

Come with ideas and suggestions to our next meeting, February 11. We are also looking for assistants to help solicit, collect, correct, and edit articles, take pictures, and do layout.
megillah5761@hotmail.com

لب بر لبِ پیمانه ها

هر شب من و دل تا سحر در گوشهء ویرانه ها
داریم از دیوانگی با یکدگر افسانه ها
اندر شمار بیدلان، در حلقهء بی حاصلان
نی در حساب عاقلان، نی در خور فرزانه ها
از می زده سر جوشها، از پند بسته گوشها،
پیوسته با بیهوشها، خو کرده با دیوانه ها،
از خانمان آواره ها، در دو جهان بیکاره ها،
از درد و غم بیمارها، از عقل و دین بیگانه ها
از سینه بُرده کینه ها، آئینه کرده سینه ها،
دیده در آن آئینه ها، عکس رخ جانانه ها
سنگ ملامت خورده ها از کودکان آزرده ها
دل زنده ها تن مرده ها فرزانه ها دیوانه ها
ببریده خویش از خویشتن، بگسیخته از ما و من،
کرده سفرها در وطن، اندر درون خانه ها
نی در پیِ اندیشه ها، نی در خیال پیشه ها
چون شیرها در بیشه ها، چون مورها در لانه ها
چون گُل فروزان در چمن، چون شمع سوزان در لگن،
بر گردشان صد انجمن پر سوخته پروانه ها
رخشان چو ماه و مشتری زین گنبد نیلوفری
تابان چو مهر خاوری از روزن کاشانه ها
مست از میِ مینای دل بنهاده سر در پای دل
آورده از دریای دل بیرون بسی دردانه ها
گاهی ستاده چون کدو، از می لبالب تا گلو،
گاهی فتاده چون سبو، لب بر لب پیمانه ها

حبیب خراسانی

شراب لعل

مرا مهر سیه چشمان ز سر بیرون نخواهد شد
قضای آسمانست این و دیگرگون نخواهد شد

رقیب آزارها فرمود و جای آشتی نگذاشت
مگر آه سحرخیزان سوی گردون نخواهد شد

مرا روز ازل کاری بجز رندی نفرمودند
هر آن قسمت که آنجا رفت از آن افزون نخواهد شد

شراب لعل و جای امن و یار مهربان ساقی
دلا کی به شود کارت اگر اکنون نخواهد شد

خدا را محتسب ما را بفریاد دف و نی بخش
که ساز شرع ازین افسانه بی قانون نخواهد شد

مجال من همین باشد که پنهان مهر او ورزم
حدیث بوس و آغوشش چه گویم چون نخواهد شد

مشو ای دیده نقش غم ز لوح سینهء حافظ
که زخم تیغ دلدارست و رنگ خون نخواهد شد

حافظ

دیدار یار غایب

دیدار یار غایب دانی چه ذوق دارد:
ابری که در بیابان بر تشنه ای ببارد

ای بوی آشنایی! دانستم از کجایی:
پیغام وصل جانان پیوند روح دارد

سودای عشق پختن عقلم نمی پسندد
فرمان عقل بردن عشقم نمی گذارد

باشد که خود به رحمت یاد آورند ما را
ورنه کدام قاصد پیغام ما گزارد؟

هم عارفان عاشق دانند حال مسکین
گر عاشقی بنالد یا عارفی بزارد

زهرم چو نوشدارو از دست یار شیرین
بر دل خوشست، و نوشم بی او نمی گوارد

پایی که بر نیاید، وقتی، به سنگ عشقی،
گوییم جان ندارد یا دل نمی سپارد

مشغول عشق جانان گر عاشقست و صادق
در روز تیرباران باید که سر نخارد

بی حاصلست یارا اوقات زندگانی
الّا دمی که یاری با همدمی برآرد

دانی چرا نشیند سعدی به کنج خلوت؟
کز دست خوبرویان بیرون شدن نیارد

سعدی

مگیلا
Megillah

The Publication of "Megillah" is made possible by the generous contributions of our supporters. Megillah would like to thank all of those who responded to our request in the past issues by sending in their contributions. The names of contributors appear below in alphabetical order within each category. Contributions of $50 or more will be recognized for one year in Megillah.

چاپ و نشر «مگیلا» فقط با کمک مالی و تشویق افراد جامعه امکان پذیر است. مگیلا بدینوسیله از اشخاص زیر که به تقاضای ما جواب مثبت داده و هدایای مالی خود را به ما ارسال کرده اند صمیمانه تشکر مینماید. این اسامی در هر قسمت به ترتیب الفبای انگلیسی میباشد. اسامی کسانی که بیشتر از ۵۰ دلار کمک کرده اند برای یک سال در مگیلا درج خواهد شد.

$500 and above
Mr. & Mrs. Moussa Etessami
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian
Mr. & Mrs. Khosrow Hakimian
Mr. & Mrs. Fatollah Hematian
Mr. & Mrs. Aghajan Nassimi
Mr. & Mrs. Parviz Roubeni
J.P. Morgan (Payam Hakimi)

$260 and above
Mr. Moussa Banilivi & Family
Mr. & Mrs. Behshid Hakimian
Mrs. Yafa Hakimian (Mortezazadeh) & Family
Mrs. Rahel Kamali & Family
Mr. & Mrs. Aminagha Khordian
Mr. & Mrs. Hadji Nemati
Mr. & Mrs. Mansour Zar

$100 and above
Mrs. Floria Asher & Family
Mr. & Mrs. Khosrow Banilivi
Mr. & Mrs. Lotfollah Banilivi
Mr. & Mrs. Eliahou Broukhim
Mr. & Mrs. Solomon Cohen
Mr. Eric & Mrs. Farah Dilmanian (Hamburg)
Mr. & Mrs. Firooz Dilmanian
Mr. & Mrs. Manoucher Edalati
Mr. & Mrs. Changiz Hakimi & Sons
Mr. & Mrs. Rambod Hakimian (Mohamadkalzadeh)
Mr. & Mrs. Friedoon Hakimian (Lotfollahzadeh)
Mr. & Mrs. Danial Ilian
Mr. & Mrs. Jacob Ismaili
Mr. & Mrs. Farajollah Kashimallak
Mr. & Mrs. Fereydoun Kashimallak
Mr. & Mrs. Joseph Lavian (London)
Mr. & Mrs. Salim Morad
Mrs. Aghajan Nassimi & Family (Hamburg)
Mr. & Mrs. Houshang Rafinia
Mr. & Mrs. Nourollah Rajabzadeh

$50 and above
Mr. & Mrs. Nourollah Aminia
Mrs. Morvarid Bassal & Family
Mrs. Sara Bassaleli
Mr. Aram Bakhshi
Mr. & Mrs. Yoseph Banilevi-Karim
Mr. Benyamin Ben David (Israel)
Mr. & Mrs. David Bichupan
Mr. & Mrs. Aghakhan Davoodzadeh
Mr. Fereidoon Dil
Mr. & Mrs. Ebrahim Dilamani
Mr. & Mrs. Danial Ebrahimi
Mr. & Mrs. Martin Ghodsi
Mr. & Mrs. Amir Gordjian
Mr. Aaron Hakimian (Javadoff)
Mr. & Mrs. Aghajan Hakimian
Mr. & Mrs. Bijan & Shkoufeh Hakimian
Mr. & Mrs. Lotfollah Hakimian (Javadoff)
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian (Mortezazadeh)
Mr. & Mrs. Phillip Hakimian
Mr. Mrs. Shahriar Hakimian
Mr. & Mrs. Samuel Hoshmand
Mr. & Mrs. Cyrus Elian
Mr. & Mrs. Moussa Kashimallak
Dr. & Mrs. Soleyman Khani
Mr. & Mrs. Sadegh Livi
Mr. & Mrs. Amin Mayer Afarin
Mrs. Nazi Nabavian & Son
Mrs. Khanomjan Namdar
Mr. Mehdi Tavazo & Family

Under $50
Mr. Yehazkel Lavi
Mr. Benjamin Aminoff

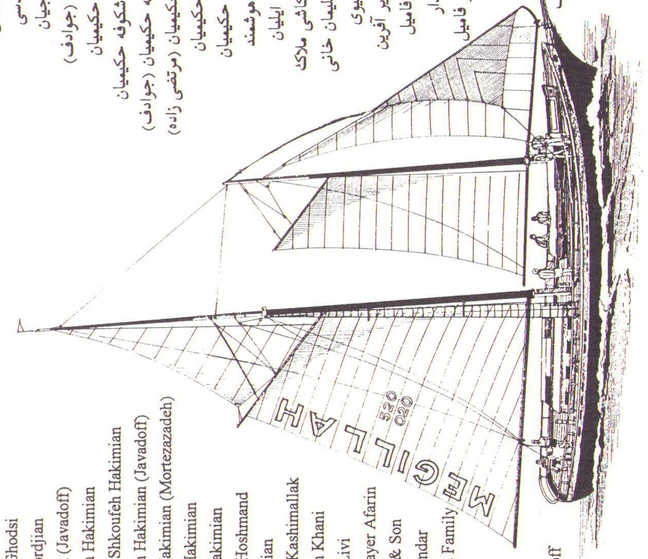

زیر ۵۰ دلار
آقای یحزقل لاوی
آقای بنیامین امین اف
خانم و آقای نورالله امین نیا
خانم مروارید بصل و فامیل
خانم سارا بصلئلی
آقای آرام بخشی
خانم و آقای یوسف بنی لیوی (کریم)
آقای بنیامین بن داوید (ایسرائل)
خانم و آقای دیوید می چوپان
خانم و آقای آقاخان داودزاده
آقای فریدون دیل
خانم و آقای ابراهیم دیلمانی
خانم و آقای دانیل ابراهیمی
خانم و آقای مارتین قدسی
خانم و آقای امیر گرجیان
آقای امرون حکیمیان (جوادف)
خانم و آقای آقاجان حکیمیان
خانم و آقای بیژن و شکوفه حکیمیان
خانم و آقای لطف اله حکیمیان (جوادف)
خانم و آقای پرویز حکیمیان (مرتضی زاده)
خانم و آقای فیلیپ حکیمیان
خانم و آقای شهریار حکیمیان
خانم و آقای شمئل هوشمند
خانم و آقای سیروس ایلیان
خانم و آقای موسی کاشی ملاّک
خانم و آقای دکتر سلیمان خانی
خانم و آقای صادق لیوی
خانم و آقای امین مایر آفرین
خانم نازی نعیمیان و فامیل
خانم خانم جان نامدار
آقای مهدی تواضع و فامیل
خانم و آقای رامبد حکیمیان (محمد علی زاده)
خانم و آقای فریدون حکیمیان (لطف اله زاده)
خانم و آقای دانیال ابلیان
خانم و آقای جیکوب اسماعیلی
خانم و آقای فرج اله کاشی ملاّک
خانم و آقای یوسف لاویان (لندن)
خانم و آقای سلیم مراد
خانم آقاجان نسیمی و خانواده (هامبورگ)
خانم و آقای هوشنگ رفیع نیا
خانم و آقای نورالله رجب زاده
خانم و آقای موسی اعتصامی
خانم و آقای پرویز حکیمیان
خانم و آقای خسرو حکیمیان
خانم و آقای فتح اله ممتاز
خانم و آقای آقاجان نسیمی
خانم و آقای پرویز رودنی
حی بی مورگن (پیام حکیمی)

۲۶۰ دلار به بالا
آقای موسی بنی لیوی و فامیل
خانم و آقای بهشید حکیمیان
خانم یافا حکیمیان (مرتضی زاده) و فامیل
خانم راحل کمالی و فامیل
خانم و آقای امین آقا خوردیان
خانم و آقای حاجی نعمتی
خانم و آقای منصور زند

۱۰۰ دلار و به بالا
خانم فلوریا آشر و خانواده
خانم و آقای خسرو بنی لیوی
خانم و آقای لطف اله بنی لیوی
خانم و آقای الیاهو برزخیم
خانم و آقای سلیمان کهن
خانم و آقای اریک دیلمانیان (هامبورگ)
خانم و آقای فیروز دیلمانیان
خانم و آقای منوچهر عدالتی
خانم و آقای چنگیز حکیمی و فامیل

۵۰ دلار و به بالا
خانم و آقای نورالله امین نیا
خانم مروارید بصل و فامیل
خانم سارا بصلئلی
آقای آرام بخشی
خانم و آقای یوسف بنی لیوی (کریم)
آقای بنیامین بن داوید (ایسرائل)
خانم و آقای دیوید می چوپان
خانم و آقای آقاخان داودزاده
آقای فریدون دیل
خانم و آقای ابراهیم دیلمانی
خانم و آقای دانیل ابراهیمی
خانم و آقای مارتین قدسی
خانم و آقای امیر گرجیان
آقای امرون حکیمیان (جوادف)
خانم و آقای آقاجان حکیمیان
خانم و آقای بیژن و شکوفه حکیمیان
خانم و آقای لطف اله حکیمیان (جوادف)
خانم و آقای پرویز حکیمیان (مرتضی زاده)
خانم و آقای فیلیپ حکیمیان
خانم و آقای شهریار حکیمیان
خانم و آقای شمئل هوشمند
خانم و آقای سیروس ایلیان
خانم و آقای موسی کاشی ملاّک
خانم و آقای دکتر سلیمان خانی
خانم و آقای صادق لیوی
خانم و آقای امین مایر آفرین
خانم نازی نعیمیان و فامیل
خانم خانم جان نامدار
آقای مهدی تواضع و فامیل

جدول و سرگرمی

از: شایان

افقی:

۱- نام نیکو گر بماند زادمی/به کزو ماند .... - در اتومبیل است. ۲- تکرار یک حرف - رد کردن بخاطر عیب - تأسف انگیز ۳- جانوران درنده - قبل از ژوزفین معشوقهء ناپلئون و سپس ملکه کشور سوئد - حرف اضافه - پیروان یک مذهب ۴- مقیاس سطح - سلسله جبال اروپائی - جود و بخشش - گاهی به تاریکی میزنند ۵- دانشمند - کارگر کشتی یا پیغمبر ۶- دارای قوه درک - عدم استقامت ۷- به محبوب رسیدن - قصر - ماه نو ۸- سرمایه جاودانی - رنگ برنگ - از فرزندان یعقوب ۹- پوشش پارچه ای - دین - مقیاس وزن - کشور افریقائی موطن دبیر کل سازمان ملل که در هم شده ۱۰- بیقرار - گیاهی است خوشبو و بخاطر دانه هایش کشت میشود - اتومبیل فرانسوی ۱۱- هوس انگیز - پول خارجی - نژاد و خانواده ۱۲- در صورت احتیاج - دیم کاری به امید آن است ۱۳- ترک به لهجه خودشان - اجازه نامه ها ۱۴- قرض - از آنطرف عضو مربوط به معده است - فرمانروا - منقار پرنده ۱۵- خالی - ضمیری است - محتویات پرونده - در روی آن می چرخد ۱۶- ارائه دادن و بعضی اوقات غیر واقع - ششمین وزیر خشایارشا - از آنطرف وارونه است ۱۷- معتدل - میان ماه من تا ماه گردون تفاوت از زمین .. ..

عمودی:

۱- تاجر پیشه - اثر معروف هریت بیچراستو امریکائی ۲- روبرو - تریاک - ندای خودمانی ۳- آهنگ - اصلش چغندر است - از آنطرف عمامه است - قسمتی از دندان ۴- پایتخت شلوغ - بچه خواب کن - همان فانی است - از ضمایر است ۵- نظم دهنده کلاس درس - شهری در استان مریلند ۶- یکی از استان های امریکا - اینهم یک استان دیگر ۷- بسیار عزیز - پسوندی است بمعنای سازنده - از آنطرف سر حد است ۸- انتخاب شده - کتابچه معرفی کالا - به عبری حقیقت است ۹- نشانی و سخنرانی - آتش - از آنطرف از لوازم اطاق کار - تحسین کردن است با املاء غلط ۱۰- کتابی است از شاتو بریان فرانسوی - از وسایل نظافت - پرهیزکار ۱۱- از آنطرف نگهداری است - پسوندی است بمعنای تمایل - پایه ها بدون حرف آخر ۱۲- متظلم و شاکی - جاه و منزلت است ۱۳- شهروند اسرائیل - از آنطرف نادان است ۱۴- سرآشپز - از آنطرف صفت آدمی است - پسوندی است دایر بر تصاحب - رنگ ۱۵- دختران - چوب ساختمانی - راه کوتاه - پشت ۱۶- یک نوع بازی ورق - اشخاص حقه باز - از آنطرف سرسراهای ساختمان است ۱۷- اثر معروف بوریس پاسترناک روسی است - در بازی فوتبال مورد دارد.

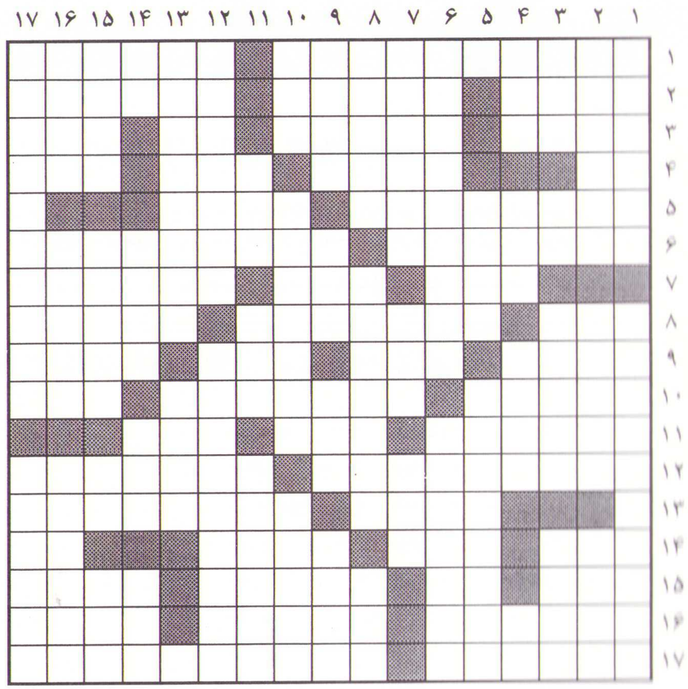

حل جدول شماره قبل

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷
۱	ت	ن	س	ی	د	ی	ل	ی	ا	م	ز	■	م	ق	د	م	ا
۲	ا	ک	ت	ه	ل	ا	ک	■	ت	ر	ن	■	پ	ی	ئ	ر	د
۳	ل	ب	■	ن	ا	ر	و	■	م	د	د	گ	ا	ر	■	گ	ر
۴	ا	ی	س	■	ت	ا	م	■	ا	م	ا	ن	ی	■	گ	ن	ل
۵	ن	ت	ر	س	■	ن	و	گ	م	د	ن	گ	■	ر	و	ت	ن
۶	■	■	د	ع	ا	■	ح	■	ا	ب	■	■	پ	و	ش	ا	ک
۷	ب	ی	ا	ا	ل	ا	ی	ر	ا	د	ی	ا	ت	و	ر	■	ر
۸	ن	ب	ر	د	ن	ا	و	■	و	ن	ی	ر	■	■	■	■	م
۹	ح	م	ی	ت	د	■	■	ر	ح	ا	■	ا	ئ	ه	ا	ی	■
۱۰	ا	■	■	ل	ا	ف	■	د	■	ک	ا	م	ر	ن	ا	ی	■
۱۱	م	ا	ا	ه	و	ا	ر	ه	■	ک	ا	ر	و	ا	ن	ر	و
۱۲	ی	ر	ق	ا	ن	■	م	■	ج	ت	■	ن	ی	ت	■	■	■
۱۳	ن	ز	د	ل	■	ا	ک	د	ا	م	ن	■	ش	ی	و	ا	■
۱۴	ه	ی	ا	■	م	ی	ن	ا	ب	ا	■	غ	ا	ل	■	ی	ر
۱۵	ر	ا	■	س	و	ا	ر	ر	و	■	ن	ز	ل	ه	■	و	ب
۱۶	س	ب	ا	و	ت	■	و	ا	ر	■	د	ر	ا	ک	و	ل	ا
۱۷	ل	ی	و	ا	ن	■	ا	ن	ا	ط	و	ل	ن	ر	ا	ن	ر

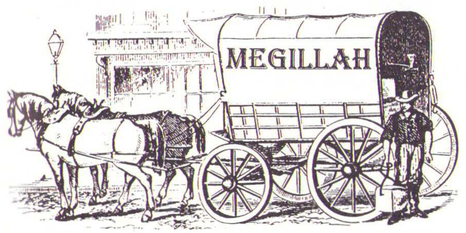

گوناگون

دو بیت شعر در جدول زیر آمده است که افقی یا عمودی به یک طریق خوانده میشوند:

با چهره	افروخته	گل را	مشکن
افروخته	رخ مرو	دیگر	بچمن
گل را	دیگر	خجل مکن	ای مه من
مشکن	بچمن	ای مه من	قدر سمن

قدیمی ترین ساختمان های دنیا:

۱- اهرام ثلاثه مصر که ۴۶۰۰ سال قبل ساخته شده.

۲- مجسمه و معبد ابو سیمبل در مصر که در ۱۴۰۰ قبل از میلاد که بدست بردگان ایسرائلی ساخته شد.

۳- بقایای کاخ اکروپولیس یونان - ساخته ۶۰۰ ق م که بدست خشایارشا آتش زده شد.

۴- بقایای تخت جمشید در ایران - ساخته ۵۰۰ ق م که بدست اسکندر کبیر آتش زده شد.

۵- خرابه های شهر سزاریا در ایسرائل که اخیرا" سر از خاک بیرون آورده، ساخته هرود کبیر ۲۰ ق م.

۶- کوتل معراوی (دیوار ندبه) قسمتی از ساختمان های تکمیلی بیت همقداش دوم - ساخته هرود کبیر ۱۰ ق م.

B

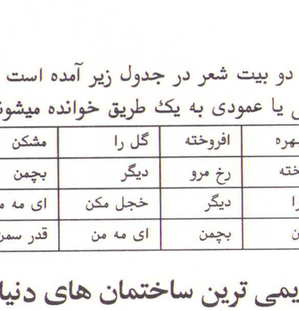

بازی با اعداد

در جدول مقابل که ۱۱×۱۱ میباشد اعداد از ۱ تا ۱۲۱ بطوری قرار گرفته اند که جمع ستونهای افقی و عمودی و جمع دو ستون A-C و B-D ۶۷۱ میباشد. بدون حذف یا تکرار.

A

۵۶	۱۱۷	۴۶	۱۰۷	۳۶	۹۷	۲۶	۸۷	۱۶	۷۷	۶
۷	۵۷	۱۱۸	۴۷	۱۰۸	۳۷	۹۸	۲۷	۸۸	۱۷	۶۷
۶۸	۸	۵۸	۱۱۹	۴۸	۱۰۹	۳۸	۹۹	۲۸	۷۸	۱۸
۱۹	۶۹	۹	۵۹	۱۲۰	۴۹	۱۱۰	۳۹	۸۹	۲۹	۷۹
۸۰	۲۰	۷۰	۱۰	۶۰	۱۲۱	۵۰	۱۰۰	۴۰	۹۰	۳۰
۳۱	۸۱	۲۱	۷۱	۱۱	۶۱	۱۱۱	۵۱	۱۰۱	۴۱	۹۱
۹۲	۳۲	۸۲	۲۲	۷۲	۱	۶۲	۱۱۲	۵۲	۱۰۲	۴۲
۴۳	۹۳	۳۳	۸۳	۱۲	۷۳	۲	۶۳	۱۱۳	۵۳	۱۰۳
۱۰۴	۴۴	۹۴	۲۳	۸۴	۱۳	۷۴	۳	۶۴	۱۱۴	۵۴
۵۵	۱۰۵	۳۴	۹۵	۲۴	۸۵	۱۴	۷۵	۴	۶۵	۱۱۵
۱۱۶	۴۵	۱۰۶	۳۵	۹۶	۲۵	۸۶	۱۵	۷۶	۵	۶۶

C D

دنیای جوک

راز بقای زندگی زناشوئی

از زن و شوهری امریکائی سئوال کردند که راز بقای زندگی زناشوئی شما چیست؟

شوهر: ما سعی میکنیم مسائلی که موجب بروز اختلاف بشود پیش نیاید.

زن: همینطور است مثلا" اطاق خواب ما جداگانه است، هیچوقت باتفاق هم غذا نمیخوریم و در تعطیلات هم هر کدام جداگانه به مسافرت میرویم!

* * *

مردی آمد به یک مشروب فروشی و پشت سر هم مشروب می خواست. صاحب بار بالاخره گفت «چته اینقدر مشروب میخوری؟»

مرد: برای من مشکلی پیش آمده و مسئله اینست که بتازگی پدر شده ام.

صاحب بار: اینکه اینقدر وحشتناک نیست.

مرد: مشکل اینست که این را چطور به زنم بگویم!

* * *

جرج برنارد شاو نویسنده معروف انگلیسی از خصوصیاتش این بود که همیشه علیه زنها چیزی در چنته داشت. روزی از برناردشاو پرسیدند که بهترین دوره زندگانی زنها در چه سن و سالی میباشد؟ پاسخ داد: همان ۱۵ سال بین ۲۹ تا ۳۰ سالگی!

* * *

مرد از وکیل خود در باره نتیجه محاکمه اش در باره طلاق زنش سئوال کرد.

وکیل: همه چیز بطریق مطلوب خاتمه یافت؛ قرار شد نصف پول را زنت دریافت کند و نصف دیگر بمن برسد!

برای دوستداران معما:

سه نفر میروند رستوران و بعد از صرف غذا گارسون صورتحساب را که ۲۵ دلار بوده میآورد. آنها نفری ۱۰ دلار میدهند. گارسون ۲ دلار برای خودش انعام برمیدارد و به آنها هم نفری یک دلار پس میدهد. بنابراین سه نفر هر کدام ۹ دلار پرداخته اند و گارسون هم ۲ دلار برداشته که جمعا" ۲۹ دلار است. معلوم بفرمائید یک دلار بقیه کجا رفته است؟

پاسخ در شماره آینده

* * *

یک زندانی را آوردند جلو دو در که هر کدام یک نگهبان داشت. به او گفتند این درها یکی در آزادی است و دیگری در اعدام - نگهبان ها یکی راستگو میباشد و یکی دروغگو - و تو میتوانی فقط یک سئوال از یکی از آنها بکنی که جوابش آری یا نه باشد. زندانی بعد از قدری تفکر سئوالی را پیدا کرد که در آزادی را تشخیص دهد. آن سئوال چه بود؟

پاسخ در شماره آینده

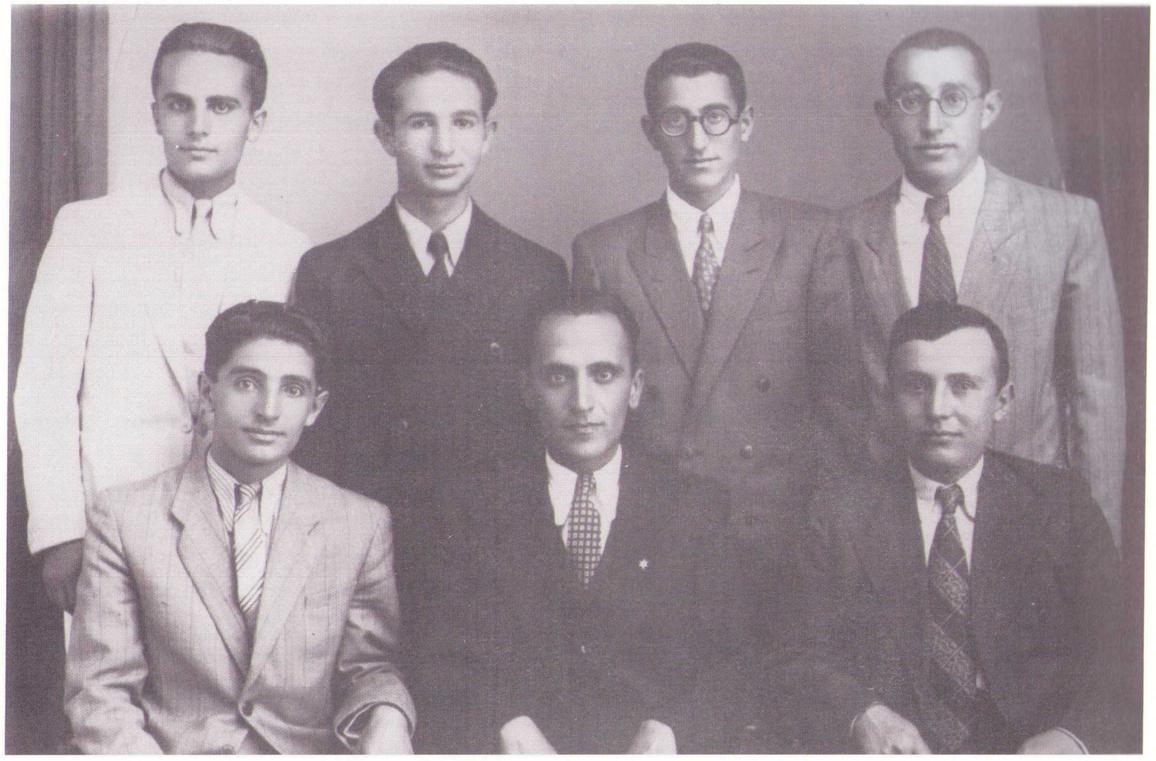

عده ای از جوانان کانون اجتماعی وقت، مشهد – ۱۹۴۴

ایستاده از راست به چپ: قدرت رحمانان، دکتر یوسف بصلی، دکتر فتح اله حکیمیان، شادروان آقاجان نسیمی (هامبورگ)

نشسته از راست به چپ: شادروان داود نعمت نژاد، حبیب اله دیلمانیان، شادروان دکتر آقاجان رجب زاده

برگزیده ای از لغت نامه واژه های یهودیان مشهد

واچرتیدن	مأیوس شدن	وردک وردک زدن	سر قوز رفتن
واخوش	بند آمدن نفس از گریه	ورریز	وراجی
واسرنگ	تشر، فریاد غضب	وسنی	هوو
واکه کردن	عودت بیماری، ابتلای مجدد	وش وش زنان	براق و درخشان
ورچ زدن، ورچس زدن	بوسه صدا دار	وَل وَل آمدن	شعله ور شدن
ور چقوندن	علم کردن، بر پا کردن	ونج	کند و سست
ورد بچیزی انداختن	پیله کردن به چیزی	ونجز – ونجس	خرد – ناچیز
ورقوز رفتن	لجبازی کردن	ووج ووج زدن	وراجی، پرحرفی

خانواده شادروان آقا فرج اله نصراله اف (لیویان) یروشالیم حدود سال ۱۹۲۵

از راست به چپ ایستاده: اسحق بنیامینی – سارا بنیامینی – نعمت اله لیویان – مرحومه خانم آقای قدرت اله لیویان (بت شوا) – شادروان امین عبرانی
ردیف وسط نشسته از راست به چپ: شادروان آقای فرج اله نصراله اف لیویان – مرحومه ریوکا خانم آقای فرج اله – شادروان عزت اله لیویان – مرحومه راحل خانم آقای عزت اله – مرحوم ولی عبرانی
نشسته روی زمین: آقاجان عبداله زاده

برگزیده ای از لغت نامه واژه های یهودیان مشهد

ویگا شدن	وحشت کردن در تاریکی	هَده هَده	تهدید و ارعاب
ویرون	هذیان	هرای	فریاد، نعره
وینا وراچا نبودن	چشم دیدن چیزی را نداشتن	هَر هَر هور هور	خنده و قهقهه
هابوقچه هابوقچه	ورجه ورجه	هرگست	هرگز
هارسی که وارسی	بگذار برسی تا مشغول شوی	هَشَر کشان	با داد و بیداد، با سر و صدا
هارو وارو	نامرتب، خل و گیج	هَله مَله	معمولا"، به آسانی
هَپل هَپو	نامرتب، خل و گیج	هموئی	جاری
هجیمه کشیدن	تشر همراه با هجوم، تغیر کردن	هوش بردن	چرت زدن یا خواب کوتاه

یهودیت در آستانه قرن بیست و یکم

تهیه و تنظیم از: امیر کهن

ایده مذهب یهود یکتاپرستی است و کلیه اعضاء قوم یهود دارای یک هدف مشترک بوده و پیرو دستورات توراتنو هقدوشا و نبوت های مشه ربنو و انبیاء یهود میباشند. از دیدگاه خود یهودیان و اقوام دیگر، کلیه یهودیان اعم از ارتدکس و داتی و یا ریفورم و خیلونی یهودی بحساب میآیند. کسانی که تصور میکنند گروهها، فرقه ها و نهضت های مختلف یهودیان جهان از یکدیگر جدا میباشند، شدیدا" در اشتباهند چون به تجربه ثابت شده که از نظر دشمنان قوم یهود مثل هامان ها و هیتلرهای ملعون، کلیه کسانی که اجدادشان تا سه نسل قبل یهودی بوده اند هنوز یهودی بحساب میآیند. تاریخ نشان داده که سرنوشت تمام یهودیان یکسان است و این طرز فکر به آن علت است که مردمان دنیا باور دارند که آیه های توراه برای کلیه یهودیان یکسان نازل شده و در فرهنگ لغات فقط یک قوم یهود وجود دارد. تمام پیروان مذاهب سه گانه یکتاپرست در اجرای اصول مذهب خود دارای آئین ها، فرقه ها، نهضت ها و رسم و رسومات سنتی میباشند و هر کدام در داخل مذهب خود شعباتی ایجاد نموده اند که از نظر اجرای دستورات مذهبی در سطوح مختلف قرار دارند. قوم یهود هم از این امر مستثنی نیست و در این راستا پس از خرابی بیت همیقداش و گالوت و پراکندگی بنی اسرائیل در سراسر جهان بر اثر شرایط زمان و مکان و موقعیت های فرهنگی و اجتماعی کشورهای میزبان، سنت ها و روش های بخصوصی برای نگهداری اصول یهودیت پایه گزاری شد. بعنوان مثال در شرایط سخت و روزهای تاریک گالوت، در قرن پانزدهم در اسپانیا و پرتقال و در قرنهای هیجدهم و نوزدهم در کشورهای خاور میانه منجمله ایران، یهودیان خود را با محیط جامعه میزبان تطبیق میدادند. حتی در مواردی با فتوای رهبران مذهبی خود ناچار می شدند بر خلاف کلیه هلاخاها از اجرای بعضی از اصول دین مثل بر پا ساختن سوکا، نواختن شوفار و مظاهر یهودیت در اعیاد مذهبی صرفنظر کنند و از آن بالاتر در بعضی از موارد بمنظور حفاظت جان یهودیان در شرایط بسیار سخت و خطرناک به فتوای ربانیم و سران جماعت، اجرای مراسم روش هشانا و کیپور و موعد نیسان به یک ماه بعد منتقل میگردیده در صورتیکه در همان زمان در بعضی از ممالک آزاد و متمدن هیچگونه تبعیضی برای قوم یهود وجود نداشته است.

در ضمن بخاطر این شرایط نمیتوان از تأثیر سنت و رسوم مذهبی کشورهای میزبان بر یهودیت غافل بود، کما اینکه فولکلور و موسیقی کشورهای اروپائی و آسیائی میزبان در نواهای تفیلاهای ما بی تأثیر نبوده و جامعه سفارادی که اکثرا" ساکن کشورهای آسیائی میباشند نواهای سلیحوت و مراسم سوگواری تیشعا به آو را بر مبنای نوحه خوانی و نواهای موسیقی غم انگیز کشورهای میزبان میخوانند و جوامع اشکنزی که اکثرا" ساکن اروپا بوده اند همان تفیلاها را با لهجه و نوای متفاوت قرائت میکنند، حتی انواع غذاهائی که یهودیان سفارادی و اشکنزی مصرف میکنند متفاوت بوده و از فرهنگ محلی تأثیر گرفته است.

پیروی یهودیان جهان از بعضی رسوم و عادات و سنت های پدرانشان باعث گردیده که در بین آنها فرقه ها و نهضت های مختلفی بوجود آید که گه گاه برای بیان گرایش های مذهبی و مبنای اعتقادی خود از اسامی و القاب منطبق با اعتقاداتشان استفاده میکنند. یکی از سازمانهای صاحب نظر یهودیان نیویورک بنام «سفارادی جوئیس ارگانیزیشن» در آستانه قرن بیست و یکم با انتشار یک سند تحقیقی طرح جالبی را در مورد استاندارد و گرایش های مذهبی جوامع مختلف یهودیان جهان ترسیم نموده است. هر فرد یهودی قادر است پس از مطالعه این آمار و مقایسه وابستگی ها و اعتقادات گروههای مختلف، جایگاه خود را در این رده بندی تشخیص دهد.

در این سند نوشته شده است که در حال حاضر یهودیان جهان در وهله اول از نظر نژادی و اقلیمی و پیروی از سنت ها به دو گروه اشکنزیم (Ashkenazim) و سفارادیم (Sepharadim) تقسیم میشوند.

اشکنزیم به مهاجرین یهودی اروپای شرقی اطلاق میشود که اکثرا" در اروپا و امریکا و ممالک غربی ساکن بوده و پیرو تفسیرات و تعبیرات راشی عالم دنیای یهود میباشند که در سالهای ۱۱۰۵ – ۱۰۴۰ در جوار ایالت اشکنز در شمال فرانسه میزیسته است. ولی سفارادیم از اعقاب مهاجرین یهودی کشور اسپانیا میباشند که در زبان عبری نام این کشور «سفاراد» خوانده میشود. اکثر یهودیان سفارادی ساکنین کشورهای جنوب اروپا، شمال افریقا، آسیا و کشورهای خاور میانه میباشند و همگی پیرو تفسیرات و تعبیرات رامبام میباشند که در سالهای ۱۲۰۴ – ۱۱۳۵ در شهر کوردوبا در اسپانیا میزیسته است.

جوامع اشکنزیم یهودیت را با دو روش پیروی میکنند: روش ارتدکسی (Orthodox) و روش غیر ارتدکسی (Non-Orthodox). پیروان روش ارتدکسی آنهائی هستند که ارشاد شده و کلیه دستورات تورا و هلاخاها را دقیقا" پیروی نموده و اجراء مینمایند ولی پیروان روش غیر ارتدکسی دستورات و هلاخاها را تمام و کمال اجراء نمیکنند.

جوامع اشکنزیم ارتدکس شامل چهار گروه میباشند که برخی صیونیست (عاشق استقلال و کشور ایسرائل) و برخی آنتی صیونیست (مخالف استقلال کشور ایسرائل) میباشند و معتقدند که کشور ایسرائل پس از ظهور ماشیح استقلال خواهد یافت. رده بندی اشکنزیم ارتدکس بدین قرار است.

۱. میتنگدیم (Mitnagdim): این گروه آنتی صیونیست بوده و پیروان افراط گرای یشیواهای لیتوانی میباشند. راو اعظم آنها راو شهر ویلنا، «الیاهو زالمان» بوده است.

۲. حسیدیم (Hassidim): این نهضت در قرن هیجدهم در اروپای شرقی آغاز شد.

حسیدیم لوباویچ بوسیله تشکیلاتی بنام «خباد» که خدمات مذهبی انجام میدهد دارای چهار گروه بنام های بوباو (Bobov)، بوستونر (Bostoner)، بلتسر (Beltzer) و گرر (Gerer) میباشند.

۳. فرقه ساتمار (Satmar): ارتدکس های ساتمار بینهایت افراط گرا و آنتی صیونیست بوده و دارای شش گروه بنامهای ویزنیتز (Vizhnitz) – برسلاو (Breslov) – پوپا (Puppa) – بااینز (Bianer) – مونکاتز (Munkacz) – ریمنتز (Rimntz) میباشند.

۴. ارتدکس های مدرن: این گروه بنام کیپا سروکا (شب کلاه بافته) ساکن کشور ایسرائل و صیونیست میباشند.

جوامع اشکنزیم غیر ارتدکس که همگی صیونیست میباشند تحت تأثیر آزادیهای فردی و اجتماعی جوامع مترقی اروپا و امریکا از قرن هیجدهم به بعد تشکیل گردیده و دارای هشت نهضت بقرار زیر میباشند:

۱– ریفورم (Reform) ۲– کنسرواتیو (Conservative) ۳– ریکانستراکشنیست (Reconstructionist) ۴– کنسروادوکس (Conservadox) ۵– هیومانیتیک جودائیسم (Humanistic Judaism) ۶– ری نیووال موومنت (Renewal Movement) ۷– کوننتال (Covenantal) ۸– مدیتیشنال (Meditational).

جوامع یهودیان سفارادیم

یهودیان سفارادی به دو گروه متمایز تقسیم میشوند:

گروه اول: یهودیان سفارادی اولترا ارتدکس و گروه دوم: یهودیان معتدل (عدوت میزراخ).

گروه اول که اکثرا" در کشور ایسرائل زندگی میکنند شامل چهار فرقه میباشند:

۱. فرقه خردیم (Haradim): این فرقه بینهایت افراط گرا بوده و در پوشیدن لباس و اجرای عرف و عادات و عقاید شباهت زیادی به یهودیان اولترا ارتدکس میتنگدیم و حسیدیم اشکنز دارند. یک گروه از افراطیون وابسته به خردیم بنام نطوره کارتا وجود و استقلال کشور ایسرائل را قبل از ظهور ماشیح غیر شرعی دانسته و با مخالفان کشور ایسرائل همصدائی میکند.

۲. فرقه قرائیم (Karaites): این فرقه خود را از بازماندگان نسل قرائیم که در قرن هشتم بوجود آمد میدانند. آنها فقط به اجرای دقیق فرامین توراه بدون تفسیر طبق متن کلمه به کلمه آن ایمان دارند و مطالب تورای شفاهی را قبول ندارند (لغت قرائیم از همان کلمه میقرا به معنای تورای نوشته شده اقتباس شده است).

۳. ساماریت ها (Samaritans): این فرقه از یهودیان و مذهبیون سختگیر میباشند که تعدادشان از چند صد نفر تجاوز نمیکند و خود را تنها یهودیان واقعی میدانند.

۴. پیروان احزاب مذهبی سیاسی در کشور اسرائیل: اخیرا" گروه زیادی از مذهبیون سفارادی در کشور ایسرائل بطرف احزاب مذهبی سیاسی متمایل شده اند. جوامع سفارادی در مقابله با نابرابری های اجتماعی، احزاب مفدل، اگودت ایسرائل، یهودیت تورا و ارگان های اشکنزیم را ترک نموده و بعنوان حرکتی متقابل اقدام به تأسیس حزب مذهبی سیاسی شاس نموده اند. این حزب بوسیله یهودیان شرقی تبار تشکیل گردیده و دارای هفده کرسی در کنست میباشد. وجه مشخصه کلیه احزاب مذهبی سیاسی و پیروان آنها حس سلطه طلبی و انحصار طلبی بوده و بهیچ عنوان مجاز نیستند از عقاید خود عدول کنند.

گروه دوم یهودیان سفارادی بنام «عدوت میزراخ» اکثرا" در کشور ایسرائل ساکن میباشند. عدوت میزراخ یا جوامع سفارادی شرقی تبار شامل یهودیان کشورهای عراق، سوریه، مراکش، یمن، مصر، لیبی، لبنان، افغانستان، پاکستان، هندوستان و کلیه کشورهای خاور میانه علی الخصوص ایرانیان میباشند.

استاندارد و میزان اجرای روش های مذهبی در بین یهودیان عدوت میزراخ بطریقه معتدل و میانه میباشد. در بخش مهمی از این تحقیقات نتیجه گیری شده، چون یهودیان سفارادی عدوت میزراخ (مشرق زمین) مانند جوامع یهودیان اشکنزیم دارای جنبش ها و نهضت های مختلف نمیباشند در نتیجه سطح اطلاعات مذهبی و روش های نگهداری اصول مذهبی نزد آنها با یکدیگر هم آهنگی ندارد. لذا درجات گوناگون رعایت آئین ها و وظایف مذهبی در هر فرد بطور اختصاصی بیانگر سطح مذهبی اوست.

بهمین جهت لقب های ارتدکس و ریفورم و کنسرواتیو برای جوامع یهودیان سفارادی عدوت میزراخ و علی الخصوص ایرانیان صادق نیست بلکه آنهائی که آئین های مذهبی را دقیقا" مراعات کرده و بجا می آورند و به رسوم احترام میگذارند بنام اشخاص داتی (دیندار مذهبی) (Dati) و کسانیکه آئین ها و رسوم مذهبی را دقیقا" مراعات نکرده و بجا نمیآورند لوداتی (Lo Dati) (غیر مذهبی) خوانده میشوند.

جالب است بدانیم در ایسرائل برای شناسائی سطح نگاهداری مذهب میان مردم بجای استفاده از لقب های ارتدکس و ریفورم از لغات ק'צוני (کیتصونی) بمعنای تندرو یا (Extreme) و مجری دقیق دستورات مذهبی – شومر میتصوت یعنی نگاه دارنده میتصواها – בינוני (بینونی) بمعنای میانه رو – یا مسورتی یعنی سنت گرا – و חילוני (خیلونی) (Secular) بمعنای غیر مذهبی و بدون گرایش دینی و مخالف تعلیم شرعیات و مطالب مذهبی استفاده میکنند (لغت حول متضاد لغت قادوش میباشد).

موزه بت هتفوصت (پراکندگان) تل آویو که تاریخچه تمام یهودیان جهان در آنجا جمع آوری شده و مورد تحقیق قرار گرفته اعلام میدارد که جامعه یهودیان مشهدی ایران بنام یهودیان ماسورتی معروف میباشد و در زبان عبری کلمه «ماسورت» بمعنای رسوم و مینهاقیم پدران بوده و ماسورتی به کسانی اطلاق میشود که پیرو رسوم اجدادی خود بوده و از آنها تعبیت میکنند.

نگارنده این مطالب معتقد است که با وجودیکه یهودیان نسبت به نهضت ها و جوامع خود وابستگی فراوان دارند ولی هنوز بنی اسرائیل یک قوم (עם אחד) میباشند و نگهداری شبات و کشروت، کیپور، روش هشانا، موعدیم، صیصیت و تفیلین و تفیلا و صداقا از مظاهر یهودیت است و تمام یهودیان مؤمن و معتقد، ملزم به اجرای دستورات مذهبی بوده و موظف میباشند سنت های دین یهود را اجراء نموده و به اولادان خود بیاموزند.

بسال ۱۹۹۳ ضمن امضاء پیمان صلح با رابین نخست وزیر گفت که ملت فلسطین قبول نمود که باتفاق ایسرائل در صلح و صفا بسر برد و تعهد نمود که با تروریسم مبارزه نماید. عرفات در سال ۱۹۹۴ باتفاق رابین مشترکا" جایزه صلح نوبل را دریافت نمودند.

برقراری روابط دیپلماتیک کشورهای عربی (۱۹۹۳)

بسیاری از کشورهای عربی و افریقائی منطقه خلیج فارس بعد از امضاء قرارداد صلح بین اسرائیل و PLO یکی بعد از دیگری اقدام به گشایش روابط دیپلماتیک با کشور اسرائیل نمودند و برخی از آنها تصمیم گرفتند که به بایکوت ۴۵ ساله کشور اسرائیل خاتمه دهند و برای آغاز روابط بازرگانی مشغول مذاکره و تبادل نظر گردیدند. قرارداد صلح و نتایج آن مهمترین واقعه در خاور میانه بعد از صلح مصر و اسرائیل در سال ۱۹۷۹ بوده است زیرا موجب تحسین بعضی از دول عربی هم قرار گرفت. دولت سوریه از ابراز خوش بینی یا بدبینی خودداری نمود. گروه های فلسطینی تندرو و حزب اله لبنان آنرا انتقاد نمودند.

قرارداد ماس تریخت (۱۹۹۳)

اول نوامبر سال ۱۹۹۳ قرارداد ماس تریخت (شهری در هلند) یعنی اتحاد اروپائی بین ۱۲ کشور اروپائی منعقد گردید. کشورهای انگلستان، فرانسه، آلمان، ایتالیا، هلند، اسپانیا، پرتقال، دانمارک، بلژیک، لوکزامبورگ، ایرلند و یونان اعضاء این اتحادیه میباشند. قرارداد بعد از مذاکرات طولانی چند ساله به امضاء رسید و کشورهای مزبور در صدد هستند یک کشور متحد مثل ایالات متحده امریکا تشکیل دهند. از تصمیمات متخذه این بود که قبل از پایان قرن بیستم یک واحد پولی مشترک نیز برقرار شود ولی الحاق رسمی این کشورها قبل از سال ۲۰۰۵ امکان پذیر نمیباشد.

روابط دیپلماتیک بین ایسرائل - واتیکان (۱۹۹۳)

۳۰ دسامبر ۱۹۹۳ بعد از مذاکرات طولانی بین واتیکان و ایسرائل بالاخره قرارداد روابط دیپلماتیک بین آنها در اورشلیم پایتخت ایسرائل منعقد گشت. در مراسم امضاء قرارداد، یوسی بیلین نماینده ایسرائل و مان سینیور کلودیوسلنی نماینده واتیکان بیاناتی بشرح زیر ایراد نمودند:

یوسی بیلین: روابط گذشته عبارت بوده است از صدها سال ستیزه جوئی و عدم تفاهم که امیدواریم از اینجا به بعد مبدل به دوستی و حسن تفاهم گردد. امضاء این قرارداد یک نقطه عطف

DR. ALBERT YOUSSEFI | دکتر آلبرت یوسفی

Chiropractor

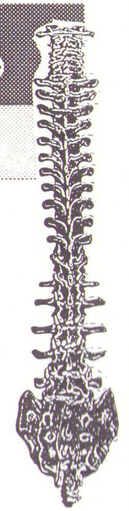

- درمان سردردهای مزمن ← آرتروز
- میگرن ← کوفتگی ماهیچه ها
- شانه درد، گردن درد ← کجی ستون فقرات
- کمردرد، زانو درد ← درد مچ دست
- ناراحتی های دیسک و سیاتیک ← بی حسی دستها و پاها

مجهز به رادیولوژی و فیزیوتراپی

کلیه بیمه ها پذیرفته میشوند.

Great Neck
212 Middle Neck Rd. Suite #5
Great Neck, NY 11024
(516) 466-2585

Queens
99-34 67th Rd.
Forest Hills, NY 11375
(718) 459-1818

تاریخی میباشد و به اتهام واهی دخالت یهودیان در مصلوب نمودن حضرت عیسی خاتمه میدهد. کلیه مردم ایسرائل منجمله ربانوت اعظم از قرارداد پشتیبانی می نمایند.

مان سینیور کلودیوسلی: این یک لحظه تاریخی است و دارای پایه های اساسی نه تنها برای واتیکان و ایسرائل بلکه برای میلیونها افراد این دو ملت در سراسر جهان و حاوی اهمیت فوق العاده در سراسر جهان میباشد. سینیور سلی اضافه نمود که همکاری محترمانه بین کاتولیک ها و ایسرائل ها برای کلیه ملل جهان ثمربخش خواهد بود. بعلاوه واتیکان خود را موظف میداند که منبعد با آنتی سمیتیزم مبارزه نماید. سپس طرفین حین کف زدنهای حضار قرارداد را امضاء نمودند.

اینک مختصری از سوابق اقدامات انجام شده و فعالیت های مربوطه نسبت به گشایش روابط مزبور در زیر ملاحظه میشود:

- بسال ۱۸۹۹ تئودور هرتصل با پاپ پی دهم ملاقات و مذاکره کرد ولی نتیجه ای بدست نیامد.
- ۲۸ اکتبر ۱۹۶۵: واتیکان اعلامیه ای صادر کرد و یهودیان را از اتهام واهی دخالت در مصلوب نمودن حضرت عیسی مبری دانست و آنتی سمیتیزم را محکوم کرد.

۲۳ دسامبر ۱۹۶۸: پاپ پل ششم از بین المللی شدن اورشلیم صرفنظر کرد و بجای آن تضمین بین المللی برای حفاظت اماکن مقدسه را خواستار شد.

سال ۱۹۷۳: گلدا مایر نخست وزیر ایسرائل با پاپ پل ششم در واتیکان ملاقات کرد.

۱۳ آپریل ۱۹۸۶: پاپ ژان پل دوم در کنیسای عمده شهر رم حضور یافت و گفت اقدام او بمنزله حسن روابط بین دو ملت بود.

-۲۹ جولای ۱۹۹۲: یک کمیسیون دائمی برای مذاکره در باره ایجاد روابط دیپلماتیک از طرفین تشکیل شد.

۲۴ اکتبر ۱۹۹۲: شیمعون پرس وزیر امور خارجه با پاپ ژان پل دوم ملاقات و از او دعوت برای دیداری از ایسرائل نمود.

۲۱ سپتامبر ۱۹۹۳: ریاست ربانوت اشکنازیم «ایسرائل مئیر لائو» پاپ ژان پل دوم را در واتیکان ملاقات کرد.

۲۹ دسامبر ۱۹۹۳: کمیسیون متشکله در مذاکرات خود به نتیجه رسید و اعلام شد که روابط دیپلماتیک بین ایسرائل و واتیکان برقرار میشود.

۳۰ دسامبر ۱۹۹۳: تشریفات امضاء قرارداد مربوطه در اورشلیم بین نمایندگان پاپ اعظم به ریاست مان سینیور کلودیوسلی و نمایندگان ایسرائل به ریاست یوسی بیلین برگزار شد و به امضاء رسید.

Law Offices of | دفتر وکالت

AARON C. AMBALU | اهرون امبالو

500 Fifth Avenue, Suite 1640, New York, NY 10110

David H. Baskin
of Counsel, Israel

(212) 997-2445

دیوید باسکین
مشاور حقوقی ما در ایسرائل

- Jewelry & Gemstones Insurance Claims ← ادعا خسارت از شرکتهای بیمه جواهرات
- Real Estate Transactions & Closings ← معاملات املاک و کلوزینگ
- Purchase & Sale of Business ← خرید و فروش مشاغل
- Commercial Leases ← اجاره نامه های تجاری
- Contracts ← قراردادها
- Corporations ← شرکتهای سهامی
- Commercial Transactions ← معاملات تجاری
- Bodily Injury Claims ← دعاوی مربوط به صدمات بدنی
- Property Damage Claims ← دعاوی مربوط به خسارات املاک

New Location at Queens

For convenience of our Nassau and Queens clients, we are pleased to announce the recent opening of our Queens office at 71-18 Main Street, 2nd Floor, Kew Gardens Hills

پانوراماى قرن

تهیه از: یعقوب مردخائی

جنگ داخلی افغانستان (۱۹۹۳)

بعد از تخلیه قوای شوروی و برانداختن حکومت نجیب ا لله خان، جنگهای داخلی در افغانستان ادامه یافت و طرفداران گلبدین حکمت یار بر قوای برهان الدین ربانی پیشی گرفته شهر کابل را تصرف نمودند. تلفات جنگهای داخلی تا کنون به یکصد هزار تن رسیده و شهر کابل تا بحال چندین بار دست بدست شده است و بواسطه ناامنی، اغلب سفارتخانه های خارجی تعطیل و کارمندان آنها کابل را ترک گفته اند. اخیرا" خبر میرسد که هجوم فراریان افغانی به ایران و پاکستان مشکلاتی برای این دو کشور بوجود آورده است. آخرین خبر اینکه توافق شده است که رئیس جمهور برهان الدین ربانی سمت خود را حفظ خواهد کرد و گلبدین حکمت یار نخست وزیری را بعهده خواهد گرفت. معذلک تردید وجود دارد که قرارداد کنونی نیز رعایت شده بقوت خود باقی بماند.

انفجار بمب در W.T.C. (۱۹۹۳)

۲۶ فوریه – در ساختمان های ۱۱۰ طبقه دوقلو در داون تاون نیویورک (ورلد ترید سنتر) بمبی منفجر شد که ۶ کشته و ده ها مجروح بجای گذاشت. پلیس و افراد کمکی ضمن چند ساعت ۵۰ هزار نفر را که در ساختمان مشغول کار بودند تخلیه نمودند. هفته بعد پلیس دو نفر را بنام های محمد سلامه و نیدال ایاد که هر دو فلسطینی بودند دستگیر کرد. سلامه که برای استرداد سپرده خود به بنگاه اتومبیل مراجعه کرده بود در آنجا دستگیر شد. مأموران «اف بی آی» در خانه سلامه وسایل ساختن بمب را نیز پیدا کردند و بعد از تحقیقات رهبر آنها شیخ عمر عبدالرحمن مصری نیز دستگیر شد. شیخ عمر عبدالرحمن نابینا بعدا" به جرائم مختلف محاکمه و به حبس ابد محکوم گردید.

تقسیم چکسلواکی (۱۹۹۳)

بر طبق رأی پارلمان چکسلواکی این کشور از ژانویه ۱۹۹۳ به دو جمهوری چک و اسلواکیا تقسیم شد. بسیاری از دولتمردان منجمله واکلاو اهاول رئیس جمهور با این تقسیم مخالف بودند. معذلک این تقسیم با مذاکرات صلح آمیز صورت عمل بخود گرفت و طرفین تصمیم به همکاری آینده گرفتند. واکلاو هاول باز هم بریاست جمهوری چک و مایکل کواک بریاست جمهور اسلواکیا انتخاب شدند.

هفتمین رئیس جمهور اسرائیل (۱۹۹۳)

در مارچ ۱۹۹۳ کشور اسرائیل هفتمین رئیس جمهور خود را انتخاب کرد. او عزر وایزمن پسر عموی حئیم وایزمن اولین رئیس جمهور بود. عزر وایزمن یک شخصیت مبارز در راه صلح و پشتیبان رابین نخست وزیر بود. عزر وایزمن در سال ۱۹۷۹ هم رل مهمی برای برقراری صلح بین مصر و اسرائیل انجام داده بود.

خودکشی دسته جمعی افراد کالت داوید یان (۱۹۹۳)

می ۱۹۹۳– در استان تکزاس در شهرک واکو شخصی که خود به یهودیت گرویده و نام خود را دیوید کورش گذارده بود ادعا کرد خود ماشیح موعود میباشد. او توانست عده ای را بدور خود جمع نموده شدیدا" تحت تأثیر قرار دهد تا آنجا که آقای کورش رئیس فرقه علنا" و رسما" مالک تمام زنهای افراد گروه فرقه نیز شده بود. آنها ساختمانی را در اختیار گرفتند و اولین تراژدی در ۲۸ فوریه ۱۹۹۳ روی داد و ۴ پلیس فدرال هدف گلوله افراد گروه قرار گرفته و کشته شدند. اعلام خطرها و اقدامات پلیس برای ورود به ساختمان بی نتیجه ماند. بعد از مدتی پلیس به ساختمان یورش برد و گاز اشک آور بکار برده شد. آنجا بود که آقای کورش رهبر کالت درک کرد که دیگر جای مقاومت نیست و به پیروان خود که با خانواده شان ۷۴ نفر بودند دستور خودکشی میدهد و ساختمان را هم آتش میزنند سپس پلیس به داخل راه می یابد که کلیه افراد از بین رفته بودند.

صلح ایسرائل و P.L.O. (۱۹۹۳)

بعد از مدتی مذاکره بین مقامات ایسرائلی و فلسطینی بالاخره رابین نخست وزیر و عرفات رهبر P.L.O. برای حصول صلح به توافق رسیدند و قرارداد صلح در چمن کاخ سفید امریکا با حضور کلینتون رئیس جمهور امریکا به امضاء رسید و اسحق رابین و یاسر عرفات دست همدیگر را بعنوان آشتی فشردند. در مراسم امضاء قرارداد ده ها تن رؤسای طراز اول کشورهای جهان و صدها تن خبرنگاران و عکاسان حضور داشتند. ضمن مراسم امضاء پیمان صلح پرزیدنت کلینتون گفت که من ساعت ۳ صبح بیدار شدم و دیگر نتوانستم بخوابم زیرا فکر میکردم در این روز مهمترین حادثه دوران ریاست جمهوری من بوقوع می پیوندد و من چه سخنانی باید بگویم در لحظاتی که دو دشمن سرسخت پیمان آشتی را امضاء و موجودیت یکدیگر را برسمیت خواهند شناخت. اظهارات آقای رابین و عرفات نیز بنوبه خود هیجان انگیز بود. رابین گفت: «ما سربازانی از جنگ برگشته و خون آلود میباشیم. ما که تا بحال جنگیده ایم اکنون به آقای عرفات میگوئیم خون و اشک کافی است و اینک تصمیم گرفته ایم با شما که رئیس سازمان P.L.O. میباشید از در صلح و آشتی درآئیم.» آقای عرفات گفت: «مردم هر دو ملت انتظار چنین روز تاریخی را می کشیدند و میخواهند به صلح فرصتی واقعی بدهند و بدین منظور – سازمان P.L.O. موجودیت کشور ایسرائل را برسمیت می شناسد و قبول میکند که ایسرائل در صلح و امنیت بسر برد. P.L.O. کلیه عملیات تروریستی و خرابکارانه را محکوم و موقوف مینماید.» سپس موافقت نامه صلح را آقایان اسحق رابین و شیمعون پرس از طرف ایسرائل و آقایان یاسر عرفات رئیس و محمد عباس کاردار امور خارجی P.L.O. امضاء نمودند.

و اینک دو بیوگرافی کوتاه از دو برنده جایزه صلح نوبل را تقدیم خوانندگان عزیز می نمائیم:

اسحق رابین:

اسحق رابین یکی از معروفترین افراد در تاریخ ایسرائل، در یک زمان سرباز ارتش دفاعی و زمانی دیگر نخست وزیر کشور ایسرائل، در تاریخی ترین روز زندگی اش در محوطه کاخ سفید واشنگتن دست یاسر عرفات را بعنوان صلح فشرد و در حضور رئیس جمهور کلینتون پیمان صلح را با عرفات امضاء کرد. سپس در سال ۱۹۹۴ این دو قهرمان صلح جایزه نوبل را مشترکا" دریافت کردند.

اسحق رابین متولد سال ۱۹۲۲ در اورشلیم تحصیلات خود را در این شهر بپایان رساند. سپس از دانشکده کشاورزی کادوری در کفر تابور مدرک پایان تحصیلی کشاورزی را دریافت نمود. در سال ۱۹۴۱ به گروه پالماخ یعنی واحد کوماندوئی تشکیلات دفاعی یهودیان پیوست و با نشان دادن لیاقت و شجاعت در سال استقلال (۱۹۴۸) فرماندهی دفاعی اورشلیم به وی سپرده شد. با طی کردن مراحل ترقی در سال ۱۹۶۴ به ریاست ستاد ارتش ایسرائل رسید و با مشه دایان وزیر دفاع همکاری مشترک داشت و استراتژی نظامی رابین در جنگ ۶ روزه ۱۹۶۷ برای او شهرت عالمگیر ببار آورد. رابین از ۱۹۶۸ تا ۱۹۷۳ به سمت سفیر ایسرائل در ایالات متحده خدمت کرد و در سال ۱۹۷۳ بعنوان نماینده از طرف حزب کارگر به کنست (پارلمان ایسرائل) راه یافت و در سال ۱۹۷۴ در کابینه گلدا مئیر بعنوان وزیر کار انتخاب شد و یک ماه بعد پس از استعفای گلدا مئیر عهده دار نخست وزیری گردید. در سال ۱۹۷۷ بعلت اینکه همسرش در امریکا حساب بانکی داشت مجبور به استعفاء گردید. بسال ۱۹۸۴ باز هم مقام وزارت دفاع در کابینه ائتلافی پرس و شامیر به او محول شد و سپس در کابینه اسحق شامیر تا سال ۱۹۹۰ همین سمت را داشت. در سال ۱۹۹۲ ریاست حزب کارگر به او محول گردید و ضمن پیروزی حزب کارگر در انتخابات همان سال برای بار دوم نخست وزیر ایسرائل شد. او مخالفانی هم داشت و در نوامبر ۱۹۹۵ هنگام سخنرانی در میدان پادشاهان تل آویو با گلوله ایگال عمیر از مذهبیون افراطی بقتل رسید. ایگال عمیر در بازپرسی گفت که رابین به کشور ایسرائل خیانت نموده است.

یاسر عرفات

محمد عابد عرفات در سال ۱۹۲۹ در اورشلیم متولد شد. مادرش از منسوبین حاج امین الحسینی مفتی اعظم فلسطین بود. عرفات بعد از خاتمه تحصیلات در غزه به دانشگاه قاهره داخل و در رشته معماری ساختمان دیپلم خود را دریافت کرد. او ضمن تحصیل به گروه سیاسی دانشجویان فلسطینی پیوست؛ سپس در ارتش مصر نام نویسی و در جنگ ۱۹۵۶ سینا شرکت داشت. بعد از آن به کشور کویت رفت و در آنجا برای خود یک شرکت ساختمانی تأسیس کرد. سپس به گروه الفتح فلسطینی ها پیوست و در سال ۱۹۶۹ سمت ریاست آن گروه را پیدا نمود. در سال ۱۹۷۱ ریاست قسمت نظامی P.L.O. هم به او محول گردید و دو سال بعد مقام ریاست کل P.L.O. اعم از نظامی، سیاسی و کشوری را پیدا نمود. ضمن داشتن این سمت ها یک هیئت فلسطینی را بعنوان ناظر به سازمان ملل برد. در سال ۱۹۸۲ ضمن اشغال لبنان از طرف نیروهای ایسرائلی با وساطت دولت های بزرگ قوای فلسطینی را از لبنان خارج و در تونس مستقر گردید. سپس در کنفرانس کشورهای عربی در FEZ مراکش شرکت نمود و در یک مسافرت اروپائی با پاپ ژان پل دوم هم ملاقاتی داشت. عرفات

SASSAN RASTEGAR D.D.S.

Cosmetic & General Dentistry

دکتر ساسان رستگار

دندانپزشک

- دندانپزشکی اطفال و بزرگسالان
- جلوگیری از پوسیدگی دندانها
- پر کردن - روت کانال - باندینگ
- روکش و بریج چینی (پرسلن)
- دندانهای ثابت و متحرک
- دندانهای مصنوعی کامل و پارشال
- زیبائی و ردیف کردن دندان با تکنیک پرسلن لمینیت
- درمان و جلوگیری از بیماریهای لثه
- ترمیم دندانهای شکسته و تغییر رنگ داده شده
- استفاده از گاز بیحسی
- سفید کردن دندانها
- قبول اورژانس های دندانپزشکی
- گذاشتن دندان مصنوعی فوری در یک جلسه
- کلیه خدمات با استرلیزه بودن کامل

کاشتن دندان در فک IMPLANTS

قبول بیمه های دندانپزشکی

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

لانگ آیلند
11 Wooleys Lane
Suite B
Great Neck, N.Y. 11023
(516) 829-4948

منهتن
342 Madison Ave., Suite1911
(between 43rd & 44th St.)
New York, N.Y. 10173
(212) 692-9090

عروسی های گذشته و حال

از «فلورا آشر»

طنین صدای مادر را شنیدم که میگفت: زودتر بیائید شام بخوریم؛ پلو و خورشت یخ زد. باید هر چه زودتر عروسی برویم، دیر میشود. همه حاضر شدیم. دنبال مادر میگشتیم. در صندوق خانه اش مشغول بود و هی کله قندها را سبک و سنگین میکرد. با تعجب پرسیدم چه میکنید؟ گفت: دنبال یک کله قند چاق میگردم. گفتم: چه فرقی میکند؟ کله قند کله قند است! شما که اینقدر کله قند چاق برایتان اهمیت دارد، خوب همه را چاق و چله بخرید. در جوابم گفت: منکه اینها را نخریدم، اینها از زمان عروسی خواهرهایت برایمان مانده. منهم همین ها را برای این و آن میبرم. و پس از دقایقی معطلی یکی را انتخاب کرد و در بغل گرفت.

با چه احساسی کله قند را حمل میکرد! مثل اینکه کله قند از طلا ساخته شده. به مادرم گفتم: این جعبه های تافی و کله قندها در صندوق خانهء ما عتیقه شدند! مادر گفت: اینها قبل از اینکه برای ما آورده شوند عتیقه بودند.

خدا را شکر که همین کله قندها و جعبه های قند و تافی ها را برای هم میبریم. اگر قرار بود که هر مهمانی نیم پهلوی و یک پهلوی ببریم، پدرت ورشکست میشد. مگر پول پارو میکند؟ مغازه نشسته، صنار سه شاهی جور میکند تا مخارج زندگی مان را تأمین کند.

احساس کردم که کله قند را محکم تر به سینه اش فشار داد. او عاشق پدر بود و وقتی که پای هدر دادن پول پدر بمیان میآمد دفاع کنندهء خوبی بود.

یاد آن روزها بخیر. در عروسی ها مثل حالا جا معین کردن نبود. هر کس هر کجا که میخواست می نشست. در واقع هر کس جفت خودش را جستجو میکرد و پهلوی او می نشست. روی میزها خبری از سبدهای گل گران قیمت نبود. یک ظرف میوه، یک ظرف آجیل و یک ظرف شیرینی و یک بطر نوشیدنی بود. این آخر سری ها چند نفر مد کرده بودند چیپس و خیار شور روی میزها میگذاشتند و باعث بحث و گفتگو شده بود که خرج اضافه شده است.

حالا عروس و داماد و خانواده هایشان از دقیقه بله گرفتن تا ثانیه قبل از عروسی میدوند و سعی میکنند یک کاری اضافه تر نسبت به عروسی قبلی بکنند که همه بگویند عروسی اینها بهتر بود. فقط برای کلمه «بهتر» چه پولها دور ریخته میشود و چه وقتها که به هدر میرود. پولی که میتواند بنیانگذار خانه و کاشانه ای برای آن زوج جوان بشود دور ریخته میشود و به باد فنا میرود.

یاد آن کله قندها و جعبه های تافی بخیر که از این خانه به آن خانه میرفتند. کله قندها و تافی ها چون پاسداران هستی و نیستی جامعه ما بودند. چه حیف شد که جایشان را به دلارهای خانمان برانداز و هستی و نیستی بر باد دهنده دادند.

Dr. Minoo Dilmanian

Family Dentistry

Orthodontics

دکتر مینو دیلمانیان

کلیه خدمات دندانپزشکی با مدرنترین تجهیزات

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

(516) 829-4247

19 Laurel Drive

Great Neck, NY 11021

مواد مخدر، قمار و روابط نامشروع

سه عامل مخرب در جامعه یهودیان ایرانی!

از : کادی (بهرام) آقالرپور

کوچ اجباری جوامع یهودیان ایرانی به امریکا و اقامت آنان در طول بیست سال اخیر در این مملکت باعث بوجود آمدن تحولات و دگرگونی های فکری و عقیدتی شدیدی در میان افراد جامعه مزبور گردیده است.

این تحولات و برخوردهای فکری و فرهنگی افراد جامعه یهود ایرانی در برخورد با جامعه و فرهنگ غربی اکثریت آمریکائی، عوارض و عواقب و پیامدهای مثبت و منفی گوناگونی را برای افراد این جامعه به ارمغان آورده است.

اینجانب در این مقاله سعی بر آن دارم که به امید «خد-ا» در جهت روشن شدن بعضی از این مشکلات و عوارض بوجود آمده در میان بعضی افراد جامعه، سه مورد از این بلیّات و اعتیادات متداول در میان برخی افراد جامعه ایرانی را توضیح داده و تفسیر نمایم.

بلیّه اول: «استفاده از مواد مخدر»

متأسفانه و با صد افسوس، بر اساس آمار و شواهد موجود، تعدادی از بزرگسالان، جوانان و نوجوانان جامعه یهودیان ایرانی به تبعیت از جوانان و نوجوانان امریکائی در مدارس دولتی، کالج ها و دانشگاه ها و محیط های اجتماعی دیگر، از مواد مخدری از قبیل ماری جوانا، حشیش، تریاک، کوکائین و هروئین و غیره استفاده مینمایند.

در اینجا بهتر است آخرین آمار وحشتناک استفاده از مواد مخدر در میان جوانان و نوجوانان امریکائی را بررسی نمائیم تا متوجه گردیم که نوجوانان یهودی ایرانی با چه خطرات و عوارض مهلکی در تماس و ارتباط بوده و با چه جوانانی معاشرت دارند.

آخرین آمارگیری ها نشان میدهد که ۵۶ درصد از جوانان امریکائی بین سنین ۱۲ تا ۱۷ سال به استفاده از کوکائین، هروئین و ال-اس-دی اقدام می ورزند.

از واشنگتن گزارش رسیده که در سال گذشته (۱۹۹۹) افزایش شدیدی در استفاده از مواد مخدر بین جوانان و نوجوانان بین سنین ۱۲ تا ۱۷ سالگی در امریکا بوقوع پیوسته است. آمارهای جدید نشان میدهد که استفاده از مواد مخدر بین پاره ای از دانشجویان کالج ها و دانشگاه ها نیز متداول است. در امریکا تین ایجرها متأسفانه از سنین کم شروع به سیگار کشیدن میکنند و در سنین ۱۲ تا ۱۵ سالگی تعداد زیادی از این نوجوانان به سیگار کشیدن می پردازند.

پاره ای از دانش آموزان سال هشتم به نوشیدن مشروبات الکلی اقدام میکنند و بعضی از آنها بیش از ۵ بار مشروبات الکلی را در یک نشست می نوشند.

مصرف مشروبات الکلی در بین این دانش آموزان از ۱۲٫۹ درصد در سال ۱۹۹۲ به ۱۵٫۶ درصد در سال ۱۹۹۶ رسیده است. مصرف هروئین در میان دانش آموزان کلاس هشتم نسبت به سال ۱۹۹۱ در سال ۱۹۹۶ دو برابر شده و به ۲٫۴ درصد رسیده است.

مصرف ماری جوانا در میان تین ایجرها ۵۶ درصد و در میان ۱۲ سالگان ۲۳٫۵ درصد میباشد.

گذشته از آمارهای تکان دهنده ذکر گردیده در بالا، متأسفانه مصرف تریاک و مشروبات الکلی زیاد در بعضی منازل و مجالس ایرانیان متداول میباشد. تعدادی از هموطنان ما به این ماده مخدر خانمانسوز یعنی تریاک مبتلا میباشند و صد افسوس بعضی ها با جمع شدن در محل کار و خانه های دوستان، تشکیل به اصطلاح «تریاک کلاب» میدهند.

بلیّه دوم: «قمار»

قمار، اعتیاد دیگریست که بسیاری از اشخاص و خانواده ها بدان گرفتار میباشند. گذشته از بازیهای متفاوت قمار در شهر «لاس وگاس» و «بایسیکل کلاب» و «کامرس»، در شهر لس آنجلس، بعضی از افراد جامعه جلسات مرتب قماربازی که اکثرا" ورق بازی میباشد، با یکدیگر دارند. این جلسات قمار، اتلاف وقت و انرژی و در بعضی موارد اتلاف پول فراوان برای شرکت کنندگان میباشد. در این جلسات به اصطلاح «دوره» قمار و ورق بازی اشخاص ساعت ها از وقت پرارزش خویش را در شبها و تعطیلات آخر هفته خود را در اطاق های در بسته و پر از دود سیگار به بازی مشغول میباشند.

در خیلی موارد این جلسات ورق بازی از جنبه تفنن و گرد هم آئی دوستانه و خانواده ای خارج گردیده و جنبه اعتیاد پیدا مینماید. افراد بدون توجه به همسر و فرزندان خویش غرق در دنیای قمار بازی خویش میباشند و به اصطلاح وقت کشی مینمایند. متأسفانه شنیده میشود که این جلسات قمار دوستانه در محل کار اشخاص در روزهای هفته و در بعضی دفاتر و مغازه های محل کار ادامه دارد، یعنی اشخاص در آفیس ها و مغازه های خویش بطور جدی به بازی قمار و ورق بازی در روزها مشغول میباشند.

بلیه سوم: روابط نامشروع

همانطور که همگی اطلاع دارند در امریکا، مظهر به اصطلاح تمدن و پیشرفت، روابط جنسی بین افراد ازدواج نکرده از سنین نوجوانی به بالا بطرز وحشتناکی رواج دارد بطوریکه برخی از دختران و پسران از سنین ۱۲ سالگی به بالا روابط جنسی با یکدیگر دارند. این روابط نامشروع جنسی گذشته از شکستن کلیه ممنوعیت های مذهبی، اخلاقی و خانوادگی، دارای پیامدهای حاد و خطرناکی برای افراد درگیر این روابط نامشروع نیز میباشد.

از جمله این پیامدهای وخیم، شیوع انواع بیماریهای جنسی بین افراد جامعه از جمله «ایدز» میباشد و مشکل دیگر حاملگی دختران تین ایجر (Teenage Pregnancy) زیر ۱۸ سال و بدنیا آوردن تعداد زیادی فرزندان نامشروع میباشد که از بزرگترین مشکلات اجتماعی جامعه

امریکا است.

مسئله دیگر اجرای عمل شنیع کورتاژ در مورد کودکان ناخواسته از طرف دختران و زنان میباشد که بطور نامشروع و خارج از محدوده ازدواج جامعه شده اند و مشکل وخیم برای جوانان یهودی اینست که متأسفانه با معاشرت و نزدیکی جنسی جوانان یهودی با غیر یهودیان، مسئله ازدواج احتمالی آنان در آینده و در نتیجه گسترش بیشتر اسیمیلاسیون و یا انحلال قومی ملت یهود پیش می آید.

در این محیط نامساعد و منحط جامعه امریکائی، روابط نامشروع آزاد بین افراد آن بحدی است که بر طبق آخرین آمار گرفته شده، تعداد متوسط دفعات تماس جنسی افراد بطور مشروع و نامشروع در امریکا در سال ۱۳۲ مرتبه برای هر نفر میباشد که در بین افراد کشورهای دنیا بالاترین رقم است و کشور ژاپن با ۳۶ مرتبه در سال دارای کمترین تعداد دفعات میباشد.

آرزو دارم که این مقاله کوتاه با آمار و افشاگری های آن، روی افرادی که خد-ای نکرده به این امراض مخرب و خانمان برانداز گرفتار میباشند تأثیر نموده و آنان را به راه راست و خد-ا پسندانه در زندگی خود برگرداند.

برنامه ریزی مؤثر زمان

از : بهرام دیلمانیان - تل آویو

یادداشت زیر که در تابلوی اعلانات یک پادگان نظامی در شمال ایسرائل برای توجه سربازان نصب شده بود مورد توجه همه قرار میگرفت و من سعی کردم آن را به فارسی برگردانم چون ارزش یک بار خواندن را دارد و شاید بتوانیم در مورد مسائل و مشکلات جوانان از آن نتیجه گیری نمائیم.

* * *

روزی از استاد پیری که مدیر یک مؤسسه تحصیلات عالی در فرانسه بود دعوت شد که راجع به برنامه ریزی مؤثر زمان برای پانزده نفر از مدیران برگزیدهء چند شرکت بزرگ امریکائی سخنرانی کند.

در جایگاه مقابل، گروه مدیران برگزیده آماده بودند هر کلمه ای را که از دهان استاد خارج میشود یادداشت کنند. استاد پیر به همهء مدیران نظر انداخت و گفت: ما باید آزمایشی انجام دهیم. آنگاه استاد از زیر میزی که فاصله او و شنوندگان بود ظرفی شیشه ای بیرون آورد و به آرامی روی میز گذاشت. پس از آن از زیر میز دوازده سنگ بزرگ بیرون آورد که هر کدام تقریبا" باندازه یک توپ تنیس بود. او به آرامی سنگ ها را داخل ظرف شیشه ای قرار داد بطوریکه ظرف از سنگ ها کاملا" پر شد و دیگر جائی برای یک سنگ دیگر نبود. استاد از دانشجویان پرسید: آیا ظرف پر شده است؟ همه جواب مثبت دادند. او چند ثانیه صبر کرد و اضافه نمود: راستی اینطور فکر میکنید؟! دوباره زیر میز خم شد و از زیر میز سنگ های کوچکتر درآورد و دوباره سنگها را در لابلای سنگهای بزرگ داخل ظرف شیشه ای ریخت و کمی ظرف را تکان داد. سنگ ریزه ها درون سنگهای بزرگ جای گرفتند تا به ته ظرف رسیدند. دوباره استاد رو به حضار کرد و پرسید آیا ظرف پر شده است؟ اکنون حاضران از نگاه او بفکر او پی بردند. یک نفر گفت: بطوریکه معلوم است ظرف هنوز پر نشده است. استاد گفت: درست میگوئید.

استاد دوباره از زیر میز یک ظرف پر از ماسه برداشت و در مقابل نگاه استفهام آمیز آنها ماسه ها را داخل ظرف ریخت. این بار وقتی پرسید آیا ظرف پر شده است همه با دودلی جواب منفی دادند. استاد گفت: درست میگوئید. در مقابل نگاه آنها ظرفی پر از آب برداشت و آن را داخل سنگها و سنگ ریزه ها ریخت سپس پرسید. چه حقیقت بزرگی از این آزمایش میتوانیم بیاموزیم؟ یک نفر گفت: با اینکه برنامهء روزانهء ما بسیار فشرده تر از آن است که فکر میکنیم ولی با اینحال اگر بیشتر سعی کنیم میتوانیم کارهای مهم دیگری را هم به برنامه ریزی روزانهء خود اضافه نمائیم. استاد گفت: متأسفانه اینطور که میگوئید نیست. حقیقت بزرگی که این آزمایش بما ثابت میکند اینست که: اگر سنگهای بزرگ را در ابتدا داخل ظرف قرار ندهیم هرگز نمیتوانیم در مراحل بعد برای آنها جا پیدا کنیم!

سکوتی همهء سالن را فرا گرفت بطوریکه هر کس سعی میکرد مفهوم سخنان استاد را درک کند. او سپس رو به دانشجویان کرد و گفت: سنگهای بزرگ در زندگی شما چیست؟ سلامتی تان، خانواده تان و دوستانتان، برآورده شدن آرزوهایتان، انجام آن چیزی که براستی دوست دارید، مبارزه برای رسیدن به یک هدف عالی، استفاده از وقت استراحت و تفریح و داشتن وقت برای تفکر.

چیزی که لازم است بیاد داشته باشیم این است که از هر چیز مهمتر اول قرار دادن سنگهای بزرگ در زندگی ماه است چون اگر این کار را نکنیم ممکن است زندگی مان را بهدر بدهیم. اگر به چیزهای کوچکتر ارجحیت بدهیم زندگی مان از چیزهای کوچکتر پر خواهد شد و وقت گرانبهای ما برای بدست آوردن چیزهای بزرگتر و مهمتر در زندگی مان کافی نخواهد بود.

بنابراین فراموش نکنید این سئوال را همیشه از خودتان بپرسید. سنگهای بزرگ زندگی من چیست و وقتی آنها را تشخیص دادید آنها را در درجه اول داخل ظرف (زندگی) قرار دهید.

با بیان این کلمات با تکان دادن دست، استاد از دانشجویان خداحافظی نمود و با آرامی محل سخنرانی را ترک کرد.

طبیعت نق زدن
و رابطه آن با کنترل طرف مقابل

از: نانسی دیلمانی
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

یک نوع طبیعت مخصوص در ما مشهدی ها و بطور کلی در همه ایرانی ها وجود دارد که به آنها احساس برتری میدهد و آن اینست که از دیگران سئوال های خیلی خصوصی می نمایند؛ نه یک بار و دو بار بلکه بارها. نه در خلوت بلکه در جمع با صدای بلند بدون هیچ ملاحظه ای. این عمل شخص مقابل را خیلی ناراحت میکند. اگر مجرد باشید میخواهند بدانند چرا ازدواج نمیکنید. اگر ازدواج کرده باشید میپرسند چرا حامله نشده اید و اگر بچه داشته باشید هر چند تا هم که باشند شما را بازخواست میکنند که چرا بیشتر بچه نمی آورید و بعضی ها هم میخواهند با همین روش طرف را به دین داری بیشتر بکشانند. این مسائل حساس نباید طوری بیان شود که حالت تحمیل پیدا کند.

من در امریکا بزرگ شدم و ازدواج کردم. از همان اول ازدواجمان خانمهای ایرانی که من و شوهرم تا به آن روز نمی شناختیم با بی ادبی کامل دائما" سئوال های خیلی خصوصی از من میکردند. من از شوهرم پرسیدم اینها از جان من چه میخواهند؟ این سئوالها چیست که میکنند؟ شوهرم در آن زمان به من توضیح داد که این رسم ایرانیهاست که کمی فضول باشند ولی بنظر من این کمی فضولی نبود. کاملا" دستور دادن و تحمیل کردن بود. مثل این بود که به من بگویند خوب گوشهاتو واکن، ما در کنترل هستیم. ما هر چه بخواهیم میگوئیم، اگر هم اعتراض کنی شایع خواهیم کرد که اشکال از توست! شاید این روش در ایران که مسن ترها هر چه میگفتند کسی مخالفت نمیکرد درست بود ولی اینجا آمریکاست و مردم مستقل تر هستند.

اشخاص مختلف در مقابل این تعدی ها واکنش های مختلف دارند. بعضی ها از جواب دادن خودداری کرده باصطلاح قهر میکنند، بعضی ها برعکس جواب میدهند و اصطلاحا" «به رو می آیند». من شخصا" به هیچ کدام از اینها اعتقاد ندارم و فکر میکنم نه تنها چیزی را حل نمیکند بلکه به کشمکش می افزاید و روش عاقلانهء برطرف کردن اختلافات نیست. من شخصا" سعی کردم بر خودم بقبولانم که اینگونه اشخاص با اینکه ظاهر دخالت آمیزی دارند، منظور بدی ندارند و واقعا" از ته دل میخواهند کمک کنند. بلکه «میتصوائی» انجام شود. ولی غافل از آنند که این فشارها ممکن است اثرات بدی روی افراد گذاشته آنها را غمگین تر نموده و گاهی نیز بسوی عادات ناپسندی از قبیل خوردن زیادی یا نخوردن زیاده از حد و حتی مشروبات الکلی و مواد مخدر بکشاند.

نگاهی به تعداد ازدواجات در سالهای اخیر نشاندهنده کم میلی جوانهای ما به ازدواج است که نه تنها بخاطر مخارج فراوان و یا توقع زیاد است بلکه بسیاری نیز بخاطر فرار از این بررسی ها و سئوالات دوستان و فامیل ایجاد گردیده است.

باید از خود بپرسیم چرا در موقع مصاحبت با دیگران باید طرف را با سئوالات خصوصی استنطاق کنیم؟ آیا حرف جالب تری نداریم که بگوییم که باید گفت و شنود را با مطرح کردن نقاط ضعف طرف مقابل برای خود جالب کنیم؟

روانشناسان معتقدند که انسان هر رفتاری که با او شده است و یا در اطراف خود دیده است را تقلید میکند. اگر با گرمی و ملاطفت مواجه شود همان را به دیگران پس میدهد و اگر مخالفت و کشمکش داشته باشد او هم متعدی میشود. بطور کلی این روش عاقلانهء مقابله با نارسائی ها نیست. راه حل درست، در میان گذاشتن آن با افراد صلاحیت دار یا درد دل با دوستان نزدیک است. حتی کارهای تفریحی از قبیل شیرینی پزی، رنگرزی، نویسندگی، ورزش و غیره در فرو نشاندن این ناملایمات کمک مینماید. حتی ما میتوانیم به آنهائی که دائما" نق میزنند نیز با صبور بودن و گوش دادن به عمق سخنشان کمک کنیم که بیشتر و زودتر مشکل خود را دریابند.

• • •

و چون به قول خد–اوند ایمان آورد لذا خد–اوند هم این ایمان را برای او صداقت محسوب کرد.

متأسفانه شنیده ام که بعضی از تجار و کسبه (فرش فروش، جواهر فروش و غیره) به عناوین مختلف چه در مواقعی که در شوها شرکت میکنند و چه در مواقع دیگر تعطیلات شبات و موعدیم را بطور کامل رعایت نمیکنند و بعنوان اینکه همکاران از هر غرفه ای جلب مشتری میکنند و ما فرصت را از دست میدهیم و عقب میمانیم غرفه های خود را باز نگه میدارند. ظاهرا" این امر صحیح است و درست بنظر میرسد ولی غافل از اینکه کسی که بخد-ای تبارک و تعالی مؤمن باشد مرتکب خلاف اوامر او نباید بشود. با مطالعه فصل ۱۶ شموت (خروج) در توراه و مطالعه فصل ۲۰ خروج باید به اهمیت حفظ شبات پی برده و برای حفظ آن کمال دقت و کوشش را بکار بگیریم. ضمنا" در فصل ۲۵ ویکرا (لاویان) میفرماید شش سال مزرعه خود را بکار و سال هفتم کاشته نشود و ضمنا" میگوید حاصل سال ششم کفایت سه سال را برای شما خواهد کرد. در صورتیکه پنج سال کشت شده سال ششم باید حاصل کمتری بدست بیآید ولی خداوند میفرماید حاصل سال ششم کفایت سال های ششم و هفتم و هشتم را خواهد داد و اینطور هم بوده است. علاوه بر این باید متوجه باشیم که سعادت و خوشبختی به ثروت زیاد نیست، چه بسا دیده شده و میشود ثروتمندانی که بیچاره و نگون بخت هستند و چه بسیار خانواده هائی را می بینیم که ثروت قابل ملاحظه ای ندارند و خوشبخت و خوشوقت و سعادتمند زندگی کرده و میکنند. پس چرا برای بدست آوردن ثروت بیشتر اوامر و دستورات خدا را رعایت نکنیم.

بعضی ها شاید فکر میکنند هر گاه مشتری متوجه شود که ما کلیمی هستیم چه بسا از ما دوری کند. در صورتیکه چه بسیار به مشتریهائی برخورد کرده ایم که وقتی متوجه شده اند فروشنده شخصی متدین و

پایبند به دین خود و مؤمن است با خاطر جمعی بیشتری به آن شخص متدین مراجعه کرده و میکنند.

حقیر نمونه های زیادی از این اشخاص را در ایران داشته ام و حالا هم در امریکا در بین ارامنه و دیگر عیسویها و مسلمانان دارم.

علاوه بر این استراحت، آسایش شبات و موعدیم کمک زیادی به سلامتی جسمی و روحی انسان میکند و ضمنا" نشاندهنده ایمان انسان به خداوند میباشد. جمله فوق الذکر که در فصل ۱۵ مقرا ۶ بریشیت (پیدایش) برای ابراهام ذکر شده، نشانگر ایمان کامل و نتیجه آن برای ابراهام و دیگر انسانها است.

صادق لیوی

• • •

نشریه محترم مگیلا:

به ضمیمه قطعه ای را با اقتباس از تقویم بنی توراه برایتان میفرستم. خواهشمندم اقدام به نشر آن فرمائید. قبلا" متشکرم.

مسعود یوسف زاده حکیمی

انوسیم و مارانوها

ترجمه لغوی «انوسیم» از زبان عبری، مجبور شدگان میباشد. از سال ۱۲۹۱ به بعد حدود صد هزار یهودی در کشور اسپانیا، اجبارا" تغییر مذهب دادند. با وجودی که عده ای از این «انوسیم» در خفا دین آبا و اجدادی خود را کاملا" رعایت میکردند، بسیاری از آنها نیز از یهودیت خارج گردیدند. از سال ۱۴۸۰به بعد که تفتیش عقاید (اینکوزیشن) در اسپانیا و بعضی از کشورهای اروپائی بعمل آمد، بسیاری از این انوسیم را به هلاکت رسانیدند.

«مارانو» نام دیگری است برای انوسیم. در زبان آرامی «ماران آتا» چنین ترجمه میشود: «ارباب آمد» بعضی ها را عقیده بر این است که «مارانوهائی» که در خفا یهودیت خود را نگه میداشتند روزی چندین بار از این واژه «ماران آتا» را برای هشدار دادن از آمدن «ارباب» استفاده میکردند و به این دلیل نام آنها «مارانو» گردیده است.

چند نکته از پیرقه آووت

پیرق اول بخش ۳: عبادت خدا را بمنظور دریافت پاداش انجام ندهید بلکه بدون هیچگونه چشمداشتی انجام بدهید.
آنتیگنوس ازسوخو

پیرق اول بخش ۱۸: عالم بر پایه ۳ چیز استوار است: عدالت، حقیقت و صلح و صفا
ربان شمعون بن گملیئل

پیرق دوم بخش ۱: سه چیز را همیشه در نظر داشته باش: در بالا کسی هست که تو را مینگرد، گوشی هست که تو را میشنود و دفتری هست که اعمالت در آن ثبت میشود.
ربان گملیئل پسر ربی یهودا هناسی

پیرق دوم بخش ۱: آموزش توراه خوب است بشرطی که با شغل توأم باشد و این دو با هم از گناه جلوگیری میکنند.
ربان گملیئل پسر ربی یهودا هناسی

بهیار دی. جی

Behyar D.J. & Entertainment
The finest collection of American
Persian and Israeli music

عرضه کننده شادترین
و جدیدترین آهنگ های روز
ایرانی، ایسرائلی و غربی

Special Entertainment
for Bar/Bat Mitzvahs
or any other
special occasions.

Tel: 800-79-DANCE
Fax: 718-263-7382

e-mail: BehyarDJ@aol.com
www.BehyarDJ.com

رابطه بین ناراحتی لثه و دیگر مسائل پزشکی

از: سالی مایو، متخصص بهداشت دهان

پوسیدگی یا کرم خوردگی دندانها مشکلی است که کم کم و بخودی خود در حال از بین رفتن است و این بیشتر بعلت فلوراید است که در آب آشامیدنی وجود دارد. با اینهمه اشخاص بخاطر ناراحتی های لثه میتوانند دندانهای خود را از دست بدهند. ۸۰ درصد بزرگسالان حداقل در یک مرحله از زندگی شان به بیماری ناراحتی لثه مبتلا میشوند و بیشتر از دست دادن دندانها بخاطر همین ناراحتی لثه میباشد. دلیل آنهم این است که این ناراحتی به صورتی خیلی آرام پیشرفت میکند بدون آنکه هیچ دردی یا علائم دیگری از خودش نشان بدهد.

ناراحتی لثه با حالتی به اسم gingivitis یا تورم لثه شروع میشود. تورم لثه بخاطر وجود رسوبهای زیر لثه بوجود میآید که بیشتر آنها به اسم Plaque هستند. Plaque در مرحله اول بصورت لایهء نازکی است که مرتبا" روی دندان، بین دندانها و زیر لثه ایجاد میشود و پر از باکتری های مختلف است و اگر هر روز و بطور مرتب دندانها تمیز نشوند بصورت ماده ای بسیار سفت و سخت در میآید که بیشتر به شکل یک رسوب سنگی میماند و فقط دندانپزشک و یا متخصص بهداشت دندان (Dental Hygienist) میتواند آنها را تمیز کند. نشانه های اصلی تورم لثه عبارتند از بوی بد دهان و خونریزی لثه ها چه هنگام مسواک زدن و استفاده از نخ دندان و چه در حالت معمولی. اگر این علائم معالجه نشوند این ناراحتی پیشرفت میکند و بصورت عفونت لثه یا Periodontitis در میآید. در این هنگام لثه کم کم از دندان جدا میشود و استخوان بندی دور دندانها بتدریج تحلیل پیدا میکند و در نتیجه دندانها بتدریج شل میشوند و شخص دندانهای سالمش را از دست میدهد.

چون دندانها برای این ساخته شده اند که در تمام عمر شخص برایش کار کنند، دندانپزشکان معتقدند که بهترین راه معالجه برای ناراحتی لثه جلوگیری از ابتلا به آن است. برای بعضی اشخاص معاینه و تمیز کردن دندانها و لثه ها توسط دندانپزشک یا متخصص بهداشت دندان دو بار در سال کافی است ولی کسانی که ناراحتی لثه دارند باید تمیز کردن دندانها و لثه هایشان را حتی تا چهار بار در سال انجام بدهند.

تحقیقات پزشکی نشان میدهد که ناراحتی لثه یک عفونت مزمن است که صدمهء آن بیشتر از دست دادن دندانهاست. با اینحال این تحقیقات نشان میدهد که ناراحتی لثه احتمال عفونت تنفسی، امراض مختلف قلبی و سکته مغزی را بیشتر میکند. همچنین آنهائی که به بیماری قند خون مبتلا هستند و ناراحتی لثه شان تحت کنترل نیست، برایشان خیلی سخت تر است که قند خونشان را ثابت نگاه دارند تا آنهایی که ناراحتی لثه شان تحت کنترل است. این تحقیقات همچنین نشان میدهد که خانمهای باردار که ناراحتی لثه شان تحت کنترل نیست هفت برابر بیشتر ممکن است زودتر از موقع مقرر فرزند خود را بدنیا بیاورند و وزن کودک کمتر از معمول باشد. (این موضوع در مقایسه با اثر مشروبات الکلی و یا استفاده از سیگار که این موقعیت را سه بار بیشتر میکند بسیار قابل توجه میباشد). در حال حاضر توصیه میشود که خانمهای باردار یا بانوانی که خیال حامله شدن دارند لثه هایشان را چک کنند.

ناراحتی لثه و دندانها را میتوان با رفتن بموقع به دندانپزشک برای تمیز کردن لثه ها و دندانها پیشگیری کرد. دندانپزشک یا متخصص بهداشت دندان هر نوع رسوبی را از روی دندانها پاک میکند و هر نوع عفونتی که وجود داشته باشد در همان مراحل اولیه از بین میبرد، قبل از اینکه این عفونت ها به استخوانهای اطراف دندانها سرایت کند و ناراحتی های دیگر غیر قابل معالجه بوجود بیاورد.

مهمترین کار ممکن، استفادهء صحیح از مسواک و نخ دندان است که باید بصورت روزانه استفاده شود تا از هر نوع عفونتی جلوگیری بعمل نماید.

عفونت لثه، ناراحتی مزمنی است که قابل معالجه بصورت کامل نیست ولی قابل کنترل است.

HOUSE CALLS

URGENT CARE • HOUSEBOUND EMERGENCIES

DR. GARRY H. STARK FAMILY PHYSICIAN

Board Certified - Great Neck Resident

Quality Medical Care With A Bedside Manner At Your Door

Call 516-498-9898

Payment due at time of service. **24 Hours, 7 Days a Week**

2035 Lakeville Road, New Hyde Park 11040

دکتر استارک، پزشک خانواده

بیماران را در منزل ویزیت می نماید.

تنظیم ماتَرَک:
امروز قول بدهید و فردا منتقل کنید

از «دیوید اسحق پور»

فارغ التحصیل دانشگاه کلمبیا در رشته اقتصاد

فارغ التحصیل رشته حقوق دانشگاه ویرجینیا

اگر شما فکر میکنید که مالیات بر درآمد خیلی سنگین و زیاد است، به این ارقام توجه کنید: مالیات بر ماترک ۲ میلیون دلار تقریبا" ۴۸۰,۰۰۰ دلار میشود برای ماترک ۵ میلیون دلار ۲,۰۱۹,۵۵۰ دلار و اگر شخصی ماترک بیش از ده میلیون دلار داشته باشد بعد از فوتش فرزندانش باید مبلغ ۴,۶۰۰,۰۰۰ دلار به دولت مالیات بدهند. نکته اینجاست که این مالیات ها باید در عرض ۹ ماه بعد از فوت شخص، بدولت پرداخت شود یعنی اگر در ماترک وجه به اندازه کافی حاضر نباشد، بایستی با عجله املاک و بقیه سرمایه را فروخت تا وجه کافی برای پرداخت مالیات تهیه گردد.

در مواردی که شخص سرمایه بزرگی داشته باشد، بیشتر آنهائیکه برنامه برای ماترک تنظیم میکنند پیشنهاد میکنند که سرمایه ها را در موقع حیات شخص باید به فرزندان منتقل کرد. منطق این برنامه اینست که قسمتی از سرمایه در خارج ماترک بماند و به آن مالیات بر ماترک تعلق نگیرد.

برای مثال تصور کنیم که «دانی» صاحب ساختمان تجارتی در «منهتن» باشد؛ مطابق نرخ امروز بازار، این ساختمان ۲ میلیون ارزش دارد و سالیانه مبلغ ۲۰۰,۰۰۰ دلار برای «دانی» درآمد دارد. اگر «دانی» ۲۰ سال دیگر زنده باشد ارزش این ساختمان ممکن است به ۶ میلیون دلار برسد و مبلغ ۲,۹۴۰,۸۰۰ دلار آن شامل مالیات بر ماترک خواهد بود. بنابراین با نگه داشتن ساختمان دانی باید آگاه باشد که بالا رفتن قیمت ساختمان ارزش ماترک او را بالا میبرد و بعد از فوتش تقریبا" نصف قیمت ساختمان به دولت تعلق خواهد داشت.

برای جلوگیری از اینکه دولت در آینده صاحب نیمی از دارائی وی نشود، دانی باید موقع حیاتش ساختمان را به فرزندانش منتقل کند. با این عمل ارزش ساختمان در آینده جزو ماترک دانی حساب نخواهد شد. یکی از راه ها برای خارج کردن ساختمان از ماترک دانی اینست که فورا" این ملک را به فرزندانش منتقل کند ولی ممکن است این راه قابل اجرا نباشد زیرا درآمدی که دانی از این ساختمان دارد برای او مهم است و شاید اصلا" حاضر نباشد از ساختمانش جدا شود. از آن گذشته به یک هدیه ۲ میلیون دلاری اقلا" ۴۸۰,۵۵۰ دلار مالیات تعلق میگیرد. بنابراین باید در جستجوی راه های دیگری برای انتقال ساختمان به فرزندان شد. این سیستم به عنوان GRAT شناخته شده بمعنی «تراست با حفظ درآمد سالانه» Grantor Retained Annuity Trust. تحت شرایط GRAT دانی ملکش را برای مدت ثابتی – مثلا" ۱۵ سال، منتقل به یک تراست میکند بدین شرط که حقوق استفاده از درآمد برای دانی تضمین شده است. بدین صورت دانی میتواند ملکش را مانند سابق اداره کند و حتی با این عمل میتواند حقوق هم دریافت کند. بعد از اتمام مدتی که تعیین شده (مثلا" ۱۵ سال) تراست به فرزندان تقسیم میشود. معنی این کار اینست که با وجودیکه دانی ملکش را از ماترک بیرون کرده این تضمین را دارد که در مدت ۱۵ سال درآمد خوبی خواهد داشت.

با این سیستم دانی منافع خود را در ساختمان حفظ میکند و در اینصورت ارزش هدیه اساسا" کم خواهد شد.

مطابق جدول های مالیاتی IRS با انتقال یک ساختمان ۲ میلیونی بدین شرط که صاحب اولیه ساختمان حق دریافت ۲۰۰ هزار دلار را در سال بمدت ثابتی داشته باشد، از لحاظ ارزش هدیه فقط مبلغ ۴۱۶,۷۲۰ دلار حساب خواهد شد. لازم است که توصیه شود که فقط بیش از ۶۵۷,۰۰۰ دلار شامل پرداخت مالیات است. از این لحاظ انتقال بدین صورتی که شرح دادیم به آن مالیاتی تعلق نمیگیرد.

با تنظیم انتقال مطابق سیستم GRAT دانی موفق به حفظ درآمد سالانه از ساختمان خود خواهد شد و در ضمن از جمع ماترک خود کم کرده و فرزندانش تقریبا" نیم میلیون دلار پس انداز میکنند. سیستم GRAT این امتیاز را دارد که میتوان در آن تغییراتی نیز داد.

هر چه مقدار درآمد ثابت سالانه بیشتر باشد مقدار مالیاتی که روی هدیه باید پرداخت شود کم میشود. همینطور هر چه مدتی که درآمد سالانه باید پرداخت شود طولانی تر باشد، ارزش هدیه کمتر خواهد شد. معنی آن اینست که هر چه ترم قرارداد طولانی تر باشد، مالیات کمتر پرداخت خواهد شد. ولی اگر صاحب ساختمان تا آخر ترم قرارداد (در مثال بالا ۱۵ سال) در حیات نباشد سرمایه تراست اتوماتیک جزو ماترک خواهد شد و شرایط قبلی لغو خواهد شد.

اگر برنامه ماترک خوب تنظیم بشود، GRAT وسیله بسیار خوب و مفیدی است مخصوصا" برای آنهائیکه دارائی شان در شرف ترقی است بدین وسیله میشود درآمد ثابتی برای صاحب سرمایه باشد و انتقال به وارثان آسان تر شود.

اگر شما ماترک قابل توجه و بزرگی دارید باید جدا" در فکر باشید که از تنظیم صحیح ماترک استفاده کنید تا بتوانید فرزندانتان را از پرداخت مبالغ هنگفت مالیات در آینده حفظ کنید.

الکترولایت تهرانی

تعمیرات کلیه لوازم برقی

توسط متخصصین فنی

• سیم کشی ساختمان • نصب کولر و چراغهای سقفی

• نصب تلفن های داخلی

• نصب تایمر برای شبات

Cel.: (516) 312-9355

Tel: (718) 897-4694 pager: (917) 768-2476

آگهی ازدواج

از: ربای حنیم کاسورلا
ترجمه از متن اصلی انگلیسی

در ماه نوامبر گذشته ربای حییم کاسورلا از کنیسای سفارادی «ماگن داوید» شهر واشنگتن در برنامهء مخصوص جوانان سخنرانی ایراد کردند که متن آن را در زیر ملاحظه میکنید:

این روزها پدیدهء فرهنگی تازه ای جلب توجه میکند که در گذشته کاملا" ناشناخته بود. این پدیده «آگهی های ازدواج» است. هر نشریه ای را که باز کنید خواه «نیویورکر» یا «ویلیج ویس»، «هارپر» یا «آتلانتیک»، «بنی بریت» یا «هداسا»، بخشی از آن به آگهی های ازدواج اختصاص داده شده است و این آگهی ها از طرف خانمها و یا آقایانی است که دنبال زوج میگردند.

من بدلیل کنجکاوی، علاقهء خاصی به خواندن این آگهی ها دارم. به عقیدهء من این آگهی ها نشان دهندهء آرزوها، ارزش ها، انتظارات و بالاخره تصویری است که افراد از خودشان دارند. من فکر میکنم که آنها گواهی میباشند بر حس تنهائی و احتیاج به همدم و یاور انسانها. این آگهی ها میتوانند به ما بیاموزند که مردم امروز چه میخواهند و چه چیزی را از دیگران انتظار دارند.

اجازه بدهید یکی از این آگهی ها را که چند وقت پیش خواندم و برایم جالب آمد برایتان بخوانم. این آگهی در هفته نامهء نیویورکر نقل شده بود. من آنرا آهسته برایتان میخوانم که یکایک لغات را جذب کنید و بر روی لغاتی که با حروف درشت نوشته شده بودند تأکید میکنم.

«دختری هستم دوست داشتنی، مهربان، ظریف، با ادب، یهودی مجرد و با اطلاع، جویندهء مردی هستم مطمئن بخود، یهودی، مجرد که قدش بین ۵ فوت و ۹ اینچ تا ۵ فوت و ۱۱ اینچ باشد. سنش بین ۳۵ تا ۴۰، ثروتمند، دست و دل باز، مثبت، معتقد، با محبت، اهل خانواده، دلسوز، با نشاط که به سلامتی اهمیت بدهد، لاغر و متناسب، مشروب خور نباشد» و بعد می افزاید: «اهل دخانیات و مواد مخدر نباشد، بچه نداشته باشد (تا بحال نمیدانستیم که بچه و دخانیات و مواد مخدر در یک طبقه بندی قرار میگیرند)، سر و گوشش نجنبد (یعنی ددری نباشد)، معتاد بکار نباشد، تر و تمیز و پرانرژی که علاقه به اسکی، رستوران، ماجراجوئی و کتاب داشته باشد. امین باشد و اهل تفاهم و خوش مشرب. نامهء خود را بانضمام عکس به آدرس ... بفرستید».

این آگهی را خواندم و چندین سئوال برایم مطرح شد. اولا" چند نفر آدم می شناسید که همهء این صفات را داشته باشند؟ این خانم ۲۵ صفت مختلف را طالب میباشد. اگر فردی پیدا شد که فقط ۱۸ تا ۲۰ خصوصیت لازم را داشت چه میشود؟ آیا دست رد به سینه اش میگذارد. دوم، چه نوع مردی به این آگهی جواب میدهد؟ اگر او شامل همهء این خصوصیات بود دیگر چه احتیاجی به آن خانم داشت؟! او میتوانست با نگاه کردن در آئینه مظهر کمال را ببیند.

دلیل دل آزردگی من از این آگهی این نیست که احیانا" بعضی مردها فاقد یک یا احیانا" دو تا از صفات ذکر شده میباشند. من از این جهت ناراحتم که فکر میکنم این خانم با تعیین استانداردهای غیر ممکن خودش موجبات ناکامی خود را فراهم کرده. او با وضع شرایط محدود و مخصوص بجز یأس و ناامیدی چیزی عایدش نمیشود. حال اگر این آگهی یک مورد استثنائی و زائیدهء ذهن یک بچهء نابالغ «نُنر» بود و به او تلقین شده بود که پرنسسی است که هیچ مردی لیاقت او را ندارد، من وقت شما را تلف نمیکردم. من از آن نگرانم که این نوع خیال پردازی، شایع تر از آن باشد که ما انتظار داریم. شاید تقصیر تلویزیون است که در آگهی های آن همه خوش هیکل و خوشگل هستند و در فیلم هایش قهرمانان بی عیب و نقص. و شاید تقصیر تعلیم و تربیت امروزی است که به جوانان ما می آموزد که «این حق آنهاست که خوشبخت و راضی» باشند و اگر در زندگی به آمال خود نرسند حق دارند طلب خسارت کنند. این نوع عواطف مختص کودکان نیست، بلکه در فرهنگ ما متداول و عادی شده. افراد برای طرف معاشرتشان چنان شرایطی قائل میشوند که در غایت تعداد کاندیداها به هیچ میرسد. حال این «طرف» میتواند کارفرما، کارمند و یا همسر آینده شان باشد.

برای زندگی در این دنیای غیر کامل و برای همزیستی با انسانهای غیر کامل، به دو چیز احتیاج داریم: فروتنی و تفاهم. فروتنی بخاطر نواقص خودمان و تفاهم برای کمبودهای دیگران.

این طرز فکر ناشی از آن است که افراد متوجه نیستند که در دنیا انسان، زن، شوهر، ربای، کارفرما، کارمند و حتی حرفه ایده آل و بی عیب به اندازه کافی وجود ندارد. گویا بعضی ها نمیدانند که «کمال» منحصر به پروردگار است و بس – انتظار کمال در هر رابطه ای منجر به ناامیدی یا فریب میشود. چون هیچ کس و هیچ چیز بی عیب نیست و نباید چنین انتظاری را داشت.

این مسئله منحصر به رابطهء زن و مرد نیست. ما در ذهن خود آگهی هائی را تنظیم میکنیم که بی شباهت به این آگهی های روزنامه ای نیست. اجازه بدهید چند نمونه از آن را برایتان ذکر کنم.

بعضی پدر و مادرها در ذهن خودشان آگهی با این متن تهیه میکنند:

«پدر و مادری هستیم پرمحبت، سطح بالا، تحصیل کرده و جویای فرزندی هستیم با هوش، خوش ظاهر، سالم، ورزشکار، با احساس، کم توقع که در هر مورد از فرزندان دور و بریهای ما جلوتر باشد. او باید همیشه برای اولیای خودش وقت داشته باشد در حالیکه همزمان باید در تعقیب آینده ای درخشان با شغل دکتری و وکالت باشد. برای وضع حمل چنین نوزادی آماده میباشیم».

و یا «دنبال دوستی هستم تو دل برو، مهربان، شوخ صفت، سهل گیر، کم توقع و همیشه در دسترس (فقط در مواردی که من احتیاج دارم). هرگز نباید کسل یا غمگین باشد چون من حوصله اش را ندارم. اگر بخواهیم از هم جدا شویم قشقرق بپا نکند. داوطلبین به آدرس زیر تماس بگیرند.

و در رابطه با خداوند: «فردی هستم اسما" مذهبی که اصول را چندان رعایت نمیکنم، جویای خدائی هستم بخشنده و مهربان که بی نهایت صبور باشد. برآورندهء همه آرزوهای من باشد و احتیاجات من را درک کند، من را از همهء بلایا محافظت کند و از من انتظار زیادی نداشته باشد (بجز رفتن اتفاقی به کنیسا و پرداخت بدهی هایم به آن). او خودش را بمن بنماید و از من انتظار تلاش برای شناخت خود نداشته باشد. دشمنانم را (در صورت تمایل) نابود کند. از طریق کنیسای.... میتوان با من تماس گرفت».

وقتی در ذهن تان چنین خیالات و آرزوهائی را می پرورانید، میدانید که از واقعیت بدور هستید ولی این خواب و خیال ها جزء لاینفک افکار روزمرهء اکثر ما میباشد.

«فرانسین کلاگبرن» کتابی نوشته است به نام «هنر با همسر ماندن» که من شیفته آن شده ام. در این کتاب نویسنده میگوید که راز ازدواج موفق در این است که دنبال «کمال» نباشیم چه از زوجمان و چه از خودمان. او مینویسد که مردم فکر میکنند زندگی کردن با «غیر کامل» یک نوع سازش و یا فداکاری است؛ آنها اشتباه میکنند. قدرت زندگی کردن با «غیر کامل» جوهر اصلی بلوغ فکری است. انسان بالغ قادر به قبول محدودیت هائی است که زندگی در سر راهش قرار میدهد و با آنها کنار می آید. و این هنر «کنار آمدن» با واقعیت است که برای او دستاوردی ارضاء کننده بحساب میآید.

با یک بصیرت عاقلانه در یهودیت و توراى خودمان می بینیم که تمام شخصیت های توراه از اول تا به آخر کامل نیستند؛ با وجود این ما به آنها احترام میگذاریم و از آنها می آموزیم. در واقع دقیقا" به دلیل این که آنها نیز کامل نیستند راهنمای ما افراد عادی که کامل نیستند میباشند.

به عقیدهء من برای زندگی در این دنیای غیر کامل و برای همزیستی با انسانهای غیر کامل، به دو چیز احتیاج داریم: فروتنی و تفاهم. فروتنی بخاطر نواقص خودمان و تفاهم برای کمبودهای دیگران.

شاید این داستان را شنیده باشید که زنی به قصابی مراجعه میکند و میگوید یک مرغ تازه میخواهم. قصاب مرغی به او میدهد. زن زیر بال مرغ را بو میکند و میگوید «این بقدر کافی تازه نیست» قصاب مرغ دوم را می آورد و بعد سوم و چهارم، پنجم و ششم و هر دفعه خانم زیر پر و بال مرغ را با دقت بو میکند و باز میگوید «این بقدر کافی تازه نیست» قصاب بخشم میآید و میگوید «خانم ها فکر می کنید که چنین امتحانی را خود شما می توانستید قبول شوید؟».

این جوابی است برای همهء ما که کمال مطلوب را در دیگران می جوئیم. اگر خودمان کامل نیستیم چرا شرط دوست داشتن بقیه را کامل بودن میدانیم.

داستان عجیبی در تلمود آمده که حکمت زیادی در آن نهفته است. مردی بود که با زن «شَلی» ازدواج کرده بود و درتمام طول زندگی اش متوجه این نقص زنش نشد. این سئوال پیش میآید که چنین چیزی چگونه ممکن میباشد؟ یکی از جوابهای تلمود این است که آن زن هرگز پای ناقصش را به شوهر نشان نداد. جواب دیگر آن است که شوهر آنقدر متواضع بود که هرگز نگاه نکرد. ولی نظر من این است که او تمام توجه اش معطوف خصوصیات پسندیدهء زنش بود. آن مرد آنقدر شیفتهء قلب خوب و پرهیزگاری زنش بود که متوجه این نقص جسمی نشده بود. وی آنقدر زنش را دوست داشت که نقص او را نادیده میگرفت. در چشمان او در مقابل صفات نیکوی زنش این موضوع اهمیتی نداشت.

این است عشق. عشق یعنی دوست داشتن کسی با وجود معایبش.

در خاتمه اجازه بدهید که یک بار دیگر آگهی «نیویورکر» را مطرح کرده و آن را به سلیقهء خود اصلاح کنم.

«دختری هستم یهودی، با زیبائی معمولی که دارای بعضی خصوصیات مثبت و منفی میباشم. و علاقمندم با «انسانی» (בן אדם) ملاقات کنم که سخاوتمند باشد و دلسوز و اهل خانواده. خواهش میکنم هیچ عکسی نفرستید چون نمیخواهم قضاوتم تحت تأثیر ظاهر شما قرار گیرد. هر کس که بعضی از این خصوصیات را دارد و علاقه دارد با فردی که دارای بعضی از آن خصوصیات است ملاقات کند، میتواند با من تماس بگیرد. من کامل نیستم ولی قلب خوبی دارم. اگر شما هم دارای چنین قلب مهربانی هستید شاید بتوانیم ملاقات کنیم و با هم آشنا شویم و بعد اگر قدری از یکدیگر خوشمان آمد، با کمک خداوند بقیه امور را حل و فصل میکنیم. در صورت تمایل با آدرس زیر تماس حاصل فرمائید.»

Menora Electric
منورا الکتریک
سرویس سریع و مطمئن و قابل اعتماد
تعمیر و سرویس تلویزیون، VCR، جارو برقی و کولر
• سیم کشی و تعمیرات منازل و شرکتها
• تعمیر و نصب پنکه های سقفی و لوستر
• نصب چراغهای اتوماتیک (timer) برای شبات
Tel: (516) 621-0907
Cel. (516) 426-5631

پارچه ای که روی پرچم نبود!

از: بهروز دیلمانیان

سالها دستمان را زیر چانه مان زدیم، سرمان را خاراندیم، از بزرگترها پرسیدیم اما چیزی عایدمان نشد. نفهمیدیم که چرا گروهی از ما مردم میراث جوانمردی، امانت داری و درستکاری پدرانمان را به ارث نبردیم. کجای کار عیب داشت؟ اما بالاخره همین تازگی ها کشف کردیم که علت یا «مکان» و یا «زبان» است! حالا عرض می کنم چطور.

پدران ما همیشه درس های پسندیدهء اخلاقی را بصورت شعر و مَثل در گوش ما زمزمه کردند:

تو نیکی می کن و در دجله انداز که ایزد در بیابانت دهد باز

یا اینکه:

چو می بینی که نابینا و چاهست اگر خاموش بنشینی گناهست

فرض کنید شخصی میخواهد نیکی کند و در دجله بیاندازد. خوب میدانید که توی شهر نیویورک از «دجله» خبری نیست. مسئله مکان همین است! اینجا البته رودخانه «هودسون» دارند اما لامصب اینقدر بزرگ است که نیکی را در آن بریزی گم میشود و بحساب نمی آید! علاوه بر این – تا دو هزار کیلومتر به هر طرف بروی یک وجب بیابان ندارند که آدم بتواند جواب نیکی را پس بگیرد! از همه اینها گذشته، مردم چندان نیکی ندیده اند و نمی دانند چه جور چیزی است و چطور آنرا در رودخانه می اندازند. پس خود بخود مسئله نیکی کردن منتفی است و گناهی متوجه مردم نیست. تقصیر «زمانه» است و بس.

اما میرسیم به مسئله «زبان». طبیعی است که کسی که از ایران دور مانده باشد، کم کم ریزه کاری های زبان فارسی را فراموش میکند و ممکن است شعرها و مثل ها را با هم – اشتباها" قاطی کند. در نتیجه دو تا شعر بالا را جور دیگر می خواند:

چو می بینی که نابینا و چاهست تو نیکی می کن و در چاهش انداز!

اگر اتفاق سوئی می افتد، حتما" نتیجه همین مخلوط کردن پندها و نصیحت ها است، اگرنه باور می کنید که کسی نسبت به مال مردم نظر سوئی داشته باشد؟! کسی از مردم امانت بگیرد و پس ندهد؟ کسی گرگ صفت لباس میش بپوشد؟ کسی خود را بدروغ ورشکسته اعلام کند و پول پیر و یتیم و بیوه را بالا بکشد؟ کسی از روبرو کباب تعارف کند و از پشت سیخش را فرو کند؟

قصه خیاط و پرچم روز قیامت شنیدنی است. میگویند خیاطی بود خیلی مؤمن و متعصب! اما عادت زشتی داشت که اگر لباس مشتری سه ذرع پارچه لازم داشت، ۵ ذرع سفارش میداد و پارچه اضافی را خودش برمیداشت. بعبارت دیگر نان دزدی را بیشتر میخورد تا نان هنرش را!

یک شب خوابید و خواب دید که او را در دادگاه قیامت به محاکمه برده اند و از همه پارچه هائی که دزدیده است علَم یا پرچم بالابلندی دوخته اند و مقابل دادگاه برافراشته اند که گواه همه دزدی ها و دروغ گفتن های او باشد. خیاط وحشت زده و عرق ریزان از خواب پرید و توبه کرد که دیگر از مردم پارچه اضافی نخواهد و به مال مردم دست درازی نکند. به شاگردانش هم سفارش کرد که اگر احیانا" دو باره هوس کرد از پارچه ها بدزدد قضیه علم را به او یادآوری کنند.

دو روز بعد یکی از مشتری ها لباس فاخری لازم داشت. خیاط به عادت سابق، دو ذرع پارچه اضافه خواست. یکی از کارگرها گفت: استاد، علَم یادتان هست؟! خیاط فورا" گفت: «این رنگ پارچه توش نبود!»

بزرگان ما، جامعه ما، پدران ما، پرچم هزار وصله را به ما نشان دادند. نشان دادند که عمل ما را روزی، جائی، در مقابل کسی علم خواهند کرد. سعی کردند در دل ما ترس دادگاه آسمانی، قیامت و بیم محکمه آخرت را بنشانند؛ کوشش کردند در قلب ما محبت، مردانگی، بی نیازی و سخاوت بکارند. تلاش کردند محبت خانواده، دوست، هم مسلک، و همه انسانها در دل ما شکوفا شود و حرمت مذهب، جامعه و ارزشهای اخلاقی در چشم ما بالا و والا باشد.

بسیاری از ما همه چیز را روی هوس خود عوض می کنیم؛ معیارها را نادیده میگیریم، هر پارچه فاخر را که می بینیم جای آن را توی پرچم خالی می بینیم و راه دزدی را باز می کنیم، اندرزها، شعرها و مَثل ها را بهم می آمیزیم و از آنها معانی عجیب و مفاهیم مضحک می سازیم. غافل از آنکه پرچم ما با همه وصله های رنگارنگ، اقلا" در مقابل دادگاه های افکار عمومی برافراشته خواهد شد.

مادر همه دردهای اجتماعی ما، انتظار بی پایان از زندگانی است. غالبا" معتقدیم که آنچه از راه کار و کسب بدست می آوریم در خور شأن و مقام ما نیست. بیشتر فکر میکنیم که سرنوشت بما خیانت کرده است و متقاعد هستیم که راه دیگر، راه بهتر و کوتاه تری هم برای پولدار شدن هست و همه فکر میکنیم که ثروت بیشتر از هر راه بدست آمده باشد ضامن شادمانی است و اجبارا" مقام اجتماعی بالاتر و شخصیت مهمتر نیز به ارمغان می آورد. بسیاری دخترها و پسرهای دم بخت هم با همین رؤیا می خوابند و برمیخیزند که من سزاوار بهتر از اینها هستم.

تا وقتی گروهی از ما اینطور فکر میکنیم باید در انتظار نادرستی ها، فریبکاریها، بیرحمی ها، تجاوز به مال، حیثیت و حقوق افراد جامعه خود باشیم. تا وقتی به حاصل کار و زحمت و نصیب و قسمت خود قانع نباشیم، پرچم هزار وصله ما با همه رنگهای زننده و زشتش مقابل مردم علم خواهد شد.

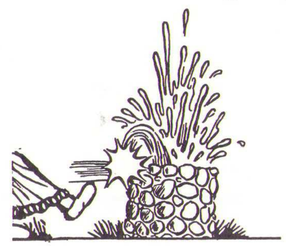

بحث سیاسی

از: یعقوب اسمعیلی

بوی خون از اجساد سربازان مصری در صحرای سینا به مشام میرسید. غبار سفید رنگ شنزار صحرا بر روی تانک های ایسرائلی و مصری در جنگ یوم کیپور بچشم میخورد. در روزهای آخر جنگ ۷۳ به فرمانده هنگ زرهی ایسرائل ژنرال دان شمرون مأموریت داده شد که از خط آتش بس گذشته و به ملاقات فرمانده کلی قوای شکست خورده مصر رفته تا وی را برای مذاکره با ژنرال یاریو به قسمت ایسرائلی بیاورد. در موقع برگشت ژنرال عبدول عانی جماسی که در واقع طراح جنگ یوم کیپور بود به دان شمرون گفت: ما در سال ۱۹۴۸ و ۱۹۶۷ و همچنین در جنگ اخیر که ارتش شما را غافلگیر کردیم یقین به موفقیت خود داشتیم ولی متأسفانه هر سه بار مواجه با شکست شدیم. حال بهتر است راه صلح را امتحان کرده بلکه در این راه موفق شویم.

مورخین، این کلمات ژنرال جماسی را نقطه عطفی در روابط مصر و ایسرائل دانسته و اظهار داشتند حال که اعراب مطمئن شدند به هیچ وجه قادر به شکست ایسرائل نیستند پس بهتر است راه صلح و همزیستی را پیشه کنند. متقاعب آن بعد از مدتی سران وقت ایسرائل و مصر روانشان شاد مناخم بگین و انور سادات در این راه گام برداشته و قرارداد صلح را امضاء کردند. با توجه به اینکه روابط مصر و ایسرائل از سردی خاصی برخوردار است ولی در این مدت نه سرباز مصری کشته شده و نه شهروند ایسرائلی به گروگان گرفته شده است.

ولی با وقایع اخیر جنگ و ترور با فلسطینی ها، مطلبی برای سران ایسرائل روشن شد. آن اینکه عرفات و دار و دسته اش هنوز در دنیای دیروز زندگی کرده و تجربه تلخ شکست های پی در پی اعراب را فراموش کرده اند و تصور میکنند با ترور و آدم کشی قادرند نظر خود را به ایسرائل تحمیل کنند. فلسطینی ها فراموش کرده اند که بعد از پنجاه و دو سال اولین بار است که دولت ایسرائل دست صلح به طرف رهبران فلسطینی دراز کرده و مایل است به آنها حق آب و خاک بدهد. در صورتیکه ظرف قرن گذشته هیچ کشور مسلمان یا عربی حاضر نشده حقی برای ملت فلسطین قائل شود.

ولی متأسفانه رهبران فلسطین امر به خودشان مشتبه شده. حالا یروشالیم را میخواهند، ادعای تپه مقدس و دیوار ندبه را میکنند و طالب برگشت میلیون ها آواره فلسطینی به خاک اصلی ایسرائل هستند. این طرز فکر خودخواهانه باعث شده که مردم ایسرائل عکس العمل سخت نشان داده و طالب برکناری نخست وزیر ایسرائل اهود باراک شوند و طبق آمار موجود اگر دگرگونی غیر منتظره ای بوجود نیاید، شانس انتخاب شدن رهبر حزب لیکود اریئل شارون که به تندروی و خشونت معروف است زیاد میباشد. در آن موقع عرفات و دار و دسته اش چیزی دستگیرشان نمیشود و اگر اصرار کنند و دنبال ترور و آدم کشی بروند شاید مجبور شوند دوباره کاخ باصطلاح ریاست جمهوری خود را به تونس یا یک کشور عربی دیگر منتقل کنند و آرزوی استقلال و کشور فلسطینی را به گور ببرند.

حال امیدواریم که ملت و رهبران فلسطینی با روشن بینی عمل کرده و گول شعار کشورهای تندرو مانند ایران و عراق و سوریه را نخورده و شانس بزرگ صلح را آسان از دست ندهند، در غیر اینصورت ملت فلسطینی هیچ وقت رهبران فلسطین را که شانس صلح را از دست داده اند نخواهند بخشید.

FOR SALE - BY OWNER

GREAT NECK VILLAGE

Lovely Cul-D-Sac Off Steamboat Rd. Center Hall Colonial - 4 Bedrooms - 3 ½ Baths - Eat In Kitchen - Dining Room - Living Room with Fireplace - Small Den - Full Basement - Asking $597 K

برای فروش بدون واسطه

خانه ای زیبا دو طبقه واقع در یکی از کوچه های بن بست «استیم بوت رود»، چهار اطاق خواب، سه و نیم حمام، آشپزخانه با امکان صرف صبحانه، اطاق ناهارخوری، اطاق پذیرائی با بخاری دیواری (شومینه)، اطاق دِن، زیرزمین کامل، بقیمت ۵۹۷,۰۰۰ دلار بفروش میرسد.

516-482-1755

از گوشه و کنار

زمان در اینترنت

سازمان یهودیان مذهبی امریکا (Orthodox Union) اخیرا" یک سایت کامپیوتری در شبکه اینترنت تعیین نموده که پاسخگوی بسیاری از سئوالات مذهبی و اجتماعی جوامع یهودی میباشد. این سایت تحت عنوان "Zmanim" که بزبان عبری معنی «زمانها» را میدهد، اطلاعات مختلفی از قبیل موقع روشن کردن شمع شبات، وقت برافروختن شمع هودالا، همچنین ساعات طلوع و غروب آفتاب و بسیاری موضوعات دیگر را در هر روز و هر ساعت در تمام شهرها و کشورها در اختیار علاقمندان میگذارد. همچنین میزان طول و عرض جغرافیائی و مطابقت با ساعت گرینویچ را در تمام نقاط جهان نشان میدهد. این برنامه طوری تنظیم شده که علاقمندان در باره هزار سال بعد از این هم میتوانند اطلاعاتی کسب کنند؛ بعنوان مثال بدانند که در سال ۳۰۰۱ کیپور روز چند شنبه است و ساعات شرعی از چه قرار میباشد.

خانم «ریوکا گرشون» مسئول این سایت میگوید این برنامه بدین مناسبت گذاشته شد که تاکنون همه روزه از اقصی نقاط دنیا اشخاصی بوسیله تلفن، نامه، فکس و e-mail با ما تماس گرفته در باره سالهای آینده از ما سئوالات مختلف شرعی میکردند و ما ناچار بودیم وقت زیادی به جواب گوئی آنها اختصاص دهیم ولی اینک هر کسی میتواند از طریق اینترنت به آسانی این اطلاعات را کسب کند.

در ضمن جالب است که این سازمان یک خوش خبری هم برای آقای جوزف لیبرمن، یهودی ارتودوکس، کاندیدای شکست خورده پست معاونت رئیس جمهوری دارد و آن این است که اگر او در انتخابات امسال پیروز میشد چون روز بیستم ژانویه مصادف با روز شبات است نمیتوانست با اتومبیل به محل مراسم برود ولی اگر سناتور لیبرمن در سال ۲۰۰۵ دوباره خودش را کاندید کند و انتخاب بشود، چون مراسم افتتاحیه در روز پنجشنبه بیستم ژانویه برگزار خواهد شد او میتواند براحتی با لیموزین به محل جشن برود. آدرس این سایت از این قرار است: www.ou.org/zmanim

صد ساله نمونه

افراد جامعه ما کم و بیش با فعالیت های سازمان خیریه زنان هداسا آشنائی دارند. بسیاری از بانوان ما عضو این سازمان خیریه هستند و بعضی آقایان نیز عضو وابسته آن میباشند. تاریخچه سازمان هداسا بطور اختصار از این قرار است که در سال ۱۹۱۲ یک بانوی یهودی امریکائی بنام «هنریتا زولد» برأی دیدار از سرزمین ایسرائل که در آن زمان فلسطین نامیده میشد به آنجا سفر کرد. او با مشاهده وضع نابسامان این سرزمین و کمبودهائی که در آنجا بچشم میخورد بسیار تحت تأثیر قرار گرفت و با کمک چند نفر از دوستانش یک شیرخوارگاه نمونه برای نوزادان و یک درمانگاه چشم پزشکی و تراخم برای استفاده مهاجرین یهودی تأسیس نمود. او پس از بازگشت به امریکا مشاهدات خود را برای دوستان و آشنایانش شرح داد و عده ای را دور خود جمع نمود.

تهیه و تنظیم از: حشمت بصلی

Curios quartet: Minnie Breenberg sits at table full of tchotchkes with her helper at the store, Mark Siegel, and Hadassah officials Elaine Weiser, second from left, and Karen Ashkenase.

این عده با کمک یکدیگر سازمان هداسا را پی ریزی نموده و شروع به جمع آوری اعانه کردند. بر اثر کوشش های خستگی ناپذیر این بانوان بود که در سالهای بعد بیمارستان هداسا در دامنه کوهی در یروشالیم بنیان گزاری گردید و به معالجه بیماران پرداخت. در جریان جنگهای استقلال، این بیمارستان بدست اعراب افتاد و ویران گردید. ولی با اینحال فعالیت زنان هداسا متوقف نشد. آنها در محل دیگری در حومه یروشالیم مرکز جدید پزشکی و درمانی هداسا را تأسیس نمودند. بعد از جنگ شش روزه، بیمارستان اولی نیز دوباره در اختیار کشور ایسرائل قرار گرفت و بازسازی و تجهیز گردید که تا به امروز هر دو بیمارستان بکار خود ادامه میدهند. اکنون علاوه بر این دو بیمارستان، تأسیسات دیگری از قبیل دانشکده پزشکی، آموزشگاه پرستاری، مدارس حرفه ای و شبانه روزی برای فرزندان مهاجرین، برنامه های مسافرت نوجوانان کشورهای مختلف به کشور ایسرائل و بسیاری اقدامات دیگر توسط هداسا انجام میگیرد و در حال توسعه میباشد.

گزارش ها نشان میدهد که در سال ۱۹۹۹ سازمان هداسا موفق شده است مبلغ ۶۷ میلیون دلار جمع آوری نموده به ایسرائل بفرستد. قسمتی از این اعانات معمولا" توسط سرمایه داران بزرگ و صاحبان مشاغل تأمین میشود و قسمتی از آن توسط خانم های عضو هداسا بطرق مختلف جمع آوری میگردد که ما یکی از این خانم های نمونه را اینک معرفی میکنیم:

در شماره ۷۳۴ میدل نک رود در منطقه گریت نک، فروشگاهی وجود دارد که پشت ویترین آن نوشته ای با این عبارت بچشم میخورد: "Hadassah Rummage". اجناس این فروشگاه تماما" بطور رایگان توسط افراد خیرخواه تأمین میشود که بعضی از این اجناس نو و بعضی دست دوم میباشد. در این فروشگاه از لباس عروس گرفته تا جواهرات تزئینی، ساعتهای دیواری، اثاثیه قدیمی انتیک و غیر انتیک و انواع کالا و لوازم منزل در اختیار خریداران قرار میگیرد. قیمت ها در این فروشگاه بسیار مناسب است و خریداران میتوانند آنرا نقد و یا به اقساط بپردازند. با این وصف این فروشگاه در نه ماهه اول سال ۲۰۰۰ یعنی تا آخر ماه سپتامبر موفق شده مبلغ ۵۸،۹۰۰ دلار درآمد داشته باشد که تمام آنرا در اختیار هداسا قرار داده است. البته نظیر این فروشگاه در

نقاط دیگر نیز وجود دارد ولی جالب این است که مدیر این فروشگاه خانم سالخورده ای است بنام «مینی برین برگ» (Mini Breenberg) که در همین ماه ژانویه صد ساله شده است! و با وجود این هنوز در این سن و سال با همت و پشتکار و بطور تمام وقت کار میکند. خانم «کارن اشکنازی» پرزیدنت شعبه هداسا در گریت نک میگوید ما بخانم برین برگ افتخار میکنیم و تصمیم گرفته ایم که بمناسبت ۱۰۰ سالگی او مبلغ ۱۰۰ هزار دلار اعانه جمع آوری کنیم و برای توسعه ساختمان «انستیتو شارت»، مرکز آسیب شناسی بیمارستان هداسا به ایسرائل بفرستیم.

خانم برین برگ ضمن مصاحبه ای با خبرنگار جوئیش ویک اظهار داشت: مادر من یکی از اعضاء بسیار فعال هداسا بود. موقعیکه من در سال ۱۹۲۰ با پسر عمویم ازدواج کردم به پیروی از مادرم به عضویت هداسا درآمدم و اکنون بیش از ۸۰ سال است که به این سازمان خیریه کمک میکنم. خانم گرین برگ دارای یک دختر، سه نوه و چهار نتیجه است که هیچکدام در نزدیکی او سکونت ندارند. او به تنهائی در یک آپارتمان در گریت نک زندگی میکند. این خانم میگوید چهار دیواری خانه برای من دلپذیر و قانع کننده نیست. من مایلم تا جائی که میتوانم فعال و مفید باشم. خانم برینبرگ هر روز ساعت ۹:۳۰ صبح در فروشگاهش حضور دارد و تا ساعت ۶:۳۰ بعد از ظهر به کار ادامه میدهد. معمولا" هر روزی یک نفر از اعضاء هداسا با اتومبیل صبح ها او را به محل کارش میبرد و عصرها برمیگرداند و یک نفر نیز بعنوان معاون در کارهای فروشگاه به او کمک میکند. حساب و کتاب این فروشگاه بعهده خود خانم برین برگ میباشد. او آدرس و مشخصات ۱،۶۰۰ نفر مشتریان خود را دارد و در مواقع لزوم با آنها تماس میگیرد و همچنین هر روز شخصا" به بانک مراجعه میکند و درآمد روزانه فروشگاه را بحساب هداسا واریز مینماید. این بانوی سالخورده از یکشنبه تا پنجشنبه بطور تمام وقت و جمعه ها نیمه وقت کار میکند و شبات ها به استراحت می پردازد. ولی در روزهای شبات معمولا" او اولین خانمی است که در کنیسا حضور پیدا میکند.

روز یکشنبه سوم دسامبر از طرف شعبه هداسا در گریت نک یک مهمانی صبحانه بمناسبت صدمین سال تولد خانم برین برگ از ساعت ۱۰ تا ۱۲ صبح در محل تمپل ایسرائل برگزار گردید. در این روز بعضی از شرکت کنندگان تمایل داشتند که مهمانی را بعد از ساعت ۱۲ نیز ادامه بدهند ولی خانم برینبرگ بیتابی میکرد که زودتر به فروشگاهش برود و کارش را شروع کند و البته رأس ساعت ۱۲ او روانه محل کارش گردید.

فعالیت و پشتکار خانم برینبرگ در بین ۱۰۰ ساله ها بینظیر و در بین ۶۰ – ۷۰ ساله ها کم نظیر است!

و اینک قطعه شعری را که اخیرا" سروده ام به خانم هائی که نشریه مگیلا را میخوانند تقدیم مینمایم:

معجزه عشق

در خزان زندگی بار دگر عاشق شدم — در پناه عشق بر هر مشکلی فائق شدم
عشق باعث شد که خود را در جوانی حس کنم — بارِ دیگر سرخوش و شاد همچنان سابق شدم

من در این دلدادگی هر چند تنها نیستم — یکّه تاز عاشقی در بین زنها نیستم
دوستانم نیز چون من واله و شیدای عشق — من که عاشق پیشه تر از جمع زنها نیستم

هر یک از ما گشته خاطرخواه در کوی دگر — عاشق شیرین زبانّی و بر و روی دگر
حشمت و اشرف و مهریّ و ملوک از یک طرف — شوکت و عصمت و سیما و شهین سوی دگر

لیک در این امر وجه اشتراک ما یکیست — مبدأ و مقصود در این عشق پاک ما یکیست
عشق افلاطونی ما نیست جز عشق نوه — شدت عشق نوه در بین جمع ما یکیست

* * *

با نوه من همدلّ و هم زبانی میکنم — گاه بازی گاه شعر و قصّه خوانی میکنم
معجز عشق نوه بر حشمتم افزوده است — من باین عشق افتخار جاودانی میکنم

نیویورک – ژانویه ۲۰۰۱

اخبار ایسرائیل

از: یعقوب اسمعیلی

اظهار نظر رئیس ستاد ارتش ایسرائیل

ژنرال شائول مفض

اخیرا" در گرد همآئی سران بلندپایه ارتش ایسرائیل که با حضور رئیس ستاد ارتش ایسرائیل انجام گرفت ژنرال شائول مفض نظر خود را در مورد صلح با فلسطینی ها بدین صورت اعلام نمود.

نامبرده اظهار داشت: ما اکنون در آستانه یک تحول بسیار حساس و تاریخی هستیم که طی آن مرزهای نهائی کشور ایسرائیل تأمین خواهد شد. ژنرال مفض با اشاره به مذاکرات صلح ایسرائیل با فلسطینی ها گفت: برخلاف تصور بسیاری، این مذاکرات ظرف چند روز یا چند ماه قابل حل نیست بلکه میتواند سالیان دراز بطول انجامد چون درخواست های عرفات خارج از توانائی ایسرائیل است و اگر ایسرائیل با آن موافقت کند امنیت این کشور به مخاطره خواهد افتاد. وی همچنین اضافه نمود: اکنون که مذاکرات صلح به مراحل نهائی و حساس نزدیک میشود، گروه های ضد صلح مانند حماس و جهاد اسلامی و گروه های تندروی فلسطینی با حمایت جمهوری اسلامی ایران و سوریه در صدد خواهند بود از طریق تروریسم و ضربات مهلک به ایسرائیل جلو پیشرفت صلح را گرفته و احیانا" این منطقه را به سوی یک جنگ همگانی بکشانند.

تلاش جدید برای فروش هواپیمای فالکن به چین

مقامات وزارت دفاع و همچنین کارشناسان نظامی ایسرائیل سلسله فعالیت هائی را برای متقاعد کردن وزارت دفاع امریکا برای فروش هواپیماهای اطلاعاتی فالکن ساخت ایسرائیل به چین آغاز نمودند. در سال گذشته شرکت ایسرائیلی «آلتا» قراردادی برای فروش چند فروند هواپیمای اطلاعاتی بنام فالکن با دولت چین به امضاء رسانید ولی دولت امریکا به بهانه اینکه فروش این هواپیما به امنیت سربازان امریکائی که در تایوان خدمت میکنند لطمه میزند مانع فروش آن به چین شد. مقامات ایسرائلی سعی دارند به مقامات امریکائی تفهیم کنند که فشار اصلی از طرف کارخانجات سازنده هواپیمای اطلاعاتی اواکس امریکائی که مشابه هواپیما فالکن را میسازند میباشد وگرنه فروش این نوع هواپیما به امنیت کشور امریکا یا منافع امریکائی در خارج از امریکا لطمه نمیزند. حال با انتخاب جورج بوش به ریاست جمهوری امریکا صاحب نظران نظامی ایسرائیل اظهار خوشبینی میکنند که با مذاکرات کارشناسان امریکائی و ایسرائلی موانع فروش این هواپیما برداشته شده و ایسرائیل بتواند طبق قرارداد امضاء شده هواپیمای مورد نظر را به چین تحویل دهد.

جمهوری اسلامی ایران و عراق در مقابل ایسرائیل

جمهوری اسلامی ایران مدتی است سیاست تحریک آمیز و مستقیمی را علیه ایسرائیل آغاز نموده و مقامات ایرانی در هر موقعیتی که بدست می آورند خواستار محو شدن ایسرائیل از نقشه جغرافیائی خاور میانه میشوند. پیرو همین طرز فکر، اخیرا" جمهوری اسلامی مناسبات خود را با عراق بهبود بخشیده و مذاکراتی را با مقامات عراقی آغاز کرده است تا ایران بتواند محموله های نظامی خود را از طریق آسمان عراق به گروه های تروریستی حزب ا لله در جنوب لبنان برساند.

قطار هوائی ایران تا کنون از طریق آسمان ترکیه به لبنان ارسال میگردید ولی اخیرا" دولت ترکیه از دولت ایران خواسته است تا صورت دقیق محموله های هواپیمائی که از آسمان ترکیه استفاده میشود را به دولت ترکیه ارائه دهد و در چند مورد هم هواپیماهای ایرانی با محموله آن به جمهوری اسلامی باز گردانده شده اند.

همزمان با این تحولات، یک مقام بلندپایه آلمانی که از ایسرائیل دیدن نمود اظهار داشت که دولت ایسرائیل بی جهت از موشکهای ایران نگران است زیرا موشکهای ایرانی در حال حاضر قادر به هدف گیری

دکتر شهره حبرونی
Shohre Hebroni, M.D. - Pediatrics
متخصص بیماریهای نوزادان، کودکان و نوجوانان
اکثر بیمه های درمانی پذیرفته میشود.
پذیرائی با تعیین وقت قبلی
1575 Hillside Ave. Suite 202
New Hyde Park, NY 11040
(516) 616-0456

It is not Painful to be Beautiful
Professional Electrolysis
Now in Great Neck!
The best system for hair removal forever from the face and all over the body, using advanced, brand new equipment, utilizing the latest in today's hair removal technology.
ادنا متخصص در سوزاندن موهای زائد بدن
Edna, with 22 years of experience
Hurry! Call **516-773-6366** or **516-482-8291**
now to take advantage of **special prices and bonuses!**

ایسرائیل نمیباشند و همچنین تهدیدات عراق علیه ایسرائیل جنبه تبلیغاتی دارد. از نظر نظامی عراق قادر به انجام هیچ گونه عملیات جنگی چشمگیری علیه ایسرائیل نمیباشد و احیانا" چنانچه موشکهائی در اختیار داشته باشد فاقد کلاهک های مجهز به سلاح های کشتار همگانی میباشد.

صلح ایسرائیل با فلسطینی ها: توسط کلینتون یا بوش؟

طبق گزارشهای رسیده از واشنگتن، دست اندرکاران سیاست خارجی امریکا و کابینه انتخابی جدید امریکا به رهبری «کولن پاول» وزیر خارجه جدید امریکا ترجیح میدهند مذاکرات صلح بین ایسرائیل و فلسطینی ها در زمان ریاست جمهوری بیل کلینتون خاتمه پیدا کرده و این مشکل خاور میانه بر دوش رئیس جمهور جدید امریکا قرار نگیرد. ولی ظاهرا" فلسطینی ها و شاید بعضی از سران سیاسی ایسرائیل بی میل نیستند که امضاء قرارداد صلح در زمان بوش انجام شود. طرفین معتقدند که از دولت جدید امریکا بهتر میتوان امتیاز گرفت.

تهدید اعراب ساکن یروشالیم شرقی

فیصل الحسینی که به نمایندگی از طرف یاسر عرفات به مسائل یروشالیم شرقی رسیدگی میکند اخیرا" در مصاحبه ای با روزنامه «ال ایام» اظهار داشته اعراب ساکن غرب رود اردن و یروشالیم شرقی که درخواست شهروندی ایسرائیل را بنمایند اموال و املاک آنها از طرف نمایندگان قضائی فلسطینی مصادره و هویت فلسطینی آنان باطل خواهد شد. سابقه نشان میدهد بسیاری از اعراب که ترجیح میدهند تابعیت ایسرائیل را داشته باشند مورد تهدید قرار گرفته و در بعضی موارد بقتل رسیده اند.

تکنولوژی در خدمت آب رسانی در ایسرائیل

شرکت «های تک» ایسرائیل بنام «واتر تک» اخیرا" وسیله ای اختراع کرده که از رطوبت هوا، آب آشامیدنی تولید میکند. این شرکت که مرکز آن در یروشالیم میباشد ماه گذشته توسط مدیر عامل آن آقای «ایتان بر» اعلام نمود که اولین دستگاه با موفقیت امتحان شده است. در حال حاضر استفاده از این نوع دستگاه ها منحصرا" در مکان هائی که دسترسی به آب ندارند مانند اردوگاههای نظامی یا مزارع کشاورزی و دامداری دوردست که از کمی آب همیشه در مضیقه میباشند استفاده خواهد شد و از سال ۲۰۰۲ دستگاه های بزرگتر و با حجم آب رسانی بیشتری تولید خواهند گردید. کارشناسان آبیاری و آب رسانی در ایسرائیل این اختراع را انقلابی در امور آب رسانی نامیده و امیدوارند که در آینده نزدیک مسئله آب آشامیدنی را از طریق این دستگاه ها بطور کامل حل نمایند. قابل توجه اینکه این دستگاه، انرژی خود را از خورشید گرفته و احتیاج به نیروی الکتریکی ندارد.

صادرات گل ایسرائیل

در آستانه سال نو مسیحی ایسرائیل طبق روال هر ساله شصت و پنج میلیون شاخه گل بخصوص گل سرخ به کشورهای اروپائی صادر نمود. گل های ایسرائیل از نوع بسیار مرغوب است و در اروپا هواخواهان بسیار دارد. ضمنا" یادآوری میشود که ایسرائیل بعد از کشور هلند و کلمبیا سومین کشور تولید کننده گل در دنیا میباشد.

دفتر وکالت روبرت بی چوپان
ROBERT BICHOUPAN, P.C.
Attorney at Law
• *Closings* • *Collections* • *Commercial* • *Contracts* • *Leases* • *Evictions*
• *Corporate* • *Wills and Trusts* • *Bankruptcy* • *Negligence* • *Family*
• کلوزینگ مستغلات • وصول طلب ها • تنظیم وصیت نامه • ورشکستگی
• دعاوی حقوقی تجاری • دعاوی مستأجر و صاحبخانه • امور خانوادگی
Great Neck
241 East Shore Road, Great Neck, NY 11023
Tel: (516) 482-1186
Fax: (516) 482-7614
Free Initial Consultation مشاوره اولیه رایگان

بزرگداشت ربای الیاهو بن حئیم در مراسم شام سالیانه بت ال

در ماه دسامبر سال ۲۰۰۰ در مراسم شام سازمان یشیوای بت ال که هر سال در نیویورک برگزار میشود از زحمات ربای الیاهو بن حئیم قدردانی بعمل آمد و جائزه مخصوص رهبری در راه توراه به ایشان اهداء شد. این برنامه شام با شرکت بیش از ۱،۵۰۰ نفر از طرفداران یشیوای بت ال در ایسرائل در هتل ماریوت منهتن برگزار شد. سخنران مخصوص این شب که در سابق رئیس جوامع یهودیان در یهودا و شومرن و نوار غزه بوده و در حال حاضر مشاور رهبران ایسرائلی میباشد، سخنرانی بسیار جالب و هیجان انگیزی در باره موقعیت اخیر کشور ایسرائل ایراد نمود. در طی این سخنرانی آقای «یخی ال لیتر» تمام یهودیان دنیا را به هنرپیشه هائی تشبیه کرد که نقش بسیار مهمی را در حمایت از کشور ایسرائل بازی میکنند. همچنین ربای بن حئیم در سخنرانی تشکر خود اهمیت اتحاد یهودیان چه در فامیل و چه در جامعه را در این دوران سخت بسیار تأکید کردند.

در قسمتی از برنامه از ربای بن حئیم بعنوان یک نابغه توراه یاد شد. ربای بن حئیم در سن ۱۷ سالگی به دریافت درجه ربانوت نائل شدند. ایشان از سال ۱۹۶۷ تا سال ۱۹۷۵ ریاست یک دبیرستان را در یروشالیم بعهده داشتند و در جنگ شش روزه سال ۱۹۶۷در ارتش ایسرائل و در نبرد آزادی یروشالیم خدمت کردند. ایشان همچنین در جنگ ۱۹۷۳ در روز کیپور بعنوان سرباز ذخیره شرکت داشتند و همراه قوای اریئل شارون از کانال سوئز عبور کردند. از سال ۱۹۷۵ ربای بن حئیم با جامعه مشهدی بودند. فعالیت ایشان در جامعه مشهدی در تهران شروع شد و همراه جامعه به نیویورک آمدند. در نیویورک ربای بن حئیم با زحمات خستگی ناپذیر مطالعه توراه و رعایت قوانین آن را تقویت کرده و میراث باشکوه سفارادی را در اینجا زنده کردند.

علاوه بر وظائف تمام مدت ایشان بعنوان یک ربای، آقای بن حئیم همچنین رئیس قسمت تحصیلات سفارادی دانشگاه یشیوا یونیورسیتی نیز میباشند. ایشان همچنین ربای اصلی بت دین (دادگاه دینی) جامعه سفارادی میباشند. شهرت ربای بن حئیم در سراسر جهان پخش شده و ایشان یکی از منابع اطلاعات دینی بحساب میآیند. ربانیم مختلف از سراسر امریکا برای پیدا کردن جواب به مشکل ترین سئوالات دینی با ربای بن حئیم مشورت میکنند.

مگیلا این بزرگداشت بجا را به ربای بن حئیم تبریک میگوید.

معرفی موهل جدید جامعه

از دوران کودکی در میلان، یونا دیلمانی همیشه آرزو داشت که موهل شده و مراسم ختنه را برای جامعه انجام دهد. هنگام مسافرت اخیر به کشور ایسرائل، یونا به آرزوی خود رسید و با کسب گواهی ختنه جدیدترین موهل جامعه مشهدی شد.

همانطوریکه یونا میگوید، کسب این گواهی کار آسانی نیست و احتیاج زیادی به از خودگذشتگی و شجاعت دارد. آرزوی دوران کودکی یونا در سال قبل هنگامی که او ناظر یک مراسم بریت میلا در کنیسای شعره طوا بود دوباره زنده شد. در آن روز موهل همراه خود دانشجوئی را برای فراگیری حرفه ختنه همراه آورده بود و این باعث شد که یونا نیز چنین برنامه ای را دنبال کند.

بعد از مطالعه قوانین مربوط به بریت میلا و شرکت در بسیاری از مراسم ختنه برای نظارت کار موهل، یونا رسما" برای فراگیری این حرفه به یکی از موهل های بسیار معروف ایسرائل، ربای شلمو مخبود ملحق شد. یونا مدت دو ماه بطور فشرده تحت نظارت ربای مخبود مطالعات بیشتری در این زمینه انجام داد و در بسیاری از مراسم بریت میلا با کمک ربای مخبود از نزدیک با این حرفه آشنا شد. ربای مخبود که صرفا" برای میتصوا کودکان را ختنه میکند تقریبا" روزی بین ۵ تا ۱۰ کودک را ختنه میکند. در این مدت یونا همراه ربای مخبود از طلوع آفتاب تا قبل از غروب که زمان انجام میتصوای بریت میلا است سراسر ایسرائل را طی میکردند تا این میتصوا را انجام دهند.

یونا دیلمانی در وقت اضافه خود روی پوست های جدا شده تمرین میکرد تا بیشتر با روش جداکردن پوست از بدن آشنا شود. بدلیل اینکه هر کودک با کودک دیگری تفاوت دارد، موهل باید بریت میلا را روی هر کودک بطور مختلف انجام دهد و این کار بسیار دشواری است. همچنین یونا در این مدت با روش مختلف جلوگیری از خون آمدن و استفاده از داروهای مختلف آشنا شد. بعد از چند ماه در ایسرائل یونا اعتماد به نفس کافی کسب کرد و آماده شد که اولین بریت میلای خود را انجام دهد. با نظارت معلم خود یونا اولین بریت میلا را بطور بسیار موفقیت آمیز روی یک پسر یهودی آفریقائی انجام داد.

بدین وسیله موفقیت یونا دیلمانی را دراین زمینه به ایشان تبریک گفته و امیدواریم که در این راه همیشه موفق باشد. یونا این موفقیت را مدیون پدر و مادر و برادرهایش است که به او اجازه دادند تا به آرزوی دوران کودکی اش دست یابد. همچنین یونا از همسرش ساریت تشکر میکند که برای او این موقعیت را ایجاد کرد که به این موفقیت دست یابد.

قهرمان تنیس

جاستینا حکیمی ۱۶ ساله دانش آموز دبیرستان «هریکس» برنده اول مسابقات فردی تنیس «ناسو» گردید. این بار سومی بود که جاستینا در این مسابقات شرکت میکرد. شکست وی در دو مرحله قبلی وی را مصمم تر کرد تا به مبارزه ادامه دهد. جاستینا از سن ۱۶ سالگی بازی تنیس را بطور جدی شروع نمود و از همان آغاز به رقابت با دخترانی پرداخت که هر کدام چندین سال تجربه در این زمینه داشتند. وی همیشه از حمایت مربی خود و همچنین والدینش برخوردار بود.

جاستینا در مصاحبه با خبرنگار مگیلا توصیه نمود که جوانان و نوجوانان اوقات فراغت خود را بیشتر صرف ورزش کنند و اجازه ندهند کسی به آنها بگوید که «تو قادر نیستی اینکار را انجام دهی» چون پذیرفتن این امر بزرگترین شکست است. جاستینا عقیده دارد: اگر «لانس ارمسترانگ» پس از مبارزه و غلبه بر سرطان توانست برنده مسابقات «تور – دو – فرانس» گردد من نباید از چیزهای کوچک گله و شکایت کنم!

مگیلا برای جاستینا آرزوی موفقیت بیشتر در همه زمینه های زندگی دارد.

یک عمل – صد بهره

وظیفه ادارات آتش نشانی در امریکا فقط خاموش کردن آتش نیست بلکه سازمانهای آتش نشانی وظائف مهم و متنوع دیگری را هم بعهده گرفته اند. بسیاری خدمات اضطراری، سرویسهای اورژانس پزشکی، مده رسانی سوانح و خدمات دیگر ایمنی و رفاهی نیز توسط این ادارات در اختیار اهالی قرار میگیرد.

چنین خدماتی احتیاج به تجهیزات و وسائط نقلیه پیشرفته، پرسنل تعلیم دیده و مجرب و بودجهء هنگفت دارد.

از آنجا که چنین تجهیزات و بودجه ای معمولا" در اختیار شهرک های کوچک نیست، بسیاری از این شهرک ها برای سرویسهای خود از داوطلبان تعلیم دیده بهره میگیرند.

شهرداری گریت نک هم واحدهای آتش نشانی مجهز و کارکشته دارد و علاوه بر موارد آتش سوزی، خدمات اولیه پزشکی و درمانی و کمکهای اولیه تصادفات و سوانح و خدمات دیگر شهری و رفاهی را در اختیار مردم محل می گذارد.

چندین نفر از جوانان جامعه ما داوطلبانه به خدمت این اداره درآمده اند و پس از دیدن دوره های گوناگون و تعلیمات لازم، گاه و بیگاه روز یا شب به تقاضای کمک های مردم پاسخ میدهند و خود را به محل مورد نیاز می رسانند.

چنین فعالیت ها و کمک هائی، نه تنها شهرها را میسازد، نه تنها نیازها را پاسخ مثبت میدهد، بلکه جوانها – مددکارها را – می سازد. کمک های داوطلبانه، هم شهر را محل بهتری برای زیستن میکند، هم خداپسند و مردم پسند است، هم به جوانان داوطلب حس مسئولیت، آگاهی از مسائل و آشنائی با امور شهری و همچنین تعلیمات مهم اورژانس می آموزد.

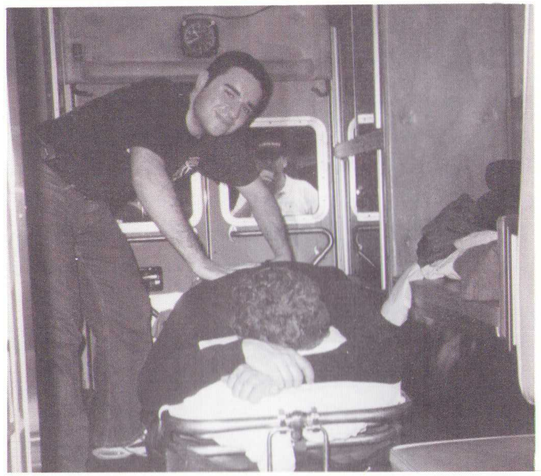

علاوه بر همه اینها، این داوطلبان وجهه و حیثیت جامعه ما را در میان جوامع محلی بالا می برند و ما را در زندگی شهری بصورت شریکی فعال معرفی میکنند.

مگیلا از جوانان داوطلبی که نام آنان در زیر چاپ شده است بخاطر وظیفه مهمی که بعهده گرفته اند تجلیل میکند و به خانواده آنها تبریک میگوید. همچنین از همه جوانان و خانواده آنها تقاضا مینماید این مسئله را با اهمیت تلقی کنند و در صورت امکان به این سرویس بپیوندند.

نیکو نبویان، نوید حکیمیان، بنی لیویان، جاستین حکیمیان، تونی حاجی بای، لئور دیلمانیان، مایکل حکیمیان، یونی کواکب و جان کرمیلی.

متن کامل مصاحبه با این جوانان در بخش انگلیسی منتشر شده است.

ملاقات و آشنائی با ربای حئیم کاسورلا

در روز جمعه ۱۷ نوامبر و شنبه ۱۸ نوامبر کمیته جوانان طی یک برنامه شباتون، میزبان ربای حئیم کاسورلا در کنیسای شعره شالوم بود. این برنامه همراه شام و ناهار لدرمن بود و در چندین موقعیت ربای کاسورلا با جوانان شرکت کننده در باره موضوعات مختلف صحبت کردند.

ربای حئیم کاسورلا ربای کنیسای سفارادی ماگن داوید در شهر واشنگتن میباشند و برای مدت ۱۳ سال در این کنیسا فعالیت داشته اند. ایشان درجه ربائی را از دانشگاه یشیوا یونیورسیتی دریافت کرده اند و دارای درجه فوق لیسانس در امور اجتماعی میباشند.

شب شبات ربای کاسورلا در باره مبحث عشق و ازدواج با جوانان صحبت کردند و در باره توقعات بیش از حد جوانان سخنرانی نمودند. ایشان همچنین کم شدن تعداد ازدواجات را در جامعه ما مورد بررسی قرار دادند و بعضی از مشکلات را در این زمینه با جوانان موشکافی کردند. سخنرانی روز شبات با عنوان «کوه های سینا و مورایا» بعد از ناهار ظهر با شرکت تعداد زیادی از جوانان برگزار گردید.

متن سخنرانی ربای کاسورلا در این شماره مجله مگیلا درج شده است. بدین وسیله کمیته جوانان از شرکت ربای کاسورلا و پسرشان در این برنامه تشکر میکند. امیدواریم که در برنامه بعدی سایر اعضای خانواده ایشان نیز بتوانند در برنامه های ما شرکت کنند. از همکاری انجمن مرکزی در تنظیم این برنامه نیز قدردانی میشود.

سخنرانی ربای متص از دبیرستان هنک

سخنرانی ربای متص از مدرسه هنگ در روز چهارشنبه ۶ دسامبر در کنیسای شعره شالوم برگزار گردید. سخنرانی ایشان در باره عشق بود و در طی آن ربای متص، دوست داشتن را با از خودگذشتگی یکی دانستند. ایشان مثال آوردند که عشق بین مادر و کودک او یا شوهر و زن آنجائی بیشتر و عمیق تر است که طرفین از خودشان گذشت نشان دهند. برای ترتیب این برنامه از خانم جنیفر زر و آنیتا نوبخت قدردانی میشود.

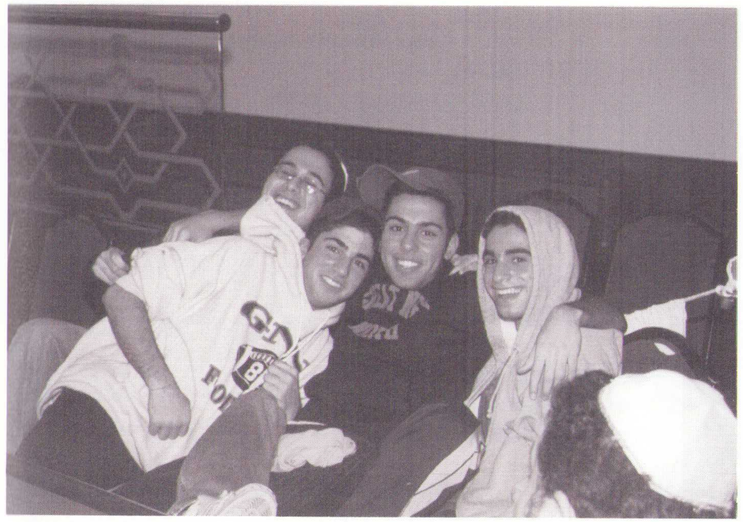

صبحانه با کارکنان مجله مگیلا

در روز یکشنبه ۱۰ دسامبر از طرف مجله مگیلا جلسه ای برای بررسی آخرین شماره این مجله و هدفهای این مجله در شماره های بعدی برگزار گردید. تعداد زیادی از جوانان در این جلسه شرکت کردند و عقاید تازه ای را برای بهبود این مجله با سایرین در میان گذاشتند. از کلیه جوانانی که مایل هستند در زمینه های مختلف این مجله مثل نوشتن مقالات، تصحیح مقالات و عکسبرداری با مسئولین این مجله همکاری کنند تقاضا میشود در جلسه بعدی در ماه فوریه شرکت نمایند.

ضمنا" میتوانید نظرات خود را از طریق پست الکترونیکی ارسال دارید.

مگیلا با عکسهای پوریم

شماره بعدی مجله مگیلا همراه با عکس های پوریم خواهد بود. از خوانندگان محترم تقاضا میشود اگر عکسهای جشن های بالماسکه پوریم را در اختیار دارند برای مجله مگیلا ارسال دارند تا در این شماره مخصوص بچاپ برسد. در این پروژه عکسهای اشخاص از هر سن، کوچک و بزرگ، پیر و جوان و تازه ازدواج کرده ها پذیرفته میشود. لطفا" تا قبل از اول ماه مارچ عکسهای خود را به مجله مگیلا ارسال دارید و یا با خانم تیفانی شاعر و یا اودلیا حکیمی تماس حاصل فرمائید.

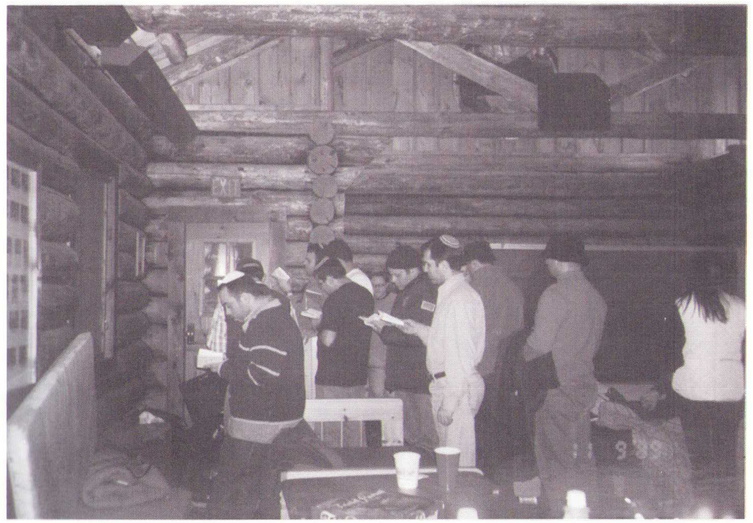

تیم بسکتبال مشهدی مجیک

در ماه ژانویه، فصل تازه مسابقات تیم بسکتبال مشهدی مجیک شروع خواهد شد. تمام مسابقات «خانه» این تیم در سالن ورزش کنیسای شعره شالوم برگزار خواهد شد. مربی این تیم براین حکیمیان میباشد و از کلیه جماعت محترم دعوت میکند برای تشویق جوانان در مسابقات این تیم شرکت نمایند. لطفا" برای اطلاعات بیشتر با براین حکیمیان با شماره تلفن 516-482-5869 تماس حاصل فرمائید. بازیکنان تیم مشهدی مجیک بقرار زیر میباشند:

ادم لیویان، استیون دیلمانی، جاناتان الیاسی، متیو الیاسی، ایتان حکیمی، ایوان حکیمی، جیسون حکیمی، مایکل حکیمیان، جوئی کاشی ملاک، سایمون لیوی، رامی مقدم، جرمی نیکفرجام، رادنی ذبیحی.

سخنرانی ایام موعد سوکا

در روز چهارشنبه ۱۸ اکتبر سخنرانی بنام «سوکا، ایام خوشحالی» با شرکت خانم سارا کرمیلی برگزار گردید.

جمع آوری پول برای سفر توراه

کمیته جوانان اخیرا" برای خرید یک سفر تورای جدید از یکی از خطاطان تورای بسیار خوب ایسرائل دستور خرید داده است. این سفر توراه به امید خدا-وند در سال جاری به اتمام خواهد رسید. این سفر توراه کوچک خواهد بود و برای حمل و نقل در مسافرت ها و برنامه های کمیته جوانان بسیار ایده آل خواهد بود. از کسانی که مایل هستند در کمک به نوشتن این توراه شریک باشند تقاضا میشود کمکهای مالی خود را در وجه کمیته جوانان و بودجه سفر توراه به این کمیته ارسال دارند. برای اطلاعات بیشتر با افشین بصلی و بنی همتیان تماس حاصل فرمائید.

مسافرت سالیانه آخر هفته

در ماه فوریه مسافرت سالیانه آخر هفته کمیته جوانان به محلی در شمال ایالت نیویورک برگزار خواهد شد. بلیط های این مسافرت از پیش بفروش میرسند و جزئیات این برنامه بزودی به اطلاع عموم خواهد رسید. لطفا" برای رزرو جا با اشخاص زیر تماس بگیرید: بنی همتیان، روبرت نوبخت و پاملا لیویان.

در جستجوی جوانان هنرمند برای نمایش جشن استقلال ایسرائل

در روز جشن استقلال ایسرائل برنامه مخصوصی با شرکت جوانان جامعه برگزار خواهد شد. برای همکاری و هنرنمائی در این نمایش لطفا" با آنیتا نوبخت و یا آلن حکیمیان تماس حاصل فرمائید.

دفتر وکالت دیوید پور و شرکاء

با مدیریت

دیوید اسحق پور

Tel: (516) 829-1990

برنامه ریزی مالیات بازرگانی	برنامه ریزی مالیات بر ارث
• روشهای قانونی برای تقلیل مالیاتها: مؤسسات شخصی، اجاره املاک، امور حرفه ای، معاملات جزئی و کلی • انتقال درآمد به اعضای خانواده • بررسی اوراق مالیاتی	• وصیت نامه • تشکیل «تراست» • شرکت سهامی خانوادگی • تشکیل «تراست» برای فرزندان و نوه ها • مسدود کردن مالیات بر ارث • وکالت نامه • «تراست» بیمه عمر

مشاوره رایگان، محرمانه بودن کامل

DAVID POUR & ASSOCIATES, LLP

Attorneys At Law

David Eshagh Pour, ESQ.

Managing Partner

خدمات حقوقی شامل:

معاملات املاک مسکونی و تجاری • تشکیل و ثبت شرکتها • تنظیم قراردادها و موافقت نامه ها

General Legal Services

• Real Estate Closing & Transactions • Like Kind Exchanges
• Business Formation • Agreements •Contracts

Business Tax Planning

- Legal Tax Strategies to Reduce Taxes for:
  - Self- owned or Family-owned Business
  - Real Estate Rentals & Holding
  - Professional Practice
  - Retail/Wholesale Business
- Income Shifting among Family Members
- Review Tax Returns

Estate Planning

- Wills
- Trusts: Bypass, QTIP, Living
- Trusts for Children, Grandchildren
- Family Limited Partnership
- Estate Tax Freeze Advisory
- Power of Attorney
- Life Insurance Trust
- Health Care Proxy

Free Consultation, Full Confidentiality

10 Cutter Mill Road, Suite 406

Great Neck, New York

گزارش کمیته جوانان

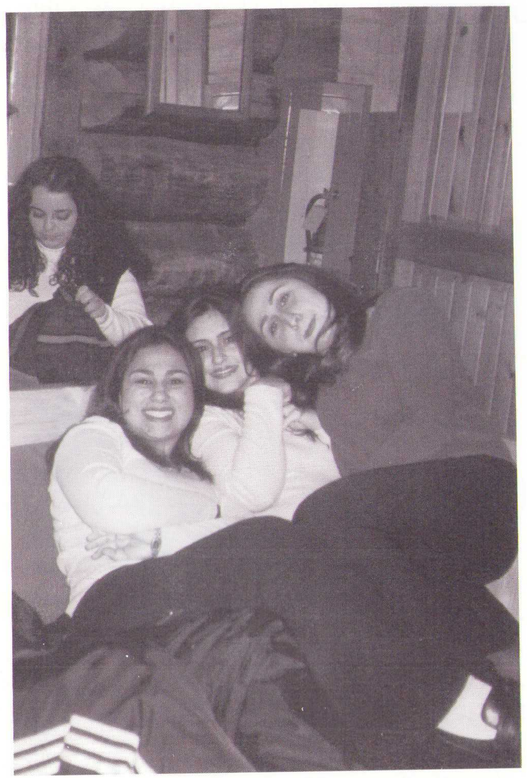

از: بنی همتیان

انتخابات کمیته جوانان

در روز یکشنبه ۱۹ نوامبر انتخابات دوره جدید کمیته جوانان برگزار شد. در این انتخابات ۲۰۰ نفر از جوانان جامعه شرکت کردند و اعضای جدید این کمیته را انتخاب نمودند. این انتخابات تحت نظارت انجمن مرکزی و هیئت نظارت بر انتخابات صورت گرفت و اعضای منتخب بقرار زیر اعلام شدند.

۱– دیوید امین اف	۹– جیمی کمالی
۲– لاله آشر	۱۰– بنی لیویان
۳– اهرون بصلئلی	۱۱– روبرت نوبخت
۴– صدا اعتصامی	۱۲– دینا رفیع نیا
۵– ادلیا حکیمی	۱۳– ناتالی رحمانی
۶– جاستین حکیمیان	۱۴– فرشید (جک) زر
۷– مایکل حکیمیان	۱۵– طناز زروابلی
۸– بابی همتیان	

ضمناً" هفت نفر بعنوان اعضای ذخیره انتخاب شدند که اسامی آنها به ترتیب آراء بقرار زیر میباشد:

۱– کولت کرمیلی	۶– دیوید لیوئیم
۲– راما نبویان (مساوی)	۷– آیلین اعتصامی (مساوی)
۲– پویا دیلمانیان (مساوی)	۷– جیسون حکیمی (مساوی)
۴– پاملا لیویان	۷– جاشوا حکمن (مساوی)
۵– تیغانی شاعر	۷– دیوید کمالی (مساوی)

در جلسه اول این کمیته، انتخابات داخلی کمیته جوانان برگزار گردید و اشخاص زیر به سمت های مختلف کمیته جوانان انتخاب شدند.

ارون بصلئلی	پرزیدنت
بنی لیویان	معاون پرزیدنت
صدا اعتصامی	خزانه دار
طناز زروابلی	منشی
دینا رفیع نیا، مایکل حکیمیان	ایسرائل و صیونیزم
روبرت نوبخت و پاملا لیویان	میراث و مذهب
کولت کرملی، ناتالی رحمانی	مگیلا
جاستین حکیمیان، جاسمین حکیمیان	هخودش
طناز زروابلی، تینا نامدار	کلوب فرهنگی
تیغانی شاعر، دیوید کمالی	کلوب نوجوانان
جک زر، ادلیا حکیمی	ورزش و تفریحات سالم
مایکل حکیمیان	تحصیلات عالی
بنی لیویان، آلن حکیمیان	جشن ها
ناتالی رحمانی، جک زر	مسئولان ضبط امور تاریخی
جاستین حکیمیان، میکی کریم زاده	تبلیغات

جلسات کمیته جوانان در اولین دوشنبه هر ماه برگزار میشود. از جوانان جامعه تقاضا میشود عقاید خود را با کمیته جوانان در میان بگذارند و در جلسات این کمیته شرکت نمایند.

گزارش کمیته بانوان

از: آنا کرمیلی
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

جمع آوری البسه در ایام پسح

برنامه جمع آوری البسه که سالی دو بار برگزار میشود در قبل از موعد نیسان با موفقیت بسیار بپایان رسید. در طی این برنامه به اندازه گنجایش سه کامیون بزرگ البسه جمع آوری گردید. این لباسها به یک سازمان مخصوص پخش البسه فرستاده شد. مخارج کرایه یکی از کامیون ها از طرف آقای سیروس حکیمیان و پسران تأمین گردید. کمیته بانوان بدین وسیله از کلیه کسانی که در این برنامه همکاری داشته اند تشکر میکند. عده ای از داوطلبین این برنامه بقرار زیر میباشند: گوریل شالوم، بصلئل بن حئیم، بنصی صیونی، رانی کردوانی، کنی کلاتی، ناتی لولوئی، جک زر و دیوید امین اف.

چند هفته قبل از روش هشانا در طی برنامه دیگر جمع آوری البسه دو کامیون لباس جمع آوری گردید. برای این برنامه از زحمات لاوی همتیان قدردانی میشود.

پیک نیک بانوان

هر سال در تابستان یک گردش یک روزه در یک پارک برای بانوان جامعه ترتیب داده میشود. متأسفانه بواسطه هوای نامساعد برنامه پیک نیک امسال در یک محل سرپوشیده برگزار گردید. در این روز بیش از صد نفر از بانوان جامعه در سالن کنیسای شعره شالوم دور هم جمع شدند و برای چند ساعتی با کمک یک خواننده جوان سرگرم شدند. همچنین در برنامه قرعه کشی عده ای از بانوان جوائز بسیار خوبی دریافت کردند.

جشن بت میتصوای جماعتی سال ۲۰۰۰

جشن بت میتصوای سالیانه امسال در روز یکشنبه ۱۷ سپتامبر در کنیسای تمپل ایسرائل برگزار گردید. در این جشن ۲۷ نفر از دختران بت میتصوا همراه ۶۰۰ میهمان شرکت داشتند و شب بسیار خوبی را دور هم گذراندند. برای برگزاری این جشن داوطلبین متعددی کمکهای بسیار کردند که بدینوسیله از این اشخاص قدردانی میشود.

قبل از همه از خانم پنینا صراف معلم عبری دختران برای اجرای برنامه بسیار جالب این شب قدردانی میشود. ضمناً" از زحمات آقای مشه از کیترینگ لدرمن و آقای فرخ زاد برای عکسبرداری مراسم این شب تشکر میکنیم. همچنین آقای نادر با صدای بسیار خوششان برنامه این شب را لذت بخش تر کردند و گل فروشی کینگزپوینت با گلهای بسیار قشنگ به زیبائی این شب افزود. و بالاخره از کمیته تلمود تورا برای تهیه کتابهای مقدس و سایر هدایا تشکر میکنیم. این هدایا در طی مراسم روشن کردن شمع به دختران بت میتصوا اهدا شد. اسامی دختران بت میتصوای سال ۲۰۰۰ بقرار زیر میباشد:

نادین بنی لیوی
ایزابل بصلیان
جاسلین داودزاده
جیمی غفاریان
ناتاشا حقیقت
شانتال حاجی بای
دانیلا حکیمی
پولینا حکیمی
رجینا حکیمیان
راسانا حکیمیان
ایلانا هزقیا
نادین کرمیلی
پاملا کرمیلی
جنیفر لیوی
شارون لیوی
ریچل نامدار
ایمی نسیمی
کارولین نسیمی
لورن نسیمی
ملودی نیکفرجام
شارلین پولادیان
ژاسلین زر
ملانی زر
نیکول زر
استفانی زر

مراسم سیمخا تورا

امسال نیز مانند سالهای گذشته مراسم جمع آوری پول برای کمیته تلمود تورا در روز دوم سیمخا تورا در کنیسای شعره شالوم برگزار گردید. بسته بندی و چیدن سبدهای گل، کریستال، تابلوها، قالی و سایر اجناس توسط کمیته بانوان انجام گردید. در این مراسم مبلغ قابل ملاحظه ای برای کمیته تلمود تورا جمع آوری شد.

جمع آوری کت و پالتو

برای اولین بار کمیته بانوان در برنامه جمع آوری کت و پالتو توسط خانم ژانت حکیمیان با ایشان همکاری کرد. در طی این برنامه بیش از ۶۰ کت برای کودکان و بزگسالان به محل کلاس های تلمود تورا آورده شد. این کت و پالتوها به سازمان های مختلف اهداء خواهد شد. کمیته بانوان بدینوسیله از کمک های خانم لاله کمالی در این مورد تشکر می کند.

Navid Hakimian, M.D.

Board Certified Ophthalmologist
Subspecialist in Retinal Surgery and Diseases

دکتر نوید حکیمیان

متخصص جراحی چشم

فوق تخصص در بیماری های شبکیه

دارای بورد تخصصی چشم

- متخصص امراض تورمی چشم — Specialist In Ocular Inflammation
- جراحی لیزر برای امراض پیری شبکیه — Laser Surgery for Senile Macular Degeneration
- جراحی لیزر چشم برای مبتلایان به قند خون — Laser Surgery for Diabetic Eye Disease
- جراحی لیزر چشم برای نوزادان زودرس — Laser Surgery for Retinopathy of Prematurity
- جراحی چشم برای جدا شدن شبکیه — Surgery for Retinal Detachment
- جراحی شبکیه چشم بیماران مبتلا به قند خون — Surgery for Diabetic Retinal Disease

فارغ التحصیل دانشکده تافت
در بوستن
متخصص جراحی چشم
از دانشکده طب نیویورک
فوق تخصص امراض شبکیه
از دانشکده طب تگزاس در دالاس

Graduate of Tufts
Medical School

Ophthalmic Residency at State
University of New York
at Stony Brook

Retina Fellowship from
University of Texas at Dallas

Retina Group PC

1800-559-5594

www.RetinaGroupPC.com

Dr. Jeremy Chess	*Dr. David Haft*	*Dr. Navid Hakimian*
Westchester Center	**Bronx Center**	**Long Island**
6 Xavier Drive, Suite 710	2221 Boston Road	3003 New Hyde Park Road
Yonkers, NY 10704	Bronx, NY 10467	New Hyde Park, NY 11042
(914) 376-2273	**(718) 798-3030**	**(516) 719-4035**

تبریکات

گردآوری و تنظیم از: النا حاجی بای

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت تولد:

یائل حنا، دختر نورسیده رامونا و رونن لوبک
نیدین، دختر نورسیده هانی و ولی عبرانی
ریچل، دختر نورسیده اریکا و الی صغیرنژاد
آدینا صیویا، دختر نورسیده تارا و شموئل کهنیم
دالیا راحل، دختر نورسیده مهتاب و مهران اعتصامی
مگنی استر دنیا، دختر نورسیده کلارا و نیکو نبویان
سارا، دختر نورسیده رویا و انتونی گرجیان
نیکل، دختر نورسیده ربکا و فرید عزیز
جاسمین دینا، دختر نورسیده سوزی و ژوزف سوکل
شیلی، دختر نورسیده کارن (حکیمیان) و رام اورزاخ
یوناتان عزریا، پسر نورسیده آزاده و ریموند دیل
بنجامین حئیم، پسر نورسیده بلا و دیوید بصلئلی
ژوزف، پسر نورسیده شیلا و رامین حکمتی
جیکوب ژوزف، پسر نورسیده شارلین و سیامک ایجادی
امانوئل اوراهام، پسر نورسیده شوشنا و ویلیام حکیمیان
اهرون، پسر نورسیده بتی و ادیسون اخوان
ایتان، پسر نورسیده ساندی و ریموند مردخائی
راندل، پسر نورسیده رونیت و اویک کاشی زاده
اریئل، پسر نورسیده دبورا (حکیمیان) و الیوت کهن
تاد، پسر نورسیده شهرزاد و موریس بی چوپان

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت برمیتصوای:

امیل پسر روتی و ایشای بن داوید
اهرون پسر ژانت و کامران اعتصامی
فیلیپ پسر ناتالی و فرزان اعتصامی
کوبی پسر مژگان و روبرت حکیمی
شان پسر مهشید و کامبیز حکیمی
جیسون پسر سوزی و بهروز حکیمیان
سایمون پسر ژاکلین و روبرت حکیمیان
جیسون پسر لادن و سیمخا ایجادی
یانیو پسر یوخود و مردخای مرادی
بابک پسر ژولیت و شاهرخ مروتی
دانیل پسر آنیا و مهدی نسیمی
جاناتان پسر هلنا و دیوید نیک
جاناتان پسر استر و استیون رحیمی
جاستین پسر آزیتا و یوسف زووابلی
متیو پسر سابرینا و دیوید زرووابلی

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت نامزدی:

دانا کلاتی و دیوید نسیمی ها
رزی ادیبی و کیوان رحمانان
صنم حکیمیان و استیو ایجادی
تینا نامدار و افشین لیویان
رز لیویان و روبن نسیمی ها

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت ازدواج:

ربکا و یانیو عبدالهی
ایالا و رونی صیونی
سندی و سعید هارونیان

فهرست مطالب

مقاله	صفحه	مقاله	صفحه	مقاله	صفحه
سرمقاله: غرور و تعصب	۱	از گوشه و کنار	۱۶	مواد مخدر، قمار و ...	۲۶
گزارش انجمن مرکزی	۲	پارچه ای که روی پرچم نبود!	۱۸	برنامه ریزی مؤثر زمان	۲۷
تبریکات	۵	بحث سیاسی	۱۹	عروسی های گذشته و حال	۲۹
گزارش کمیته بانوان	۶	آگهی ازدواج	۲۰	پانورامای قرن	۳۰
گزارش کمیته جوانان	۹	پزشکی: ناراحتی های لثه	۲۲	یهودیت در آستانه قرن ...	۳۴
اخبار جامعه	۱۲	اقتصادی: تنظیم ماترک	۲۳	برگزیده ای از واژه های مشهدی	۳۶
اخبار ایسرائل	۱۴	شما و مگیلا	۲۴	جدول و سرگرمی	۳۸
				عطر شکوفه ها	۴۰

شرح عکس های روی جلد:

– مراسم برمیتصوای جماعتی، سپتامبر ۲۰۰۰
– جوانان داوطلب مشهدی اداره آتش نشانی

گزارش انجمن مرکزی

از: ادوارد نسیمی

(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

گزارش زیر مربوط به فعالیت های سه ماهه آخر سال ۲۰۰۰ انجمن مرکزی میباشد:

۱ – ایام روش هشانا، کیپور

افزایش جمعیت جامعه در لانگ آیلند موجب شد که تعداد شرکت کنندگان در مراسم کیپور، روش هشانا و سوکوت بیش از همیشه باشد. امسال نیز برای روز کیپور انجمن مرکزی مینیان های اضافه دیگری در هتل هیلتون هانتینگتون و رستوران کلبه تشکیل داد.

با قدردانی از سخاوتمندی افراد جامعه باطلاع میرسانیم که جمع مبلغ تعهد شده برای روز کیپور و روش هشانا ۱،۳۷۷،۰۰۰ دلار بوده که رکورد محسوب میشود. بدین وسیله انجمن مرکزی از کلیه داوطلبانی که در اجرای مراسم این ایام مقدسه و برگزاری سیمخا توراه کمک کرده اند تشکر میکند.

۲ – سیمخا توراه

همان طوری که قبلا" اعلام شد، جمع آوری پول سیمخا توراه امسال در دو مرحله انجام پذیرفت. اول اعانات مربوط به روز «شمینی عتصرت» و سیمخا تورا که به برنامهء بورس های تحصیلی مدارس روزانه یهودی اختصاص داده شد و دوم حراج سنتی شب سیمخا توراه که عواید حاصله از آن برای کلاس های تلمود تورا منظور گردید.

در نتیجه بعلت استقبال عموم افراد جامعه مبلغ جمع آوری شده بطور محسوس افزایش یافت و به ۲۸۵،۰۰۰ دلار رسید.

۳ – امور مالی

در نتیجه کمک سخاوتمندانه جامعه، انجمن مرکزی موفق شد که بدهی مربوط به پروژه ساختمان ۱۳۰ استیم بوت را تا آخر دسامبر از ۶۰۰،۰۰۰ دلار به ۱۵۰،۰۰۰ دلار تقلیل دهد. در نظر است که در طی سال ۲۰۰۱، مابقی بدهی نیز پرداخت گردد.

۴ – پروژه ۱۳۰ استیم بوت

طرح اصلاح شده این پروژه به انجمن ناحیه ای گریت نک تسلیم شد و اولین جلسه بررسی در تاریخ چهارم ژانویه ۲۰۰۱ تشکیل خواهد شد. نقشهء طرح برای اطلاع عموم در مجموعهء شعره شالوم بمعرض بازدید علاقمندان گذاشته شده است.

۵ – انتخابات

با سعی انجمن مرکزی و کمیته روابط عمومی و بمنظور آشنائی افراد با نامزدهای انتخاباتی در سطح کشوری و ایالتی و محلی، از چند تن از سیاستمداران دعوت بعمل آمد تا در مجموعهء شعره شالوم حضور بهم رسانده سخنرانی هائی ایراد نمایند.

انجمن مرکزی مفتخر است باطلاع برساند که در اثر این مساعی تعداد شرکت کنندگان در انتخابات بطور قابل ملاحظه ای افزایش یافت.

۶ – جشن های جامعه

بدینوسیله از کلیه افراد جامعه که توصیه های انجمن مرکزی را در مورد «محدودیت ساعات جشن ها و بردن و پذیرفتن هدایا» برای جشن های جامعه رعایت کرده اند سپاسگزاری مینمائیم.

۷ – مسائل مربوط به جوانان

بعضی از مسائل مربوط به جوانان که موجب نگرانی جامعه بوده در چندین جلسه انجمن مطرح گردید.

در مواردی رفتار جوانان که ناشی از فرهنگ خاص امریکائی است با رسوم جامعه ما مغایرت دارد. متأسفانه بنظر میآید که بسیاری از اولیاء قادر نیستند بگونه ای مؤثر با فرزندان خود گفتگو کنند. بعلت حساسیت موضوع انجمن نیز باید مدبرانه و با احتیاط با موضوعاتی از این قبیل برخورد نماید.

موارد زیر از جمله موضوعات مطرح شده در جلسات انجمن بودند:

الف: استخدام ربای برای جوانان و نوجوانان

چندی قبل کمیتهء تحقیقی برای استخدام یک ربای برای مینیان جوانان و نوجوانان متشکل از اعضای انجمن مرکزی، انجمن کنیسا، اعضای مینیان جوانان و سایر داوطلبان تشکیل گردید. پس از مطالعه درخواستهای متقاضیان این پست، کمیته بر روی یکی از نامزدها که ظاهرا" مناسبترین مشخصات را داشت تمرکز کرد. این ربای راو سفارادی است با بیست سال سابقه کار در رشته خود. او فارغ التحصیل یشیوا یونیورسیتی میباشد که علاوه بر درجهء ربانوت، دارای درجهء فوق لیسانس در مددکاری اجتماعی از همین مؤسسه است. در جلسات متعدد انجمن مرکزی، بورد کنیسا، شورای مذهبی و افراد جامعه با ایشان ملاقات و گفتگو نمودند. در ماه نوامبر این ربای محترم در شباتونی در مجموعهء شعره شالوم

شرکت نمودند. این شباتون با حضور گروه بزرگی از جوانان و نوجوانان برگزار گردید که با واکنش مثبت عموم مواجه شد.

تا این لحظه تبادل نظر با راو مزبور ادامه دارد. امیدواریم بزودی گفتگوها به نتیجه مطلوب منجر گردد. انتظار داریم که ایشان در پایان بهار یا آغاز تابستان به جامعهء ما ملحق شوند. وظایف ایشان بشرح زیر تعیین شده است:

- نظارت بر مینیان جوانان و نوجوانان
- مشاورت روحانی با جوانان و نوجوانان
- مشاور برنامهء تلمود تورا
- مشاور کمیته جوانان
- مربی برنامه های اجتماعی جوانان

انجمن مرکزی امیدوار است که جامعهء ما از این ربای محترم استقبال نموده و ایشان مربی خوبی برای جوانان ما باشند.

ب– مسائل ازدواج ها

تعداد کم ازدواج ها در بین جوانان مورد دیگری از نگرانی جامعه میباشد. دلایل این امر متعدد است که ریشه در فرهنگ و نحوهء زندگی امروزی دارد. بمنظور تحقیق و ریشه یابی این مسائل، انجمن مرکزی جلسه ای با حضور بزرگان جامعه تشکیل داد. شرکت کنندگان در این نشست آقایان عبدالرحیم اعتصامی، عبدالرحیم زر، ابراهیم عزیز و نسیم بصلیان بودند. در این جلسه مهمترین عامل، تغییرات سریع فرهنگی و رفتاری جوانان تشخیص داده شد که با سنن جامعهء ما مغایرت دارند. انجمن مرکزی در نظر دارد جلسات بیشتری با سایر گروه ها از جمله اعضای جوان جامعه ترتیب دهد تا راه حل های عملی بررسی شوند.

ج– سمینار مواد مخدر و مشروبات الکلی

با همکاری سایر گروه های یهودی ایرانی، سمیناری با حضور خانم شهناز گلدمن و سایر متخصصین تشکیل گردید تا استفاده از مواد مخدر و مشروبات الکلی در بین جوانان بررسی شود. این جلسه با حضور گروه بزرگی از اولیاء تشکیل شد و بسیاری از موضوعات در رابطه با مواد مخدر و مشروبات الکلی در آن مطرح گردید.

د– نکات کلی

مسائل جوانان از قبیل کمی ازدواج ها، استفاده از مواد مخدر و مشروبات الکلی، رفتار غیر اخلاقی و غیره، بطور عمده نتیجه تضاد بین فرهنگ محیط تازه و فرهنگ سنتی جامعه ما میباشد. مسئولیت عمده در مقابله با این مشکلات بعهده والدین است. در حالیکه انجمن مرکزی و سایر سازمانهای جامعه میتواند بعضی از تصمیمات را بگیرد ولی عامل اصلی در این رابطه، دادن آگاهی و راهنمائی خواهد بود که این امر احتیاج به همکاری عموم جامعه دارد.

מגילה Megillah

مگیلا نشریه ای است غیر انتفاعی از انتشارات:

کمیته جوانان مشهدی

ועד צעירי משהד

وابسته به سازمان

یهودیان متحد مشهدی آمریکا

آدرس مکاتباتی:

Mashadi Youth Committee

Three Grace Ave., Great Neck, NY 11021

Phone: (516) 829-3443, Fax: (516) 829-2822

مدیریت:

لاله آشر، بهناز دیلمانیان

سردبیران:

مهران اعتصامی، یوسف داودزاده،

بهروز دیلمانیان، دکتر فرخ دیلمانیان

نویسندگان و مترجمین همکار:

حشمت بصلی، نورا عبرانی، یعقوب اسمعیلی

برنارد لیوی، روبرت لیوی، یعقوب مردخائی

ضمیمه جوانان: لاله آشر

دستیار: میکی کریم زاده

تایپ ست و صفحه آرائی: بهناز دیلمانیان

امور هنری: روبرت مردخا

هیئت مشاوران – سردبیران سابق مگیلا:

میشل دیلمانی، نانسی حکیمیان، لوئی عبرانی،

بهمن کمالی، برنارد لیوی، ناتاشا نسیمی

لیست پستی آبونمان: شیوا و شهاب اعتصامی

تبلیغات: بهناز دیلمانیان

امور مالی: صدا اعتصامی

سایر همکاران:

بنی لیویان، جاستین حکیمیان

کارن دیلمانیان، تالیا دیلمانیان، تانیا عبرانی، شرلی حکیمی، اودلیا حکیمی، برندا حکیمیان، سارا حکیمیان، جیمی کمالی، پاملا کاشی، اولین کاشی ملاک، هوپ نبویان، ونسا رحمانان، یاسمین رحمانان، تیفانی شاعر، بلانش ذبیحی

نمایندگان کمیته فرعی مگیلا: کولت کرمیلی، ناتالی رحمانی

مگیلا برای تأمین قسمتی از مخارج خود آگهی دریافت میکند.
مگیلا مسئولیت صحت کشروت مؤسسه های آگهی دهنده را بعهده نمیگیرد.

چاپ در ایالات متحده آمریکا

سرمقاله

غرور و تعصب

از: مهران اعتصامی
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

یکی از خصوصیات مشترک افراد جامعه ما غروریست که نسبت به هویت مان داریم. از جوان گرفته تا پیر، مغرور از تاریخ و میراثمان میباشیم و سربلند از افتخارات و شهامت پدرانمان که ارزش ها و شهرت و اعتبار خوبی برای ما بجا گذاشتند. نسل بعد از نسل، افرادی با نوشتن یادداشت ها، خاطرات و گزارش وقایع، مدرک کافی برای این غرور قومی بجا گذاشته اند. ما از شرایط سختی که اجدادمان برای حفظ هویت یهودی خود متحمل شده اند با خبر هستیم. در حالی که مجبور بودیم تظاهر به مسلمان بودن بکنیم تا از ایذا و آزار در امان باشیم هویت خود را حفظ کردیم. شنیده ایم و خوانده ایم که آنها چگونه با شهرت در امانت در کار و کسب توانسته اند احترام دیگران را جلب کنند. روایات زیادی حاکی از این حسن شهرت میباشد.

تاریخی که سینه به سینه نقل شده است، غرور زیادی بما داده ولی آیا این غرور موجه است؟ آیا رفتار ما متناسب با شهرت اجدادمان میباشد؟ آیا هنوز هم ما آن معیارهای امانت را در کسب و کار رعایت میکنیم؟ آیا هنوز هم کلام مشهدی معتبرتر از قرارداد کتبی است؟ آیا هنوز هم رفتار ما با دیگران توأم با احترام است؟ و اگر نه تا کی میتوانیم این احساس غرور را داشته باشیم؟

امانت و اصالت، ارث ژنتیک افراد جامعه ما نمیباشد. هر نسلی موظف است برای کسب و تقویت این صفات بکوشد. در غیر این صورت این گیاه بزودی پژمرده شده و از آن بجز خاطره چیزی باقی نمی ماند. متأسفانه علائم روزافزونی حکایت از عدم موفقیت ما در این رسالت دارند و ما نتوانسته ایم بطور کامل ارزش های مثبت را به نسل جوان منتقل کنیم.

موردی که در سفر گروهی اخیر جوانان به شمال نیویورک در عید شکرگزاری (Thanksgiving) رخ داد بار دیگر زنگ خطر را بصدا درآورد. بنظر میآید بعضی از شرکت کنندگان در این سفر که توسط کمیتهء جوانان ترتیب داده شده بود، رفتار شایسته ای نداشته اند. چند هفته بعد از این سفر، کمیته جوانان نامهء شدیداللحنی از مسئولین تأسیسات میزبان دریافت کرد که برای ما تکان دهنده بود.

برای مجله مگیلا این سئوال مطرح شد که آیا وظیفه ما انتشار نامه و احیانا" خجل کردن افراد جامعه میباشد و یا بهتر است که بروی آن سرپوش گذارده و باصطلاح آشغال ها را بزیر فرش جارو کنیم؟! هیئت تحریریهء مگیلا در گذشته نیز با این نوع مسائل مواجه بوده است. بالاخره بار دیگر به این نتیجه رسیدیم که صداقت در روایت مسائل ناخوشایند بر مسرت خاطری که بر پایهء بی اطلاعی بنا شده برتری دارد. بهمین دلیل متن کامل نامه ای را که از Dippikill Wilderness Retreat دریافت داشته ایم بزبان اصلی در این شماره مگیلا منتشر میکنیم. میدانیم که این اقدام ما خاطر برخی را خواهد آزرد و گروهی را عصبانی میکند؛ ما قطعا" نمیخواهیم با آبرو و حیثیت هیچ فرد بخصوصی بازی کنیم ولی پنهان کردن این مطلب، شانه خالی کردن از مسئولیتی است که ما بعهده داریم.

ما سعی میکنیم که در هر شمارهء مگیلا در بارهء فعالیت ها و اقدامات غرورآفرین افراد جامعه بنویسیم. در همین شمارهء مگیلا در بارهء بسیاری از جوانان جامعه که داوطلبانه بعنوان «مأموران آتش نشانی و کمکهای اولیه» خدمت میکنند میخوانیم و باز میخوانیم که چگونه بعضی از افراد خیّر جامعه، وقت و پول خود را برای خدمت به جامعهء خود و دیگران صرف میکنند. گزارش های انجمن مرکزی، انجمن کنیساها، کمیته بانوان و کمیته جوانان همه نشان دهندهء حس تعاون و همکاری و ایثار در بین اکثریت افراد جامعهء ما میباشد که وقت خود را برای بهتر کردن آتیهء جامعه مصروف میدارند.

من مطمئنم که در طول تاریخ، جامعه ما همیشه اعمال ناشایست اتفاق افتاده و اگر وقایع نگارهای جامعه ما ذکری از آن نکرده اند به دو دلیل بوده است: اول حفظ آبروی افراد، دوم ندادن بهانه بدست دشمنان در آن محیط خاص اجتماعی. شاید باصطلاح انگلیسی «آویختن لباس کثیف در خارج از محیط خانه» بدور از عقل بوده است!

در محیط آزاد آمریکا حفظ آبرو بطور کاذب و یا فرو کردن سر در برف برای ندیدن ناملایمات، روش درستی نیست. آنچه در سفر دسته جمعی جوانان رخ داد گواهی است بر این واقعیت که غرور بیهوده و غیر منطقی موجب رفتار خودخواهانه، پرتعصب و بدور از انضباط میشود.

مانند هر اجتماع دیگری ما نیز در بین خود افرادی با عقائد و روش های گوناگون داریم: محترم، امین، مسئول و در مقابل، افرادی که نباید به آنان اطمینان نمود. بسیارند کسانی که حس همدردی با دیگران و نوعدوستی در رگ و خونشان جا دارد ولی پیدا میشوند کسانی هم که فقط به فکر هوس ها و آرزوهای خود هستند و بس. وقتی این واقعیت را پذیرفتیم، بهتر میتوانیم مسئولیت خود را درک کرده و فرزندان بهتری تربیت نمائیم.

Location: Fairview Ave.
Lot Size: 100 × 100
Construction: All Stucco
Walkway & Large Size
Patio all in Brick
2 Car Garage Attached

برای فروش بدون واسطه

دو خانه Luxury در ناحیه بسیار عالی گریت نک

خانه های چهار اطاق خوابه با سه و نیم حمال تمام مرمر و کاشی با جاکوزی، سالن پذیرائی، ناهارخوری و دن با فایر پلیس، آشپزخانه ایتالیائی تمام گرانیت با اطاق صبحانه و زیرزمین با سقف های بلند بفروش میرسد.

لطفا" برای اطلاعات بیشتر با آقای آوی گوهری تماس حاصل فرمائید.

For Sale By Owner

Two luxury houses at prime location in Great Neck.
4 bedrooms, 3 ½ all marble and tile baths, living room, dining room, family room with fire place, Italian eat-in-kitchen with granite floor & counters, full size basement with high ceiling.

For more information on these two houses and others please call:
Mr. Avi Gohari

516-487-6004 516-662-0439

Location: Old Mill Road
Lot Size: 76 × 100
All Brick & Stucco
Driveway & Patio all in Brick
One Car Garage Detached

نشریه کمیته جوانان مشهدی
سال شانزدهم، شماره ۷۱
شواط ۵۷۶۱، اکتبر ۲۰۰۱

מגילה Megillah